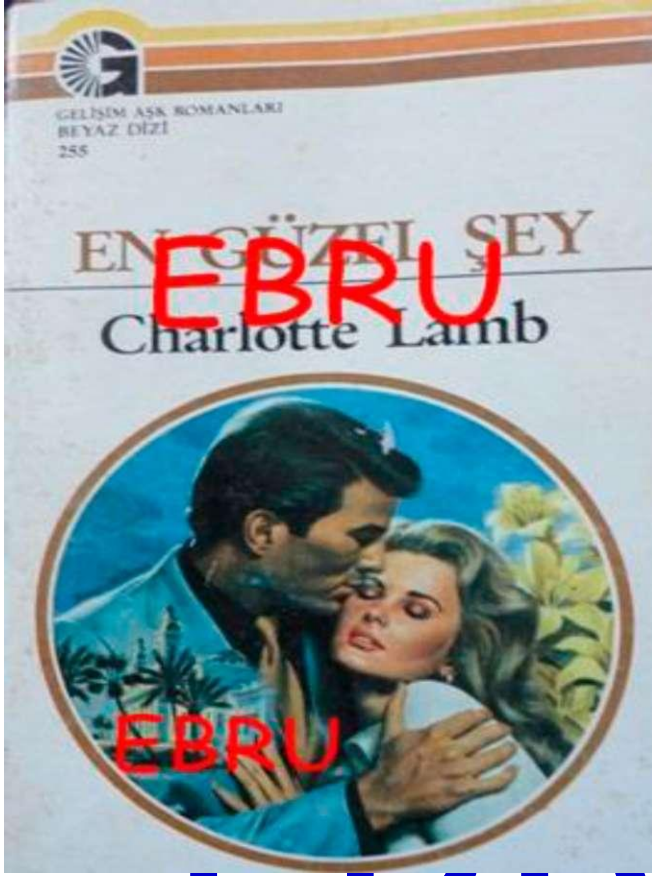

EN GÜZEL ŞEY

Christie dört yıl önce Logan Gray'den boşandıktan sonra hayatını yeni baştan kurmayı başarmıştı. Bir kez âşık olmuştu, ama artık kendi kendinin efendisiydi ve ona ne yapması gerektiğini söyleyecek kimse yoktu. Yılmadan çalışan genç kadın şimdi başarılı bir sanatçı ve fil m yıldızıydı. Ama bu, küçük oğlu Kit'e iyi bir anne olmadığı anlamına gelmezdi. Kit onun evliliğinden kalan en güzel şeydi. Dünyaya gelişi bütün planlarını altüst etmiş olmasına rağmen hayatına şaşırtıcı derecede büyük bir anlam

katmıştı genç kadının. Ne var ki gazetelerde çıkan bir fotoğraf üzerine Logan çıkagelecek ve oğluna iyi bakamadığı gerekçesiyle Kit'i ondan ayırmaya kalkacaktı... Ve Logan, Kit'i kaçırdığı gün Christie'nin dünyası bir anda yıkıldı...

EN GÜZEL ŞEY

Logan elindeki gazeteyi kaldırıp kendisine doğru salladığında. Christie genç adamın sıkılı parmaklarının bembeyaz olduğunu gördü.

«Bunları gördün değil mi?»

Logan gazeteyi ona doğru tehdit edercesine uzattığında genç kadın onu kapıp çabucak yere fırlattı. Yanakları öfkeden kıpkırmızı olmuştu.

«Bu saçmalıkların basılmasının sorumlusu ben değilim. Ayrıca sana hesap vermek zorunda da değilim Logan. Benim yaşam tarzım seni ilgilendirmez!»

«Bu konuda yanılıyorsun! Oğlumu

etkileyecek her şey beni ilgilendirir. Onun ahlak dışı bir şekilde yetişmesini istemiyorum Christie...»

BİRİNCİ BÖLÜM

Ziggy, Promenade des Anglais boyunca arabayı sürerken ıslık çalıyordu. Christie melodiyi hemen tanımıştı. Bu Ziggy'nin son filmi için bestelediği parçaydı. Genç adam etkileyici, duygusal ve hafızalardan silinmeyen müziğiyle film dünyasında çok aranan bir besteciydi. Film yayma girdiğinde Christie dünyanın yarısının bu melodiyi mırıldanacağından emindi.

Ziggy ıslık çalmayı bırakarak dönüp Christie'ye baktı. «Benimle evlenir misin?» Genç adam aynı umursamaz tonda aynı soruyu kimbilir kaç kere sormuştu.

Christie güldü. «Yarın sor.» Genç kadın her seferinde aynı cevabı verir ve Ziggy de gülümseyerek, «Merak etme soracağım,» derdi.

Ama o gece demedi. «Artık yarınlara yer yok Christie. Bana şimdi cevap ver. Eğer hayır dersen bir daha sormayacağım.»

Christie başını arkaya atıp genç adama baktı. İçinden binlerce değişik duygu geçiyordu. Ziergy her zamankinin aksine bu kez çok ciddiydi ve bu bile genç kadının dikkatini çekmeye yetmişti. Ziggy her evlenme teklif ettiğinde Christie'yi güldürürdü. Genç adam sinema dünyasındakilerin pek çoğunun aksine dikkat çekmek için hiçbir şey yapmaz, ama onu görenlerin yüzünde anında bir tebessüm belirirdi. Garip olan Ziggy'nin komik bir yüzü olmamasıydı. Gene adam umursamazca giyinişi, düzgün cildi, san saçları, mavi gözleri tembelce

yürüyen ince uzun vücuduyla yakışıklı biriydi. Dirinden gelen boğuk sesi bazen insana uykulu olduğu izlenimi verirdi. Ziggy ihsanları ve eğ-lenmeyi seven, neşeli bir adamdı.

Christie şu anda ona ne diyebileceğini bilemiyordu. Aceleyle gülerek genç adamın ciddi-, yetini j bozmaya çalıştı. «Bu elveda anlamına mı geliyor Ziggy? Benim kalbimi kıramazsm değil mi?» Genç kadın konuşurken Ziggy buruk bir gülümsemeyle onu izliyordu.

«Ciddiyim Christie,» dedi sert bir sesle. Ar-

tık erülümsemiy ordu

«Oh!» dedi genç kadın birden buz gibi olduğunu hissederek. Ağlamak üzereydi. Ziggy hiç uyarmadan oyunun kurallarım değiştirmişti. Dört yıldır arkadaşlık ediyorlardı, gece gündüz, davetlerde, partilerde birlikte olmuşlardı. Christie o olmadan kendini kaybolmuş gibi hissedeceğini biliyordu. Ama ona âşık değildi. Onda bir şeyler eksikti. Acaba gereğinden fazla mı kibardı? Kadınlar onu daima severler, ama onun için çıldırmazlardı, Christie de onu seviyor ve hayatının vazgeçilmez bir parçası olduğunu biliyordu, ama âşık değildi.

«Açık konuşmalıyım,» dedi Ziggy. «Eğer boşuna vaktimi harcıyorsam söyle. Beni sevemez misin Christie?» Genç adam hâlâ arabayı iki yanı palmiyelerle çevrili, tatil için gelenlerle dolu geniş kaldırımlı caddede sürüyordu. Cannes Film Festivali her tür insanı buraya çekmişti; sinema sevenler, genç, hırslı artisler, henüz hiçbir filmde oynamayı başaramamış figüranlar. film yapmak isteyen prodüktörler, güzel figüranlardan birini yatağa atabileceğini uman erkekler, ünlü yüzleri görüntülemek isteyen fotoğrafçılar...

Ziggyle Christie siyah gözlükler takmışlardı ve arabanın füme gri camlan kapalıydı. Yalnızca üzerindeki kapaktan yüzlerine serin deniz havası vuruyordu. İkisi de tanınmak istemiyorlardı.

«Seni seviyorum,» dedi Christie çaresizce bakarak. «Ama...»

«Ama ne? Kit'in nasıl karşılayacağından mı korkuyorsun?»

«Kit'in de seni sevdiğini biliyorsun.» Genç kadın Ziggy geldiğinde beş yaşındaki oğlunun ne kadar eğlendiğini düşündü. Sanki ikisi aynı yaş-taymışcasına davranıyorlardı. Ziggy her yaş grubuna hitap edebilen nadir insanlardandı.

«Kit'i seviyorum,» dedi genç adam yavaşça. «Harika bir çocuk.» Kalabalık caddelerden geçerken gözlerini yoldan ayırmıyordu. «Zaten her an birlikteyiz Christie... evlenmemiz sadece bunu açıklamak olacak. Bir ailem olmasını istiyorum. Senin karım, Kit'in de oğlum olmasını istiyorum. Her zaman sizlerle olmak istiyorum.»

«Kit'in babası var,» dedi Christie düz. anlamsız bir şeşle.

Aralarında derin bir sessizlik oldu, sonra Zrggy. «Benimle evlenmemenin nedeni o mu?» dive sordu.

«Bir bakıma evet,» diye itiraf etti genç kadın. «-Pir kez evlendim ve yürümedi, bir kez daha aynı hatayı yapmak istemiyorum.» İlk evliliği onun için büyük bir ders olmuştu. Erkekler hakkında çok şey öğrenmiş ve bir daha böyle bir tehlikeye atılmamaya karar vermişti. Aşık olmak insanı güçsüz ve kolayca kırılabilir bir hale getiriyordu. Dikkat etmezse insan kolaylıkla incinebilirdi. İsteyebileceği en son şey âşık olup hayatını bir erkeğin ellerine bırakmaktı.

Bir kez âşık olmuştu, ama artık kendi kendinin efendisiydi ve ona ne yapması gerektiğini

söyleyecek kimse yoktu. Öyle de kalmak istiyordu. Ziggy otoriter bir tip değildi, anlayışlı ve neşeli bir insandı, ama gene de onunla evlenmeyecekti. Erkekler bir kez insanin üzerinde hâkimiyet kurduklarından emin olduktan sonra çok değişirlerdi. Kendilerini fazlasıyla

ciddiye alıp emirier vermeye başlarlardı.

Ziggy, Monte Carlo yoluna girmişti. Altlarındaki deniz, ay ışığında gümüşi pırıltılar saçıyordu. Ancak ay, Cote d'Azur'un parlak ışıkları yanında çok solgun kalıyordu.

«Ben Logan Gray değilim, sen de ön sekiz yaşında değilsin» dedi genç adam. «Beni ne kadar zamandır tanıyorsun? Dört yıl mı, yoksa beş yıl mi oldu? Beni, sana onun gibi davranmayacağı- ma inanacak kadar iyi tanımıyor musun? Neden bu kadar zaman sabırla beklediğimi sanıyorsun? Onun yüzünden çektiklerini biliyorum. Bana güvenmeyi öğrenmen için sana zaman vermek istedim. Her erkeğin onun gibi olduğunu sanmamalısın.» Christie'ye bakıp gülümsedi. Saçları ay ışığında beyaz gibi görünüyordu. Trafik ışıklarında durdular. Genç kadın dikkatle kırmızı ışığa bakıyordu. Evliliğin ne kadar tehlikeli olduğunu çok genç yaşlarda Öğrenmişti. İnsanlar âşık olmadan önce olgunlaşana kadar beklemeliydi. Yanlış kişiyi seçmek korkunç bir kâbus oluyordu. Yeşil ışık yandığında Ziggy gözlerini lambalardan ayırmayan Christie'yi iz- livordu. Arkalarındaki arabaların şoförleri kornalarını çalmaya, Fransızca küfür etmeye baş

lamışlardı.

Ziggy de kaba bir Fransızcayla onlara karşılık verince genç kadın çaresizce gülmeye başladı. «Tanrı aşkına bu teklifi yapmak için neden böyle bir zamanı seçtin?» dedi fısıldarcasına. «Bu trafikte araba kullanırken...»

«Ellerime hâkim olacağımdan emin olmak istedim,» diye cevap verdi Ziggy. «Seni kollarından tutup ayağa kaldırabilirdim. Ama sakin kafayla düşünmen gerektiğini biliyordum. Hem arabadayken yürüyüp gidemeyeceğinden ya da konuyu değiştiremeyeceğinden de emindim.»

«Oh, Ziggy, sen delisini» dedi genç kadın gülerek, sonra içini çekip dudağını ısırdı ve sahili seyretmeye koyuldu. Etraf o kadar kabalaba- lıktı ki, sanki herkes bu gece Monte'a gidiyormuş gibiydi.

«Şu anda karar veremem Ziggy, Sana âşık değilim... »

«Biliyorum. Ama beni sevdiğini söyledin.»

«Seviyorum.»

«Ve benimle olmaktan zevk duyuyorsun.»

«Tabii duyuyorum.»

«Evliymişiz gibi zamanımızın büyük kısmım birlikte geçiriyoruz!»

«Bu doğru ama... Ziggy sen bana âşık mısın?»

Genç adam bir müddet cevap vermedi. Yüzünde gergin bir ifade belirmişti. «Siz kadınlar neden böyle sorulan birdenbire sorarsınız?»

«Oh Ziggy,» dedi Christie üzüntüyle. «Ben bir daha âşık olamam. Aşık olmak kendini birinin ellerine çaresizce bırakıp kırılmaktır!»

«Bana söylediğine bakın,» diye içini çekti Ziggy. «Biraz geç kaldın Christie. Doğrusunu söylemek gerekirse dört yıllık bir gecikme oldu Ben seni görür görmez âşık olmuştum.»

«Seninle evlenmem... aksi halde mutsuz olursun Ziggy. Seni böyle bir şey yapamayacak kadar çok seviyorum.» Rüzgâr genç kadının saçlarını dağıtmıştı. Ziggy elini uzatıp altın

rengi saçlarını geriye itti. Christie'nin saçları genç adamınkinden birkaç ton daha açıktı. Ziggy genç kadının bir tutam saçını yüzük gibi parmağına doladı. Christie kendini ona bağlı hissediyordu. Ziggy saçlarını bıraktığında hüzün dolu bir sesle, «Özür dilerim Ziggy,» dedi.

«Hiçbir zaman romantik bir tip olmadım,» dedi genç adam. «Bana âşık olmanı ummamıştım, ama birlikte her günümüz mutlulukla doluydu* Sen, ben ve Kit... iyi bir takım oluşturmaz mıydık?» Arabayı yavaşlattı, gazinoya yaklaşmışlardı. «Eğer düşünmek istersen yarın cevap verebilirsin. Bu gece rulette ne kadar şanslı olduğumu göreceğiz.»

İçeri girmelerinden birkaç dakika sonra genç adam yine o umursamaz sesiyle konuşup gülmeye başlamıştı. Christie bir an Ziggy'nin mavi gözlerindeki o ciddi ifadenin kendi hayal gücünün bir ürünü olduğunu düşündü. Genç kadın eski arkadaşının geri döndüğünü görünce rahatlamıştı, ama gözlerindeki o ifadeyi unutabil- mesi mümkün değildi. İnsanlar Ziggy'yle ilk tanıştıklarında çok şaşırırlardı, çünkü kişiliğiyle yaptığı çarpıcı müzik birbirine benzemezdi. Christie onunla ilk tanışmalarını düşünerek gü

lümsedi.

Rulet masası kalabalıktı, bir müddet oynamadan sadece izlediler. Christie kuman her zaman sıkıcı bulmuştu. Buraya da sadece Ziggy, Monte Carlo kulübünü görmek istediği için gelmişti. Genç adam Las Vegas'da doğup büyümüş ve müzik hayatına on beş yaşında bir barda piyano çalarak başlamıştı. Kumar oynamayı o da fazla sevmiyordu, ama kumarhanelerin havasından hoşlanıyordu. Kendini evinde gibi hissediyor olmalıydı. Ailesi hâlâ Las Vegas'da oturduğu için Ziggy. sık sık oraya giderdi. Genç adam gece hayatının parlaklığını ve heyecanını seviyordu. Kasaba hayatı onu sinirli ve sabırsız

yapıyordu. Christie onun neler hissettiğini an-

layabiliyordu. Kendi de tiyatro ışıklarını gördüğünde çok heyecanlanırdı, oysa sinemada asla aynı şeyleri hissetmeyi başaramamıştı. Film yapılırken seni izleyen seyirciler olmazdı. Filmi çekenlerin aynı bölüm birkaç kez tekrarlandığında sıkıldığını ve dışarı çıkıp bir şeyler içmek için can attığını hissederdi insan. Provalarda artistlerden çok makyajlarla ve kameralarla il-

gilenirlerdi. Christie o ana kadar üç film çevirmişti. Londra[5] daki temsilcisi ona tiyatroda iş ararken, o da gelen teklifleri geri çevirmekle meşguldü. Adamcağız, onun çılgın olduğunu, bütün sanatçıların çiigm olduğunu düşünüyordu süphesiz.

Ziggy para yatırmak için öne doğru eğildi. *«Rien ne* va *plus,»* dedi krupye ruleti döndürürken. Top altıda durmuştu. Krupye kazandıklarını ona doğru iterken genç adam sırıtarak bakıyordu.

«Belki de şansım değişiyordur!» dedi tekrar para yatırmak için uzanırken. Christie etraftakilerin merak dolu bakışlarına aldırmadan genç adamın yanında duruyordu. Ziggy'yi pek tanımıyorlardı. ama filmlerinden dolayı onu hemen tanımışlardı. Masanın çevresindeki tek ünlü kendisi değildi. Carol Heaven son kavalyesi olan yakışıklı gençle birlikteydi. Beyaz elbiseler içindeki adam Christie'ye bakıp gülümsedi. Ama Carol baknr bakmaz gülmeyi bırakmıştı. Carol [illegible]
bir an bile gözünün önünden ayrılmasını istemiyormuşcasına elini genç adamm koluna koymuştu. Christie bu şüpheci davranışlarından dolayı onu suçlayamayacağını düşündü. Yanın-

daki delikanlı küçücük bir fırsat bulsa daha ilgi çekici bulduğu bir yere kaçabilirdi. 'Zavallı Carol* diye düşündü genç kadın arkasını dönerken

«Ben bir içki daha almaya gidiyorum,» dedi kendini oyuna kaptırmış olan Ziggy'ye. «Tamam mı canım?»

Christie loş odada yürüdü. Ama önce bara gitmeyip makyaj odasına girdi ve rujunu tazelerken kendine baktı. Ziggy orada rulet oynarken teklifini düşünemezdi. Bunu daha sonraya bırakabilirdi. Kimbilir teklifini reddettiğinde Ziggy ne yapacaktı? Acaba sözünü tutup ortadan kaybolur muydu? O zaman onu özleyecekti Christie. Kit de özlerdi şüphesiz. Ziggy hayatlarının bir parçası olmuştu. Ama onunla nasıl evlenebilirdi?

Genç kadın içini çekerek odadan çıktı. Birisi duvara yaslanmış duruyordu. Christie'yi görünce dikleşti. Yüzündeki çarpıcı tebessümle ve geniş omuzlanyla çok çekici olduğunu sanıyordu. Genç kadın gülmemek için kendini zor tuttu.

«Merhaba,» dedi genç adam Teksas aksanıyla. «Nasılsın tatlım?»

«Carol seni arıyordur,» dedi Christie yüzünü buruşturarak. «Annen kızacak!»

Genç adam kıpkırmızı oldu. «Bütün dikkatini masaya vermiş, uzun süre yokluğumu fark etmez,» dedi mavi gözlerini genç kadının vücudunda gezdirerek. «Bu ne seksi elbise tatlım.» Christie, onun bu bakışlarından, elbisesinin altındakiler! gözünün önünde canlandırdığını hissediyordu. Genç adam gözlerini, onun düz kesimli mavi ipekliden etek ve bluzunda dolaştırdıktan sonra, göğüslerinin arasında duran safir kolveye büyülenmişçesine baktı.

«Burası çok sıcak, neden çıkıp biraz arabayla dolaşmıyoruz? Arabam otoparkta.» Kolunu omzuna dolamasıyla Christie'nin İtmesi bir oldu.

«Çek ellerini üzerimden!»

Etraflarındaki birkaç hizmetkâr hemen dönüp onlara bakmaya başlamıştı. Genç adam kıpkırmızı olarak kaşlarını çattı. «Haydi gel. Elde

edilmesi zor biri olmadığını biliyorum. Beni kandırmaya çalışma. Sana Ziggy Molyneaux'den çok daha güzel anlar yaşatabilirim...»

« Defol I» Christie arkasını dönüp oyun salonuna doğru yürümeye başladı. O anda genç adam da arkasından yetişip kolunu kavramıştı.

«Kimse bana arkasını dönemez,» diye homurdandı genç kadının kolunu bırakmadan.

Christie kolunu kurtarmaya çalışarak. «Bırak beni!» diye bağırdı.

«Ne oluyor burada?» Ziggy hızla içeriye girip adamı bir yana savurmuştu. Genç adam hızla vere düştüğü sırada gazinonun görevlileri de etraflarını sarmıştı. İtişmeleri sırasında Christie'nin ipek bluzunun omzu hafifçe yırtılmış, kolyesiyse yana kaymıştı. Eliyle omzunu kapatmaya çalıştı, ama çok geç kalmış, flaş çoktan patlamıştı.

«Hey!» diye haykırdı Ziggy sinirle.

Güvenlik görevlileri, fotoğrafçının peşinden koştular ama adam çoktan karanlıkta kaybol-

muştu. Carol Heaven'nm kavalyesi ayağa kalk-tığında dudağı kanıyordu ve durmadan küfürler savuruyordu. Güvenlik görevlileri üçünü birden özel büroya götürdüler. Gürültüyü ve itişmeleri duyan Cajrol Heaven da yanlarına gelmişti. Yüksek topuklu ayakkabılarının üzerinde dönerek ne olduğunu sordu.

«Oh. kapa çeneni,» dedi genç adam hırlarca-. sına. Kadının ağzı bir karış açık kalmıştı. Carol ününü müzikallerden yapmıştı. Aslında şarkı söyleyemiyordu, ama kulakları sağır edici sesiyle bağırmaya başladığında izleyenler gülmekten sesine dikkat etmiyorlardı zaten.

Ondan sonraki yirmi dakika içinde de bütün yeteneğini sergiledi. Christie ve Ziggy birkaç kelimeden fazla söyleyememesine ragmen Carol kararını vermişti. Christie'yi yanındaki genç ve yakışıklı erkeği çalmaya çalışmakla suçladı. Bir yandan bağırıp çağırıp küfür ederken bir yandan da uzun tırnaklarını kullanmaya çalışıyordu Carol, Christie'den en az yirmi yaş büyüktü. İri göğüsleri, dar kalçaları, kırmızıya çalan saçları ve ateşler saçan siyah gözleri vardı.

Gazinodan çıkarlarken Christie hâlâ şaşkın

bir haldeydi. Cap d'Antibes'e dönerlerken arabada Ziggy'ye tek bir kelime bile söylemedi. Saat gecenin biri olmasına rağmen yollar hâlâ çok kalabalıktı. İnsanlar Nice ve Antibes'in kaldırımlarında dolaşıyordu. Işıl ışıl barlarda eğlence arayanlar için saat daha çok erkendi.

«Adını bile bilmiyorum,» dedi Ziggy'ye. «Daha önce onunla hiç konuşmamıştım. Bazen delilerin dünyasmda yaşadığımı düşünüyorum.»

Ziggy yüzünü buruşturdu. «Dışardan bakanlar için öyle değişik bir imaj yaratıyorsun ki bir erkeğin sana böyle yaklaşmaya çalışmasını garip karşılamamaksın.» Direksiyondan çektiği eline çarpık bir gülüşle baktı. «Pansuman yapmam gerek. Fazla hızlı vurdum.»

«Hak etmişti.» Genç kadının o adama acımava hiç niyeti yoktu.

«Hayır,» dedi Ziggy. «Ona yıllardır sana yap-

mak istediğim şeyi yaptığını gördüğüm için bu kadar hızlı vurdum... sana sahip olmak! Erkeksi bir içgüdü olsa gerek.»

«Midemi bulandırıyor!» dedi Christie. Genç

adamın yüzü karışmıştı. Christie ses tonundan dolayı pişman olmuştu, ama hissettiği buydu. Bir erkek onu zorlamaya kalktığında beyninde şimşekler çakıyor ve çok kızıyordu.

Cap d'An tiles yoluna girdiklerinde trafik iyice açılmıştı. Kasaba. ışıklar içinde olmasına ve havuz başında parti verilen villalardan sesler ve kahkahalar duyulmasına ragmen sokaklarda yürüyen çok az insan vardı. Christie, Ziggy' nin bir aylığına kiraladığı villada kalıyordu. Kit, bakıcısı, Ziggy'nin kardeşi ve kocası da onlarla gelmişti. Ev en az yirmi kişiyi alabilecek kadar büyüktü.

Arabayı villanın önündeki garaja park edip ay ışığıyla aydınlanan bahçeden geçerek eve yürüdüler. Ağaçların arasından ağustos böcek-lerinin şarkıları duyuluyordu. Evde huzurlu bir hava vardı. Sadece havuzu temizleyen elektronik aletin sesi duyuluyordu. Nice'tan sonra çok sakindi. Ayın ışığı çam ağaçlarının, çimlerin ve çiçeklerin üzerine yansıyordu. Evin etrafını saran yüksek ağaçlar onları dış dünyadan ayırıyordu.

Villanm önündeki taş merdivenleri çıkarlar-
ken Ziggy bir an durakladı. Yüzünü ay ışığına doğru dönüp içini çekti. «Kumarbaz değilsin değil mi?»

«Hayır.»

«Bazen olmamış olmayı dilememe rağmen, ben bir kumarbazım.»

Christie şaşkınlıkla kaşlarını çattı. «Bu gece masada bir servet mi kaybettin Ziggy?»

«Hayır, masada kazandım,» dedi genç adam kuru bir sesle ve Christie'nin elini tutup merdivenleri çıktı.

Hizmetçi evine gitmişti. Kadın gündüzleri burada çalışıyor, geceleriyse Juan-les-Pins'e gidivordu. Eğer kalıp onlara yemek pişirmesi gerekirse fazladan ücret alıyordu. Ama genellikle Zisrgy'yle Christie vemeği dışarıda yiyorlardı. Buraya Christie'nin son filmi Cannes Festi va-

li'ne katılacağı için gelmişlerdi. Ziggy de filmin müziğini bestelemişti. Ayrıca prodüktörle, di-

rektör de buradaydı. Zamanlarının çoğunu birlikte önemli kişilerle yemek yiyerek ya da partiden partiye gezerek geçiliyorlardı. Buraya insanları etkileyip, filmin reklamını yapmak için gelmişlerdi. Ama gene de gündüzleri villanın havuzund yüzüp, ağaçların kenarında güneş- lenecek- zamanı bulabiliyorlardı.

Villanın oturma odası kare şeklinde ve çok büyüktü. Yüksek tavanlı odanın üç yanında geniş pencereler, yerde halılar ve beyaz boyalı duvarlarda tablolar vardı.

Ziggy ceketini çıkartıp sandalyenin üzerine bıraktı ve kravatını gevşeterek esnedi. «Yatmadan önce bir içkiye ne dersin?»

«Hayır, hemen yatacağım.» Genç kadın hâlâ gazinoda olanlar yüzünden üzüntü duyuyordu. Cok saçma bir olaydı, ama Christie resimlerini çeken fotoğrafçının bunu yerel gazetelerden biri olan Nice-Matin'e satacağını biliyordu. Bu film için hiç de iyi bir reklam olmayacaktı. Genç kadın parmağım elbisesinin yırtık kısırımda dolaştırarak o filmin yanmasmı ya da bir şeyler olup da gazetelerin o filmi almak istememesini diledi.

Ziggy. Christie'nin yüzüne baktı. «Üzülmeyi bırak artık. Senin hatan değildi. O herif hem çok sarhoştu hem de deli.»

«Belki haklısın, ama o resim gazetelere çıkarsa...»

«Çıksa bile etkisi birkaç günde kaybolup gideri Dünyanın sonu değil ya. Kumarhanede küçük bir kavga. Haydi bunda bu kadar büyütülecek bir şey yok.»

Genç kadın onun bu rahatlatıcı konuşması karşısında hafifçe gülümsedi. «Haklısın. Çok *

aDtalca değil mi? Oh. çok yorgunum, ondan böyle davranıyorum galiba.»

«Senin iyi bir uykuya ihtiyacın var... sabaha kendini çok daha iyi hissedersin. Ben yatmadan önce bir şeyler içeceğim.»

«Peki, iyi geceler Ziggy,» diyen Christie yavaşça mermer kaplı koridordan geçip merdiven-

lere yürüdü. Kit'i uyandırmak istemiyordu. Kendi odasına gitmeden önce Kit'inkine girdi. Küçük çocuk üzerini açmış derin bir şekilde uyuyordu. Genç kadın eğilip çarşafı üzerine çekti. Çocuğun içinde öylesine büyük bir enerji vardı ki... Christie eğilip onun siyah saçlarına bir öpücük kondurdu. Kit. annesinin aksine babasının saç ve ten rengini almıştı. Yatağının içi oyuncaklarla doluydu. Ayısı ve robotu yastığının yanında duruyordu. Christie ayıyı olduğu yerde bırakarak robotu ve oyuncak arabalarını yataktan kaldırdı. Kit uyanmamıştı. Oğluna bakarken genç kadının kalbi hüzünlü bir şefkatle dolmuştu. O, evliliğinden kalan en güzel şeydi. Aslında Christie, Logan'm çocuğunu doğurmak istememiş ve bu da bir bakıma boşanmalarının nedeni olmuştu. Dünyaya geldiğinde küçük çocuğu reddetmeye ve ondan nefret etmeye hazırdı Christie. Ama Kit lacivert gözlerini açıp baktığında genç kadın bir anda içinin sevgiyle dolduğunu hissetmişti. însan bu sıcacık, küçük ve savunmasız bebeği kucağına aldığında daha önceden varlığını bile bilmediği yepyeni bir sevgiyle doluyordu içi. Kit'in dünyaya gelişi bütün planlarım altüst etmiş olmasına rağmen, aynı zamanda da hayatına * şaşırtıcı derecede büyük bir anlam katmıştı.

Christie bu yeni duygularını kelimelerle anlatamıyordu, ama hemşireler onu kucağına aldığmda hem ağlamış hem de gülmüştü. Bir anda

li'ne katılacağı için gelmişlerdi. Ziggy de filmin müziğini bestelemişti. Ayrıca prodüktörle, direktör de buradaydı. Zamanlarının çoğunu birlikte önemli kişilerle yemek yiyerek ya da partiden partiye gezerek geçiliyorlardı. Buraya insanları etkileyip, filmin reklamını yapmak için gelmişlerdi. Ama gene de gündüzleri villanın havuzund yüzüp, ağaçların kenarında güneşlenecek zamanı bulabiliyorlardı.

Villanın oturma odası kare şeklinde ve çok büyüktü. Yüksek tavanlı odanın üç yanında geniş pencereler, yerde halılar ve beyaz boyalı duvarlarda tablolar vardı.

Ziggy ceketini çıkartıp sandalyenin üzerine bıraktı ve kravatını gevşeterek esnedi. «Yatmadan önce bir içkiye ne dersin?»

«Hayır, hemen yatacağım.» Genç kadın hâlâ gazinoda olanlar yüzünden üzüntü duyuyordu. Cok saçma bir olaydı, ama Christie resimlerini çeken fotoğrafçının bunu yerel gazetelerden

biri olan Nice-Matin'e satacağını biliyordu. Bu film için hiç de iyi bir reklam olmayacaktı. Genç kadın parmağını elbisesinin yırtık kısmında dolaştırarak o filmin yanmasını ya da bir şeyler olup da gazetelerin o filmi almak istememesini diledi.

Ziggy, Christie'nin yüzüne baktı. «Üzülmeyi bırak artık. Senin hatan değildi. O herif hem çok sarhoştu hem de deli.»

«Belki haklısın, ama o resim gazetelere çıkarsa...»

«Çıksa bile etkisi birkaç günde kaybolup gider! Dünyanın sonu değil ya. Kumarhanede küçük bir kavga. Haydi bunda bu kadar büyütülecek bir şey yok.»

Genç kadın onun bu rahatlatıcı konuşması karşısında hafifçe gülümsedi. «Haklısın. Çok

aDtalca değil mi? Oh, çok yorgunum, ondän böyle davranıyorum galiba.»

«Senin iyi bir uykuya ihtiyacın var... sabaha kendini çok daha iyi hissedersin. Ben yat

madan önce bir şeyler içeceğim.»

«Peki, iyi geceler *Ziggy,* * diyen Christie yavaşça mermer kaplı koridordan geçip merdivenlere yürüdü. Kit'i uyandırmak istemiyordu. Kendi odasına gitmeden önce Kit'inkine girdi. Küçük çocuk üzerini açmış derin bir şekilde uyuyordu. Genç kadın eğilip çarşafı üzerine çekti. Çocuğun içinde öylesine büyük bir enerji vardı ki... Christie eğilip onun siyah saçlarına bir öpücük kondurdu. Kit, annesinin aksine babasının saç ve ten rengini almıştı. Yatağının içi oyuncaklarla doluydu. Ayısı ve robotu yastığının yanında duruyordu. Christie ayıyı olduğu yerde bırakarak robotu ve oyuncak arabalarını yataktan kaldırdı. Kit uyanmamıştı. Oğluna bakarken genç kadının kalbi hüzünlü bir şefkatle dolmuştu. O, evliliğinden kalan en güzel şeydi. Aslında Christie, Logan'm çocuğunu doğurmak istememiş ve bu da bir bakama boşanmalarının nedeni olmuştu. Dünyaya geldiğinde küçük çocuğu reddetmeye ve ondan nefret etmeye hazırdı Christie. Ama Kit lacivert gözlerini açıp baktığında genç kadın bir anda içinin sevgiyle dolduğunu hissetmişti. İnsan bu sıcacık, küçük ve savunmasız bebeği kucağına aldığında daha önceden varlığını bile bilmedi

ği yepyeni bir sevgiyle doluyordu içi. Kit'in dünyaya gelişi bütün planlarını altüst etmiş olmasına rağmen, aynı zamanda da hayatına şaşırtıcı derecede büyük bir anlam katmıştı. Christie bu yeni duygularını kelimelerle anla- tamıyordu, ama hemşireler onu kucağına aldı- frınrfn ham Afrlaraifl hem dâ gflimûştfl Bir anda

hayatının hiç ummadığı bir şekilde yeni bir yola girdiğini hissetmişti. Artık kendisi için planlar yapamazdı. Kit için planlar yapmalıydı.

Küçük çocuk yatağın içinde döndü. Christie, o tekrar uykuya dalana kadar nefesini tutmuştu. Sonra yavaşça dışarı çıkıp kendi odasına yürüdü. Kepenkler kapalı olmasına rağmen odada köşedeki masada duran güllerin kokusu vardı. Genç kadın yavaşça soyundu. Dolabın kapağındaki boy aynasından ince, fakat diri vücudu. dolgun kalçaları görünüyordu. Saçları omuzlarına dökülmüştü. Christie sık sık gör- meve alıştığı görüntüsüne 'ilgisizce baktı. Tiyatroyu sinemaya yeğlemesinin nedenlerinden biri de buydu, o makyajlardan nefret ediyordu. Kameranın karşısına geçtiğinde kendini çıplak gibi hissediyordu. Kamera onu en ufak ayrıntısına kadar görüntülüyordu. Alt dudağımn dol

gunluğunu, cildindeki en küçük bir hatayı, göz kapaklarındaki mavi gölgeyi... kameradan hiçbir şeyi saklamak mümkün değildi. Tiyatroda bir perdeyi oynarken değişik bir kişiliğe bürünüp değişik bir kişi olurdu insan, ama sinemada hep kendisi olarak kalmak zorundaydı. Saklanacak bir yer yoktu...

Christie ertesi sabah onda kalktı. Günlerden pazar olduğu için kimseyle randevuları yoktu. Bütün günü dinlenerek geçirebilirdi. Genç kadın beyaz şortunu ve göğüslerinin hemen altından bağladığı mavi tişörtünü giyip aşağıya indiğinde Kit'le dadısı kahvaltı ediyorlardı. Christie gece deliksiz uyumuş olmasına rağmen kendini berbat bir halde hissediyordu. Bahçeye kurmuş oldukları masaya oturmadan önce Kit'i öptü.

«Kahve sıcak mı?»

«Yeni yaptım,» diye cevap verdi Janet, bardağını doldururken. Janet kısa boylu, ince, yumuşak yüzlü ve sessiz bir kızdı. Öylesine sakindi ki Kit'in huysuzluklarında bile bir kez olsun sinirlendiği görülmemişti. Sadece sakin bir sesle: «Yapma Kit eğer bütün oyuncaklarını kı-

rarsan yarın neyle oynayacaksın?» derdi. Kit de tıpkı babası gibi çabuk sinirlenen bir yapıya sahipti. Aletlerin nasıl çalıştığını merak ediyor ve genellikle bu merakını oyuncaklarının üzerinde tatmin etmeye kalkıyordu. Sonra da onları tekrar eski durumlarına getiremeyince sinirleniyordu. Evin içi kırık oyuncaklarla doluydu. Janet onları elinden geldiğince tamir etmeye çalışıyor ve Christie yokken Kit'in bitmek bilmeven sorularına cevap veriyordu. Ama küçük çocuğun merakım gidermek hiçbir zaman mümkün olmuyordu. Christie bazen onun bu sorularının son bulmasını dilemesine karşın bunun kendisi için de bir tür eğitim olduğunu düşünüyordu. Çünkü, Kit, «Elektrik nasıl yanıyor?» Ya da «Ağaçlar neden yeşil?» diye sorduğunda daha önce kendi kendine sormayı hiç düşünmediği bu soruların cevaplarını bulabilmek için ansiklopedileri karıştırıyordu.

Genç kadın Kit'in sayesinde Logan'la yaşarken sahip olmadığı anlayışa ve sabra kavuşmuştu. Christie neden Logan'a karşı öyle davrandığını anlayamıyordu. Ona karşı duygusuz olduğu için değildi. Ama Kit onda koruma ve şefkat duygusunu uyandırmıştı. Logan ise korku.

«Yemekten önce yüzebilir miyiz?» diye sordu Kit genç kadın kurabiyesini yerken.

«Daha sonra, önce güneşlenmek istiyorum.» Christie arkasına yaslanıp evin etrafını çeviren ve güneş ışığında parlayan çam ağaçlarına bak-

fa. Masanın üzerine ağaçlardan damlacıklar dökülmüştü. Kit hemen elini uzatıp parniağını bunlardan birinin üzerine bastırdı.

«Yapışkan» dedi küçük çocuk. «Bu nedir? Bala benziyor.»

«Reçine,» dedi Christie.

«Reçine nedir?» İnce kahverengi kaşları ilgiyle havaya kalkmıştı oğlanın.

Genç kadın çaresizce gülmeye başlamış olan Janet'e baktı. «Gene başladı,» dedi Christie buruk bir neşeyle. «Belki bunun cevabını bilemezsek başka soru sormaz.»

«Bilmek istiyorum,» dedi Kit. #
«Bilmek istiyor,» diye tekrarladı Janet alay-

la. Küçük çocuğun dünyayla ilgili merak ettiği ve öğrenmeye çalıştığı o kadar çok şey vardı ki.,.

Ziggy'nin kız kardeşi villanın kapısında belirmişti. Üzerinde beyaz bir bikini vardı. Onun üstüne de portakal rengi ve yeşil tropik çiçek desenli ipek bir kumaş almıştı. Parlak güneşte bir süre gözlerini kırpıştırdıktan sonra güneş gözlüğünü taktı.

«Güneş çok güçlü,» dedi ve gülümseyerek oturdu. «Bütün gece hiç uyuyamadım. Burası çok sessiz. Hem çok sıcak olmasına rağmen sivrisineklerin saldırısından korktuğum için pencereyi de açamadım.» Kahve fincanına uzandı. «Bu içilebilecek gibi mi? Oh, iyi. Hayır Kit, hayatım bir şey yemeyeceğim.» Genç kadın bis- küvit ve çöreklerin bulunduğu sepete doğru isteksizce elini salladı. «Şu anda tek istediğim şev. koyu bir kahve.»

Kit yüzünü buruşturunca, Erica küçük ço- çuôun saçlarını okşayarak gülümsedi, Christie gülümseyerek onları izliyordu. Erica listelerde hiçbir zaman birinci sıraya çıkamamasına rağ

men hayatım rahatça sürdürmeyi başarabilen bir şarkıcıydı. Mesleğine karşı umursamaz tutumuyla ağabeyine çok benziyordu, ama işini ciddiye almaması hırslı bir adam olan Johnny'yi zaman zaman çok kızdırıyordu. Çocukları yoktu. Erica da, Ziggy gibi Kit'i seviyor, ama içtenlik dolu neşesiyle kendi çocuğu olmasını istemediğini itiraf ediyordu.

«Bugün ne yapıyoruz?» diye sordu Christie!
ye.

«özellikle yapmak istediğim bir şey yok.»

Erica şerefe dercesine kahve fincanını kaldırdı. «Buna içilir.» Sonra da başını ayak seslerinin geldiği yöne doğru çevirdi. «İşte geliyorlar... bütün erkekler aynı, değil mi? En son yatıp en son kalkarlar. Onlar ortalıkta görünmeden önce her işin yapıldığından emin olmak isterler.»

«Hakaret,» dedi Johnny karısını öperken. «Senden gördüğüm tek şey bu. Çok açım. yiyecek ne var?»

Christie yaz rüzgânyla sallanan selvi ağaçlarına baktı. Yemyeşil dallan nazlı nazlı titriyordu. Bugün Ziggy'ye cevabını vermek zorundaydı ve ne diyeceğini bilmiyordu. Düşünmek için daha fazla zamana ihtiyacı vardı ve bu arada da onunla yalnız kalmamaya çalışmalıydı. Genç kadm Ziggy'nin bakışlarını fark etmemiş gibi görünerek günün geri kalanını nasıl ondan ayrı geçirebileceğini düşündü.

Ama hiç de korktuğu gibi olmamıştı. Günlerini bahçedeki havuzun kenarında güneşlenerek. kitap okuyup yüzerek geçirdiler. Kit oyuncaklarıyla oynayıp, yüzükoyun yatarak duvarlara vuran güneş ışınlarını ya da şeffaf kanatlı mavi ve altın renkli helikopter böceklerini seyretti. Küçük çocuk erkenden yemeğini yiyip

yatmaya gitmeden önoe Ziggy'yle bulmaca yapmışlardı. Erica gülümseyerek onları seyrediyordu Bir ara. «Ziggy'nin onu çok sevdiğini biliyorsun,» dedi Christie'ye. Ama genç kadın, evet anlamında başını salladıktan sonra Erica'nın daha derinj konulara girmesine izin vermeden Kit'i kucağına alıp yatağına taşımıştı. Erica tabii ki ağabeyisinin tarafını tutacaktı, başka türlü olabilir miydi?..

Kit hemén uykuya dalmıştı. Christie kendi edasına yürüyüp pencerenin kenarına yaslanarak endişeli bir yüzle mehtabı izlemeye koyuldu. Acaba Ziggy'nin kendisiyle evlenmek istemeden daima yanında olmasını beklemesi büyük bir bencillik miydi?

Genç adama göre şüphesiz çok bencilce bir davranıştı bu. Ama Christie onun böylesine düzenli bir ilişkiyi değiştirmeye kalktığını düşündükçe kızıyordu. Neden sanki böyle de mutlu olamıyordu? O mutluydu. Genç kadın bir daha âşık olamayacağını biliyordu. Aşkın ona verdiği tek şey onu intiharın eşiğine getirmek olmuştu. Dönüp de evliliğine baktığında yalnızca acı ve hüzün duyuyordu. Logan onu güneşli bir dünyadan alıp karanlığın ortasına bırakmıştı. Ve ne olursa olsun bir daha o karanlığa dönmek istemiyordu.

Ziggy kapıyı vurdu. «Christie? Yemeğe gelmiyor musun?»

Kapıyı açmamıştı, «özür dilerim. Başım çok ağrıyor. Yatıyorum,» diye fısıldadı genç kadın güçsüz bir sesle.

Bir süre derin bir sessizlik olmuştu. Sonunda, gene adam kuru bir sesle, «Sahnede çok daha başarılısın hayatım,» dedi. Ziggy tartışmaya girmemişti. Christie genç adamın uzaklaşan ayak seslerini duyunca soyunup yatağa girdi, ama uzun bir süre uyuyamadı. Kendini son derece endişeli ve kızgın hissediyordu, ama daha da önemlisi suçluluk duyuyordu. Çünkü Ziggy'ye son derece önem veriyor ve bu tek taraflı aşkın bitmesini dostluklarının tekrar başlamasını istiyordu. Hem o, hem de Kit, Ziggy'yi çok özleyeceklerdi. Ziggy harika bir arkadaştı. Neden sanki her şey böyle devam etmiyordu?

Ertesi gün Christie'nin Cannes'da bir öğle yemeği randevusu vardı. Hizmetçi kız elinde gazetelerle içeriye girdiğinde Kit ve Janet'le birlikte kahvaltı ediyordu. Genç kadın hemen Nice- Matin'i alıp film festivaliyle ilgili sayfayı açtı. Ve sayfayı çevirmesiyle inlemesi de bir oldu.

«Ne oldul?» diye sordu Janet, Kit'in ağzının kenarından akan çikolatayı silerken.

«Hiçbir şey,» diye ceyap verdi genç kadın gözlerini flu çıkmış fotoğraftan ayırmadan. Evet

resim karanlık ve puslu çıkmıştı, ama yüzler kolaylıkla ayırt ediliyordu. Ziggy ondan hiç umulmayacak kadar sinirli ve sert bakıyordu. Karşısındaki adamın başı arkaya doğru kaymıştı ve yüzünde şaşkın bir ifade vardı. Chris- tie'yse şoke olmuş bir halde elbisesinin yırtık kısmını tutuyordu. Altında ise tam da resme uygun bir yazı vardı: Christie aşk, kıskançlık ve öfke dolu bir üçgenin ortasında kalmıştı. «Lanet olsun!» diye mırıldandı.

«Lanet olsun dedin anne,» diye atıldı Kit, 5a- net'in yanından başını uzatarak.

«Kahvaltını bitirdiysen yüzmeye gitmeye ne dersin?» dedi Janet hemen anlayışla.

«Neden 'Lanet olsun' dedin anne?» diye ısrar etti küçük çocuk Janet onu masadan kaldırmaya çalışırken. «Neden dedi?.. Neden?..» Kit'in sesi yavaşça villanın bahçesinde kaybolduğunda Christie eline tngiliz gazetelerinden birini aldı, Onda da aynı resim vardı. Altındaki yazı Nice-Matin'dekinden daha kısa, ama daha da açıktı.

Ziggy terasa geldiğinde duş yapmış ve tıraş

olmuştu. Yüzünde çarpık bir gülümsemeyle Christie'ye baktı. «Baş ağrın geçti mi?» dedi alayla. Genç kadın cevap vermeden yavaşça Nice-Matin'i uzattı. Ziggy sayfaya bir göz atar atmaz olduğu yere çökmüş ve yüzünü buruşturmuştu. «Tanrı cezasını versin!» dedi sıkılı dişlerinin arasından.

Christie kendine koyu bir fincan kahve doldurdu. Bir gece evvel de yemek yememiş olmasına rağmen açlık duymuyordu. Genellikle sıkı reiim yapardı. Aslında bünyesi yediğini hemen yakıyordu ve çok sıkı bir çalışma temposu içinde olduğu için rejime ihtiyacı yoktu. Ama be- vaz perde bir gram fazla yağı bile affetmezdi.

«Diğerlerinde de var mı?» dedi Ziggy, Christie'nin az önce yere atmış olduğu gazeteyi alarak. Genç adam sayfalan karıştırdı ve resmi bulur bulmaz altındaki yazıyı okudu. Kaşları iyice çatılmıştı.

«özür dilerim,» dedi Christie'ye bakarak.
Gene kadın öylece durup omuzlarmı silkti.

«Senin hatan değildi.»

«Sinirime hâkim olmalıydım.»

Başka zaman olsa bu kadar önem vermezdi ama Christie'nin festivale katılan filmi gerçekten çok başarılıydı. Ayrıca büyük reklamı da yapılmıştı. Genç kadının şu anda isteyeceği en son şeyin böyle bir resim ve yazı olduğunu Ziggy de çok iyi biliyordu.

«Antibes'e gidip Carl'la bir İçki içmeliyim,» dedi Ziggy içini çekerek gazeteleri bıraktıktan sonra. «Cari neler olduğunu öğrenmek isteyecektir. Şu ana kadar telefon etmemesine bile çok şaşırdım.» Carl filmin reklam işlerini düzenliyordu ve şimdi bu aşk üçgeniyle ilgili hikâyeyi yalanlamak da onun kaçınılmaz göreviydi. «Ona o herifin sarhoş olup sana sulandığını ve bizim onun adını bile bilmediğimizi açıklamasını söyleyeceğim. Cari bu işi halleder merak etme.» Genç adam kendisine bir fincan kahve doldurdu. «Bu sabah ne yapacaksın?»

«Biraz yüzüp rahatlamaya çalıştıktan sonra Cannes'daki öğle yemeğine gitmek için hazırlanacağım.» Christie'nin üzerinde bikinisi vardı. Saat daha dokuz olmasına rağmen güneş olanca sıcaklığıyla etrafı ısıtmaya başlamıştı.

Erica ve Johnny villadan çıktılar. İkisinin de üzerinde blucin ve tişört vardı. Erica elinde bir sepet taşıyordu. Çabucak Christie'ye baktı. «Başın nasıl? Bu sabah daha iyisin ya?»

«Evet, teşekkür ederim. Bir yere mi gidiyorsunuz?»

«Bu sabah yamaçlara gitmeyi düşündük. Sahillerden başka bir yeri görmedik ve bu harika dağlardaki manzarayı görmeden *eve* dönmek istemiyoruz.»

Genç kadın ayağa kalktı. Düzgün vücudu ve pürüzsüz teni beyaz bikinisiyle iyiden iyiye çarpıcı bir görünüm oluşturuyordu. «Ben yüzmeye gidiyorum. Sonra görüşürüz.»

Kit'le Janet'i yüzme havuzunda buldu. Bir süre yüzüp birbirleriyle yarıştıktan sonra yarım saat kadar top oynadılar. Sonra Janet, Kit'i Antibes'e alışverişe götürmek üzere havuzdan çıkarttı. Christie şezlonga uzanıp güneşlenmeye başlamıştı. Gece iyi uyumuş olmasına rağmen Ziggv'nin söylediklerinden dolayı duyduğu endişe kendisini son derece bitkin ve yorgun

hissetmesine neden oluyordu. Christie daima kendini güvensiz hissetmişti. Belki de bu gü-

vensizlik duygusunun üstesinden gelmek için artist olmayı istemişti. Aynaya baktığında karsısında güzel bir vücut, soru sorarcasına bakan iri gözler, altın gibi saçlar, dolgun dudaklar ve çekici bir ifade görürdü. Ne var ki gene de aynaya bakmaktan hoşlanmıyordu. İnce vücuduyla kendini son derece sıradan ve ilgi çekemeye- cek bir tip olarak düşünüyordu.

Gözlerini yumdu. Güneş yağı sürmüş olduğu vücudu pırıl pırıl parlıyordu ve ıslak saçları sabah güneşiyle kurumaya başlamıştı. Yavaş yavaş rahatlayıp sakinleştiğini hissetti.

Christie bir arabanın bahçe kapısından girip eve doğru geldiğini duydu. Bir an şaşkınlıkla Kit'le Janet'in dönmüş olabileceğini düşündü. Ama onlar gideli henüz on dakikadan fazla olmamıştı. Tembelce gözlerini açıp saatine baktı. Birisi evin terasından geçip havuza doğru yürümeye başlamıştı. Genç kadın başını çevirdi. Kendini hâlâ güneşin etkisiyle rahatlamış hissediyordu. ama birden gökyüzünün kararmaya başladığını hissetti. Şezlongda doğrulup kendine

doğru gelmekte olan erkeğe baktı. Şaşkınlıktan dona kalmıştı... Bir süre konuşamadı.

Bosanalı dört yıl olmuş ve o zamandan beri de onu görmemişti. Ne zaman Kit'i ziyarete gelse ikisi de karşılaşmamaya çalışırlardı. Christie açıkça onu görmek istemediğini belirtmişti. Locan *genç* kadının kendisindeki nefret ettiğini biliyordu. Boşanma isteğine karşı çıkmamış, *Kit'in velayetini* almaya çalışmamış ve Christie' *yi görme* teşebbüsünde bulunmamıştı. Sadece avukatları vasıtasıyla haberleşmişlerdi.
Ama şimdi burada ne işi vardı?

İKİNCİ BÖLÜM

Logan, Christie'nin oturmakta olduğu şezlongun birkaç adım ötesinde durdu. Kısılı duran gri gözleri bir süre genç kadının solgun yüzünde. çıplak teninde dolaştı. Hiç değişmemişti. Christie, onun Uısanlan hemen etkisi altına alan gücünü hissedince buz gibi olmuştu.

Logan'm elinde bir gazete vardı. Onu kaldırıp kendisine doğru salladığında, Christie genç adamın sıkılı parmaklarının bembeyaz olduğunu erördü

«Bunları gördün tabii, değil mi?»

Logan gazeteyi ona doğru tehdit edercesine uzattığında Christie onu kapıp çabucak yere fırlattı. Yanakları Öfkeden kıpkırmızı olmuştu. Gene kadın bir an için yanına elbisesini almış olmayı dilemişti. Logan'm inceleyen gri bakışlarının altında kendini çırılçıplak hissediyordu. Uzanıp şezlongun arkasından büyük plaj havlusunu almayı düşündü, ama Logan'a kendisini huzursuz ettiğini hissettirmemek için bundan vazgeçti.

«Bu saçmalıkların basılmasının sorumlusu ben değilim.»

Genç adam alayla gülümsedi. «Ve tabii iki erkeğin senin için kavga etmesi de senin suçun - değil, öyle mi? Sen sadece oradan geçiyordun, de&il ml?»

Christie kendini ona karşı savunup, olan biteni açıklamaya çalışmaya ve mazeret bulmaya niyetli değildi. Zaten o ne söyleyecek olursa

olsun inanmaz, şimdi yaptığı gibi sıkılı dişlerinin turasından konuşmaya devam ederdi. Genç adamın aşağılayıcı bir ifadeyle kıvrılmış dudakları onu hasta ediyordu.

«Burada ne arıyorsun?» diye sordu Christie, onunla bir tartışmaya girmemeye çalışarak. «Oğlumu görmeye geldim.» «Neden gelmeden önce telefon etmedin?» Genellikle telefon ederdi. Şimdiye kadar hiç uyarmadan gelmemişti. O halde değişen neydi? Genç kadın onun Fransa'da olduğunu bile bilmiyordu. Logan'm fotoğraf malzemeleri pazarlayan büyük bir firması vardı. Los Angeles'da oturan, ama işi nedeniyle sık sık seyahate çıkan genç adam, Kit'i en son bir ay kadar önce Cali- fornia'da görmüştü.

«Niyetim... önce Paris'e gidip işlerimi tamamladıktan sonra buraya gelmekti. Ama gazetedeki resmi görür görmez hemen Nice uçağına atladım.»

«Önce haber vermeliydin.» Christie umursamaz görünmeye çalışarak ayağa kalktı. Havlusunu aldığında gene adamın, ellerinin titredi-

ğini görmemesini diliyordu. Her zaman .üzerinde kötü bir etki yaratmıştı ve şimdi de değişen bir sey yoktu.

«Oğlumu nasıl bir yaşam tarzına soktuğunu görmek istedim.» Logan çatık kaşlarının altından Christie'nin havluyu göğüslerinin üzerinden bağlayışını izliyordu.

Genç kadın kıpkırmızı olmuştu. «Benim yasam tarzım seni ilgilendirmezi»

«Bu konuda yanılıyorsun! Oğlumu etkileyecek her şey beni ilgilendirir. Onun ahlak dışı bir şekilde yetişmesini istemiyorum.»

«Git buradan!» Christie sinirden kelimeleri bile seçemiyordu. İçinde kalkıp onu tokatlamak için büyük bir arzu duyuyordu, ama buna cesareti yoktu. Logan ondan çok daha sert olabilirdi. Genç adamın kızgınlığı her zaman Christie'nin aleyhine sonuçlanmıştı.

«Oh, henüz değil,» dedi Logan soğuk bir sesle genç kadının kıpkırmızı olmuş yüzüne bakarak. «Senin bir adamla yaşadığını duydum... adını hatırlamıyorum, ama son derece komik bir şey-

di... »

«Onunla yaşamıyorum, sadece aynı evde oturuyorum!»

Genç adamın kaşları hafifçe kalkmıştı. Gülümsedi. Christie de çaresizce bu gülümsemeye karşılık vermişti. «Ne istersen söyle... ama sanırım gazeteciler son derece uygun bir ad bulmuş değil mi? O adam...»

«Ziggy Molyneaux, son filmimin müziğini besteledi... Cannes'a birlikte gelmemizin nedeni bu. Hem ikimiz yalnız değiliz, yapımcı ve yönetmen de burada.»

«Onlarla da yatıyor musun?»

Genç kadının yüzü gerilmişti. «Çok fesat bir beynin var!»

«Bütün bunlar çok eğlenceli olmalı. Ne yapıyorsunuz? Yatak odası müzikalleri mi oynuyorsunuz?» Logan'ın gülüşü buz gibiydi. Yüzünde vahşi bir ifade belirmişti. Genç adam son derece uzun boylu, geniş omuzlu bir erkekti. Onu gören biri mutlaka dönüp ikinci bir kez bakardı.

Sert hatlı yüzü ve gür siyah saçlarıyla son derece etkileyici bir erkekti.

«Ziggy benim dostum,» diye söze başladı Christie, ancak Logan'ın gülüşüyle sustu. Genç kadının mavi gözleri sinirle parlıyordu. Yumruklarını sıkıp ona doğru yürüdüğünde Logan öylece durmuş, onun vurmaya cesaret etmesini bekliyordu.

Ii «Beni bu saçmalıklarla kandırmaya çalışma,» dedi alayla. «Reklamını yapan firma çok iyi çalışıyor zatejm değil mi? Ben senin ne demek istediğini çok iyi anlıyorum. Ama sen sakin beni yanlış anlama... kaç tane arkadaşın olduğu beni hiç ilgilendirmiyor. Beni ilgilendiren tek şey, bütün bunların Kit'in üzerinde yaratacağı etki... »

«Kit çok iyi,» diye birden parladı Christie. Sinirden titremeye başlamıştı.

«Oh, öyle mi düşünüyorsun?» Genç adamın kaşları tekrar havaya kalkmıştı.

«Biliyorum, çünkü o benim oğlum...»

«Bizim oğlumuz.» Logan'ın soğuk bir ifadeyle sözünü kesmesiyle Christie konuşmaya devam etmeyip boş gözlerle bakmaya başladı. «Senin Kit'in velayetini almana itiraz etmedim,» diye devam etti genç adam aynı sert tonda. «O zamanlar küçük bir bebekti ve sana ihtiyacı vardı... Bebekler annelerine muhtaçtır.» Logan'ın annesi o daha çok küçükken ölmüştü. Babasıysa meslek hayatındaki başarıdan başka bir şeyle ilgilenmeyecek kadar hırslı bir adamdı. Christie'yi hiç sevmemiş ve oğluyla evlenmesini de hoş karşılamamıştı. Ona karşı daima son derece soğuk ve düşmanca davranmıştı. Karısının genç yaşta ölüşü onun insanlarla olan ilişkisini kesmişti. Genç kadın Logan'la bile aralarında sıcak bir ilişki olmadığını biliyordu ve Logan da babasına çok benziyordu.

Christie genç adamın sözleri karşısında bircin endiselenmişti. Araştıran gözlerle baktı.

«O hâlâ küçük bir çocuk ve bana ihtiyacı var.» derken, içinde büyük bir korku duyuyordu.

«Oğlum bu sirki andıran ortamda büyüyemez. Çevrendeki erkekleri gördükçe ne tür fikirlere kapıldığını bile düşünmekten korkuyorum.» Ba

kışları tekrar genç kadının üzerinde dolaştı. «Başarının yolunu çok çabuk öğrendin değil mi? Kısa sürede üç film! Yeni başlayan biri için hic de fena değil. Büyük bir yıldız olacaksın... kac erkeğin sana yardım ettiğini merak ediyorum. Hatırlayabiliyor musun?»

Christie yeterince konuştuklarına inanıyordu. Yürüyüp genç adamın yanından geçti. Villaya yaklaştığında Janet m arabasının sesi duyulmaya başlamıştı. Kit arka koltuktan ona el sallıyordu. Siyah saçları rüzgârda dalgalanarak Christie'nin arkasına baktı. Janet arabayı garajın önüne park ettiğinde küçük çocuk bağırmaya başlamıştı. «Babacığım, babacığım!»

Christie, Kit'in babasına koşuşunu ve Logan" m da gülerek onu kollarının arasına alışını izleyemezdi. Villaya doğru yürüdü. Janet de elinde paketlerle ona yetişmişti.

«Mr. Gray'in bugün geleceğini bilmiyordum,* dedi merakla.

«Ben de.» Genç kadın sakin görünmeye çalışıyordu. ama sesi umduğundan çok daha sert

çıkmıştı. Janet'in hayretle kendisine baktığını hissetti.

«Öğle yemeğine kalacak mı?»

«Belki. Benim yemeği Cannes'da yiyeceğimi biliyorsun. Şimdi hazırlanmam gerek.» Christie mermer kaplı koridorda durdu. Kaşları çatılmıştı. «Janet. bugün onlarla burada kal. Kit'in sen yanlarında olmadan villadan ayrılmasını istemiyorum. Eğer Mr. Gray bir şey söylerse benim övle istediğimi söylersin.»

«Evet. tabii.» Janet'in sesinde iyice meraklı bir ifade belirmişti

Christie merdivenleri çıkıp kendi odasına girdi. Bahçeden Kit'in heyecanla konuşup gülen sesi geliyordu. Bu arada Logan'ın da derinden

gelen boğuk sesiyle bir şeyler mırıldandığını duydu, ama ne söylediğini anlayamadı. Kit tekrar gülmeye başlamıştı. Gülüşünden o anda son derece mutlu olduğu belli oluyordu. Genç kadın alt dudağım ısırarak kapıyı kapattı. Kıskançlık duyması çok aptalcaydı. Logan, Kit'in babasıydı ve Christie şimdiye kadar onu görmesini engel-

lemeye çalışmamıştı. Küçük bir çocuğun güve- nebileceği ve kendini bulabileceği bir aileye ihtiyacı olduğuna inanıyordu.

Genç kadın daha önce onları hiç bir arada görmemişti. Logan, Kit'i görmeye geldiğinde daima orada olmamaya çalışmıştı. Duşu açıp soğuk suyun altına girdi. Gözlerini yumduğunda hayalinde Kit'in koşuşu, Logan'ın onu kollarının arasına alışı ve küçük çocuğun babasını görmekten duyduğu sevinci yansıtan kahkahaları camlandı. Christie onlara bakmamasına rağmen aralarındaki sıcaklığı ve sevgi bağını hissetmiş. bu da onu incitmiş ti. Şimdiye kadar Kit'e babasına karşı duygularını sormaktan kaçınmıştı.* Küçük çocuk zaman zaman Loğan' dan ve birlikteyken yaptıklarından bahsederdi. Gene kadın aralarında bir sevgi bağı olduğunu hissetmiş olmasına rağmen bunu böylesine açıkça görünce sarsılmıştı. Evliliklerinden hatırladığı Logan'ın, oğluyla birlikteyken böylesine rahat ve sevgi dolu olabileceğine bir türlü inana- mıvordu.

Christie duştan çıkıp vücudunu ve saçlarını kuruladı. Sonra giyinip makyajını yapmaya başladı. Oldukça uzun sürmüştü. Yemek boyunca

çevresindekilerin bakışları onun üzerinde olacaktı. Cannes'm ünlü otellerinde, lokantalarında yemek yiyip, davetlere katılmak da filmin reklamının bir bölümüydü. Üzerine genç bir Amerikalı stillst tarafından özel olarak kendisi için çizilmiş bir elbise giymişti. Bu, beyaz pamuklu kumaştan yapılmış sade bir elbiseydi. Belinde altın rengi bir kemer vardı. Christie'yi çok dalıa genç. masum ve kibar gösteriyordu.

Makyajını yaparken Logan'la konuşmalarım düşünüyordu. Onun kendisini acımasızca suç-lamasına karşı içinde hâlâ derin bir kızgınlık i vardı. Genç adam. Kit'in velayetini almaya çalışabileceğini ima etmişti. Bu onun ilk kez oğlunu alabileceğini söyleyişiydi ve Christie'yi çok rahatsız etmişti. Acaba mahkeme Kit'i ondan alabilir miydi? Buna inanamıyordu. Doğduğundan beri Kit'e o bakmış ve mutlu, sağlıklı küçük bir çocuk olarak büyümesini sağlamıştı. Christie ne zaman evden ayrılsa onu da yanına almış ve zamanının büyük kısmını oğluyla geçirerek normal aile hayatı imajını yaratmaya çalışmıştı. Ayrıca Janet'in de onunla yakından ilgilenmesini sağlayarak küçük bir çocuğun ihtiyacı olan güven duygusunu vermişti.

Logan birden ortaya çıkıp Kit'i ondan alamazdı! Aynadan kendisine bakan mavi gözlerinde büyük bir korku vardı. Eve döner dönmez avukatıyla konuşup Logan'ın tehdidinin bir dayanağı olup olmadığını anlamalıydı. Oğlunu t tehlikeye atamazdı. Genç adamın onu kendisin; den uzaklaştırmasını önlemek için her şeyi göze alabileceğini hissediyordu q anda.

Aşağıya indiğinde Ziggy'yi yüzünde çarpık bir ifadeyle Logan'ın karşısında durur buldu. Kit'in ortalıkta olmaması Christie'yi rahatlatmıştı.

Genç kadın içeri girer girmez erkeklerin ikisi de dönüp ona baktı. Ziggy'nin gözlerinde soru I sorarcasına bir ifade vardı. Logan'mkilerse so- pKife bir edayla, incelercesine elbisesinin üzerine .dökülen sarı saçlarında, ayağındaki ince san daletlerde dolaşıyordu. Christie uzun boylu olmasına ragmen elleri ve ayaklan son derece küçüktü ve yapısı çok inceydi. Logan'ın yanin- dayken kendini cüce gibi hissediyordu. Ama şu anda bu hislerini beli etmesinin zmnı değidi. Çenesini dikleştirerek genç adamın bakışlarına karşılık verdi.

«Kit'in villanın çevresinden uzaklaşmasını istemiyorum... eğer onunla birlikte olmak istiyorsan burada oturmak zorundasın.» Genç kadın kendine olan güvenini göstermek istercesine soğuk bir ses tonuyla konuşuyordu. Ama ta içinde duyduğu çaresizliği yok etmesine imkan yoktu.

«Onu özel bir yere yemeğe götürmeyi planladım.» diye itiraz etti Logan.

«Özür dilerim.» Ama ses tonu hiç de özür diliyormuş gibi çıkmamıştı.

«Onunla yalnız kalmak istiyorum. Bu kızın da bekçi köpeği gibi her an yakınımızda elmasım istemiyorum.»

«Ben istiyorum.» diye karşılık verdi Christie. «Janet'e güveniyorum.» Söylememesine ragmen Lozan'a güvenmediğini ima ettiği açıktı. Gen? adamın gri gözleri kısıldı. Yüz ifadesi birden sertleşmişti. Christie bakışlarım ondan kaçırarak Ziggy'ye dönüp gülümsedi.

«Hazır mısın? Hemen çıkmazsak geç kalaca-

ğız.»

Ziggy'nin pek gitmek istemediği ve durumun hassasiyetinin farkında olduğu belliydi. Sessizce başını sallayıp bahçeye doğru yürüdü. Kiraladığı araba kapının önünde duruyordu. Logan «özlerini bir an bile ondan ayırmamıştı. Çenesi sımsıkı kenetliydi.

«DemeX Ziggy Molyneaux bu.» Konuşurken genç adamın adım tükürürcesine söylemişti. I Christie tekrar sinirlendiğini hissetti. «Böyle bir adamı beğeneceğini hiç ummazdım,» diye mırıldandı. Genç kadın Logan'a Ziggy hakkında konuşmak fırsatını vermemek için hiç sesini çıkarmamıştı. «Gerçek adı nedir?» diye sordu Logan. «Joe Smith mi? Fred Goldberg mi? Hiç kimseye ailesi Ziggy Molyneaux adını vermez.»

«Bir daha Kit'i ziyaret etmek istediğinde önce ara,» dedi Christie soğuk bir sesle, onun sorularını umursamadan. Ve doğruca Ziggy'nin arkasından arabaya yürüdü.

Ancak pek fazla uzaklaşamadan Logan'ın güçlü eli kolunu yakalamıştı. Parmaklan kolunu ecıtırcasına sıkıyordu.

«Bir daha asla benimle bu tonda konuşma!» diye gürledi genç adam onu sarsarak. Christie *éenp* esini yitirmişti. Mavi gözleri şaşkınlıkla bakıyordu. Sarı saclarının çevrelediği yüzü bembeyaz olmuştu. Yakınlığı, gücü, nefesini kesmiş ve yıllar önce biten evliliklerini, aralarında asla oluşmayan duyguları hatırlatmıştı.

Christie o zamanlar çok gençti. Logan gibi bir erkekle evlenebilecek kadar genç... Ondan on iki yaş küçüktü. Yaş farklanyla ilgili uyarmalara aldırmayıp gülüp geçmişti. On sekiz yaş her seye inanılıp, güvenilebilecek bir yaştı. Öğütlere kulaklannı tıkayıp ne yaptığını düşünmeden kendini aşkın ve Logan'ın kollarına bırakmıştı. Tek istediği onunla olmak ve onun olduğunu hissetmekti... Kendisini durdurmaya çalışanlara tahammülü yoktu. Genç kadın arkadaşlarının ve ailesiàin sözlerine kulaklarını tıkamıştı. Onlar ne hissettiğini nereden bilebilirlerdi ki?..

Christie'nin ne yaptığını anlaması için sadece birkaç ay geçmesi yetmişti. Ama hata yaptığını açıklayamayacak kadar gururluydu ve uzun sü

re bunu ailesinden gizledi. Ailesi ona karşı çok anlayışlı davranacaktı kuşkusuz, onu sevdiklerini ve Logan'la aralarındaki yaş farkı yüzünden üzüldüklerini biliyordu. Ama gururu çok güçlüydü. Logan'ı terk ettiğinde ailesini asıl üzen şeyin bunu onlardan gizlemesi olduğıinu fark etmişti.

Ama Christie artık on sekiz yaşında bir kız değildi. Yirmi yedi yaşında bir kadındı. Kendini toparlayıp kolunu hızla çekerek genç adamın parmaklarının arasından kurtardı,

«Bana karşı kaba davranmaÜ evliyken buna yeterince katlandım zaten!» Genç kadın derin bir nefes aldı. Ondan ne kadar uzak olsa o kadar iyiydi. «Saat beşe kadar evde olmayacağım ve döndüğümde de seni burada görmek istemi- yorum!»

Logan cevap vermeye fırsat bulamadan Christie topuklarının üzerinde dönüp yürümeye başlamıştı bile. Ne kadar sakin görünmeye çalışırsa çalışsın, titriyordu. Hâlâ ondan korkuyordu ve belki de bu duygudan asla kurtulama- vacaktı. Logan sinirlendiğinde çok ürkütücü olurdu. Genç kadın onu daha önce hiç Kit'le

birlikte olduğu gibi gülerken ve rahat gördüğünü hatırlamıyordu. Oğlunun babasıyla ilişkisini görmek Christie'yi rahatlatmıştı. Ne olursa olsun Kit'in babasız büyümesini istemiyordu. Küçük çocuğu ne kadar çok severse sevsin, ne kadar güzel bir ilişkileri olursa olsun, onun da bir erkeğe, bir baba simgesine ihtiyacı vardı. Evet şu anda çok küçük olduğu için herhangi bir eksiklik görülmüyordu, ama büyüdükçe bazı şeyleri sorup öğreneceği bir babaya ihtiyacı olacaktı.

Genç kadın arabaya, Ziggy'nin yanına geldi. Gçnç adam motoru çalıştırmıştı. Yola çıktıkla-

rinda Logan evin terasından onları izliyordu. Ellerini cebine sokmuştu ve rüzgâr siyah saç-larını geriye doğru savuruyordu.

«îyi misin?» diye sordu Ziggy. Christie dönüp baktığında genç adamın mavi gözlerinin ilgiyle parladığını gördü.

«İyi görünüyor muyum?» diye cevap verdi yüzünü buruşturarak.

«Dağılmış gibi görünüyorsun Christie.»

«Öyle de hissediyorum,» dedi genç kadın. «Logan daima üzerimde bu etkiyi yaratır. Onu görür görmez sinirlerimin gerildiğini ve dişlerimin birbirine çarpmaya başladığını fark ediyorum.»

«Eskiden neden ondan boşandığını merak ederdim,» dedi Ziggy bakışlarını yola çevirerek. «Ama şimdi onunla neden evlendiğini merak ediyorum.»

«Genç ve aptaldım,» dedi Christie acı bir tonda. Ama hepsi bu kadar değildi. Evet o zamanlar çok gençti, ama aynı zamanda da ona âşıktı. Logan için yanıyor ve bu ateşi söndüremiyordu. O zamanlar duyduğu aşk şimdi duyduğu acı kadaı güçlüydü.

<-*Zor* bir adam değil mi?» dedi Ziggv. Genç kadın neşesiz bir sesle güldü.

hem de nasıl!»

«Sanırını çekici de,» dedi Ziggy yüksek sesle oüsünürcesine. «Kadınların... özellikle genç olanların ona karşı neler hissedebileceğini anlıyorum. Kafasının dikine giden birine benziyor...

Onunla yaşamak zor olmalı...»

«Onunla yaşamak cehennemde yanmak gibidir,» dedi Christie can sıkıntısıyla. «Her şeyimi idare etmek isterdi; giydiklerimi, söylediklerimi, düşündüklerimi. Onun karısı değil, malıydım. Bütün gün evde oturup onu beklemenin beni mutlu etmediğini bir türlü kabullenemi- yordu. Eski kafalı bir adam işte. Kadınlar çalışmak isteyemez, mesleğin onlar için ne anlamı olabilir ki?.. Logan onun karısı, çocuklarının annesi ve evinin bakıcısı olmamı istiyordu. Tiyatro okuluna gitmemi engellemeye çalıştı. Neden artist olmak istediğimi anlayamıyordu...» Bunlardan da öte Logan onun küçük bir dün- vası olmasını istiyordu. Ve bu dünyada kendisinden. evlerinden ve çocuklarından başka bir şeye yer yoktu. Christie geriye baktığında onun, idaresi daha kolay olacağını düşündüğü için genç bir kadınla evlendiğini düşünüyordu. İlk avlarda ona büyük bir aşkla bağlıydı ve okulu bırakmayı bile kabullenebilirdi. Logan isteklerine ulaşmaya fazlasıyla yaklaşmıştı.

Ziggy çatık kaşlarıyla Christie'nin içini dökü- şünü dinledi. Genç kadm şimdiye kadar ona karsı hiç böylesine açık olmamıştı. Logan'dan

bahsetmek hoşuna gitmiyordu. Ziggy de eski evliliğinin ona ne kadar büyük bir acı verdiğini hissediyor olmalıydı. Daha önceden konuyu açmaya çalıştığında Christie hemen kapatmıştı. Olanları unutmak istiyordu. Ama konuşmak istememesinin tek nedeni bu değildi. Her şey onunla Logan arasındaydı ve evlilik çok özel bir konuydu. Hiçbir şey bir yabancının düşüneceği gibi olamazdı. Ve Christie ne kendine ihanet etmek ne de evliliğinin detaylarını Ziggy'ye anlatmak istiyordu. Şu anda nasıl olup da ona bunca şeyi anlattığına bile hayret ediyordu.

«Ne oldu Christie?» diye sordu genç adam birden. Cannes'ın yoğun trafiğine girdikleri için arabayı yavaşlatmıştı. «Seni üzen bir şey var defiril mi? Sana ne söyledi?»

Genç kadın yutkundu. «Kit'in velayetini alabileceğini ima etti... »

«Bunu yapamaz,» diye parladı Ziggy. «Kit

doğduğundan beri seninle ve babasıyla birlikte hiç oturmadı değil mi?»

Genç kadın başını hayır anlamında salladı.

«Hayır. Logan'ı Kit doğmadan önce terk etmiştim. Logan gazetedeki resmi görmüş ve Kit'e yaşattığım hayatın ahlak dışı olduğunu iddia ediyor.» Christie bütün bunların çok komik olduğunu belirtmek istercesine gülmeye çalıştı, ama dudaklarının arasından hiç ses çıkmadı.

Ziggy elini genç kadınınkinin üzerine koymuş, yavaşça okşuyordu. «Öyle korkmuş gibi durma. Kit'i senden almasına izin vermeyeceğiz. Evlen benimle Christie. Kit'e mutlu bir yuva verelim, ikinizle de artık ben ilgileneyim ve Logan Gray'e karşı birlikte savaşalım.»

Christie başını çevirip denize ve üzerinde dans edercesine ilerleyen beyaz yelkenlilere baktı. Neredeyse evet diyecekti. Logan'ı tekrar görmek onu çok sarsmıştı. Yanında ona destek olacak, Logan'la arasına duvar örecek bir erkeğe ihtiyacı vardı ve Ziggy'ye güveniyordu. Daha da önemlisi onu seviyordu, hayatının bir parçası olmuştu. Hayatları çok güzeldi ve paylaştıkları bir sürü şey vardı. Ortak arkadaşları, film dünyası, müzik ve tiyatro... Christie kendini toparlamaya çalıştı. Yüzünde huzursuz bir ifade vardı. içinden bir ses onun bu teklifini kabul etmesini söylüyordu. Logan onu çok korkutmuştu.

Ziggy'nin kollarının arasında emniyette olabilirdi.

Yavaşça gülümsedi. «Beni etkileme Ziggy... sana evet diyebilirim ve bu da sana karşı büyük bir haksızlık olur. Bunları başka zaman konuşalım.»

«Tabii seni etkilemem,» dedi genç adam çabucak. «Böyle bir şeyi nasıl yapabilirim? Bana karşı her zaman açık ve dürüst oldun... evlen

benimle, Christie. Her şey şenin istediğin gibi olur. Birlikte çpk mutlu olacağımızdan eminim. Hem de son derece eminim» Ziggy genç kadına bakarak gülümsüyordu. Mavi gözleri deniz ve güneşin gölgeleriyle parlıyordu.

Christie olur anlamında başmı salladı. Genç adamın gözleri neşeyle ışıldıyordu. Ama bir anda içinde büyük bir huzursuzluk hissetti... İkinci kez büyük bir hata mı yapıyordu? Bu sessiz kabullenişini yalanlamak için ağzını açtı, ama Ziggy'nin parmakları onu susturmuştu.

«Hayır hiçbir şey söyleme. Bu anın güzelliğini bozma.» Genç adam ufka doğru baktı. Gü-

lümsüyordu. «Ne kadar harika bir gün... şu ışıklara bak! Böyle günlerde kendimi kuş gibi hafif hissederim. Biliyor musun güneş parlarken ya da yağmur yağarken tamamiyle değişik besteler yaparım. Sanki mevsimlerle birlikte beynimde bir şeyler de değişiyor. Sanırım müziğini yapacağım filmlerin konusu da ruh halimi tümüvle etkiliyor...»

Ziggy film dünyasının ünlüleriyle birlikte yemek yiyecekleri otele varana kadar hiç durmamacasma konuştu. Christie yüzünde endişeli bir ifadeyle durmuş, onun heyecan dolu sözlerini dinliyordu.

Yemeğe gelen ünlüleri görmek için küçük bir grup toplanmıştı. Polis, kalabalığı dağıtmaya çalışmasına rağmen Christie ve Ziggy bin bir güçlükle, yanlarına gelip sorular soran insanlardan kurtulmaya çalışıyorlardı. Sorulara aldırmamaya çalışarak yüzlerinde hafif bir tebessümle içeriye girdiler. Ama yemek boyunca aynı tür sorulan başka açılardan tekrar tekrar duymak zorunda kaldılar. Christie'nin Carol[A] Heavan'ın son sevgilisini elinden alması masadaki pek çok artisti çok eğlendirmiş görünü-

yordu.

«Hayatım sana kötü davrandı mı? Yüzünü görebilmeyi çok isterdim, kızdığı zaman çok iğrenç oluyor değil mi?» Aktris *gözlerini* Chris- tie'den ayırmadan şarabını yudumluyordu,

«Kızmadığı zaman da iğrenç,» dedi biri ve hep birlikte gülmeye başladılar.

«Dikkatli olun,» diye uyardı Christie. «Eline fırsat geçerse hepinizi mahveder. Çok kindar bir kadındır.»

«Artık ayaklarının altından sandalyesi kayıyor.» dedi yapımcı kuru bir sesle. «Ve elinden bir sey gelmediğinin de farkında. Artık şarkı söyleyemiyor, filmlerde oynayamıyor ve ünlü vücudu orta yaşlı oldu. Onun devri kapandı.»

Christie bir an ürperdiğini hissederek. «Hayır!» diye haykırdı. Carol Heaven'ı o da sevmezdi, ama şu anda ona acıyordu. Film dünyasının en sevmediği yönlerinden biri de buydu işte, eski artistlere saygı yoktu. Her şey bir anlıktı. Bir film bittikten sonra kimse seni hatırlamıyordu. Yapımcılar yüzünü perdelerde gör

dükleri sürece sana âşıktılar, ama bir kere ortadan çekilmeye gör. hep işleri çıkıyor, ya da toplantıda oluyorlardı.

«Bud tatİı bir çocuk,» dedi masanın öteki ucunda oturan bir diğer yapımcı. Kristal vazolar. gümüş yemek takımları, işli masa örtüleri... masa adeta bir film seti görünümündeydi. Misafirlerin hepsi özenle seçilmiş, en iyi yönlerini göstermeye çalışıp tatlı tatlı gülümsüyordu. «Duyduğuma göre o hikâye basıldıktan sonra gazetecilerle arası çok iyiymiş.»

«Ne hikâyesi?» diye patladı Christie. Masanın çevresindekilerin hepsi merakla onun kızarmış yüzüne bakıyorlardı. «Sarhoştu, bana saldırmaya kalktı ve Ziggy onu yere yıktı Bütüıı hikâye bundan ibaret. O adamı daha önce hic görmemiştim.»

«Onun anlattıkları bunlar değil ama...»
«Öyleyse yalan söylüyor,» dedi Ziggy tembel ve duygusuz bir sesle.

«Bud hırslı bir çocuk ve film dünyasında başarılı olmak istiyor. Onu suçlayamazsınız. Çabasından dolayı onu kutlamalısin Ziggy... bu mil-

yonda bir ele geçecek bir fırsattır. Tanınmamış bir genç için bundan iyi reklam olamaz. Bu şansını sonuna kadar kullanmaya çalışmaması aptallık olur.» Kel kafalı adam boş gözlerle çevresine JAakıp, gülümsedi. Christie, Carol Heaven' m genç sevgilisini filmlerinden birinde oynat-

mayı düşünüp düşünmediğini merak ederek adama baktı. Bakışları buluştuğunda adam Christie'ye tatlı tatlı gülümsedi. Vücudunda kendine ait tek yeri kel kafası olmalıydı. Dişleri
takmaydı ve gülüşü de son derece sahteydi.

ZiggV/'yle lokantadan çıkıp villaya gitmek üzere arabaya bindiklerinde Christie gözlerini kalabalık yoldan ayırmadan, «Buradan ayrıldıktan sonra Londra'ya gideceğim ve menajerim bir tiyatro oyunuyla ilgili teklif getirene kadar film yapmayacağım. Bu adamlar beni hasta ediyor,» dedi

«Onlar sadece insan,» diye cevap verdi Ziggy anlayışla, genç kadının sabırsızlık dolu yüzüne bakarak.

«Ban« bir iyilik yap Ziggy ve beni kandırmaya çalışma. Eğer bunlar insansa köpek balık-

yemek istemiyormuş gibi numara yapmıyorlar!»

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

. «Nişanımızı ne zaman açıklayacağız?» diye sordu Ziggy, Cap d'Antibes'in sahil yoluna saparken. Denizin bir kıyısında kayalık Cannes, diğer yanında da ışıklar içinde Nice vardı. Beyaz yatlar sahile demirlemişti ve yanık tenli bir genç güvertede dolaşıyordu.

«Buradayken olmaz,» dedi Christie kaşlarını çatarak. Cap d'Antibes barlardan, gece kulüplerinden tatil için gelenlerin arabalarından ve Cote d'Azur'un karnaval havasından kaçmak isteyen zenginlerin oturduğu bir yerdi. Christie burada kendini huzursuz hissediyor ve bir anda gazetecilerin kapısının Önünde kuyruğa girmesini istemiyordu. Nişanı açıklamadan önce basının o kulüpte olanları unutması çok daha akıllıça olacaktı.

«Londra'da mı?»

«Herkese açıklamak zorunda mıyız? Nişanımızın büyük bir gösteriye dönüşmesini istemiyorum. Basından yeteri kadar çektim zaten.»

Gene kadın denize ve güzel manzaraya baktı. Ama gene de Londra'yı özlemişti. California'dan ayrılırken Malibu'daki evini satıp Londra'da bir yer almaya karar vermişti. Kit bu sonbaharda okula başlayacaktı ve Christie ona düzenli bir ev. arkadaşlar ve normal bir yaşam vermek istiyordu. Tabii Kit burasını da, Mali bu'yu da çok sevmişti. Genç kadın California'yı hatırlayarak sahile baktı. Buranın California'dan tek farkı kıyı şeridinin daha dar ve kısa olmasıydı. Ca-

lifornia'da insan sahile baktığında uçsuz bucaksız olduğunu düşünürdü. Ama gene de çok benziyorlardı. Her ikisinde de tatilin rahatlığını içlerinde hisseden insanlar, denize girenler, gü- neşlenenler, gülenler, tekneleriyle denize açılanlar vardı. Uzaktan bakıldığında her şey çok harika görünürdü, ama hepsi bir hâyaldi. İnsan günlük hayattan çıkıp buraya geldiğinde ilk basta kendini cennette sanır, ama sonra tam aksini hissetmeye başlardı. Christie güneş ve denizden sıkılabileceğini asla ummazdı. ama sıkılmıştı işte.

Ziggy villanın yoluna saptı. Cap d'Antibes, duvarların arkasına saklı, ilk bakışta özel ol- duklarım hissettiren villalarla doluydu. Araba

kapıdan girdiğinde Christie ağaçların ve bakımlı çimenlerin arasından beyaz boyalı evin önünde domino oynamakta olan Kit'le Janet'i gördü.

Genç kadının içi bir anda rahatlamıştı. Logan yanlarına yoktu, gitmişti. Derin bir nefes aldı. Bu arada Ziggy de dönüp ona bakmaya başlamıştı.

«Bir şey mi oldu?»

«Hayır. Sadece çok yorgunum.» Christie yorgundan çok bıkkındı. Hayatının son üç yılı bir sürprizden diğerine koşarak geçmişti. Kendini öylesine sinema dünyasına kaptırmıştı ki geriye dönüp de neler yaptığına bakacak vakit bulamamıştı. Ama artık biraz zamana ihtiyacı vardı.

Genç kadın bazen yirmi vedi yaşına geldiğim düşündüğünde, kendi kendine hayret ediyordu. Son üç yıl öylesine hızlı geçmişti ki farkına bile varmamışta. Sanki daha dün o on sekiz yaşında, tiyatro okulunun ilk sınıfına başlayan kocaman gözlü ve heyecanlı kızdı. Logan'la okulun ilk döneminde tanışmıştı, çok genç ve enerjikti.

Londra'da sanat eğitimi görmek son derece hoşuna gidiyordu ve her an âşık olmaya hazırdı. Hayat onun için bir oyundu ve şüphelerle sorularla harcanacak vakti yoktu. Ne kadar tecrübesiz olduğunu fark edemeyecek kadar genç ve aptaldı.

«Evlenemezsin,» demişti babası. «Okulun ne olacak? Bırakacak mısın?» Tabii Christie bu sözlere gülmüş ve, «Tabii ki bırakmayacağım,» demişti. Çünkü Logan'ın yıllardır hayalini kurduğu tiyatroyu bırakmasını isteyebileceğini dü- şünemiyordu bile. Bunca yılım boşuna harcamamıştı ve başarılı olacağından en küçük bir şüphesi bile yoktu.

Şu anda güvene ihtiyacı vardı. Artık mesleğiyle ilgili zorluklan ve engelleri biliyordu. Genç kadının filmlerinden kazandığı başan aslında aradığı bir şey değildi. İstediği işi yapmıyordu. Hayallerini gerçekleştirmeyi başaramamıştı ve içinde büyük bir tatminsizlik duyuyordu. Çok para kazanmak, ünlü kişilerle tanışmak Christie'ye ilk başta son derece cazip ve heyecan verici gelmiş, ama yavaş yavaş kendi kendine ihanet ettiğini hissetmeye başlamıştı. Renkli, büyük bir dünyaya girmiş ve sonunda da yolunu

kaybetmişti. Artık tekrar doğru yolu bulmalıydı. ama bu kez önündeki engellerin çok daha güçlü olacağım biliyordu. Gözündeki pembe gözlükleri çıkartmıştı artık ve hiçbir şeyin on sekiz yaşında sandığı kadar kolay olmadığının farkındaydı.

Evlendikten sonra Londra tiyatro okulundan Los Angeles tiyatro okuluna transfer yaparak mesleğine devam etmek çok kolay gelmişti. Geriye baktığında Logan'ın, tiyatro sevgisini, gelip

geçici bir heves olarak gördüğünü daha iyi anlıyordu. Okula gitmesine izin vererek yeni ha-

yatma uyum sağlayacağını düşünüyordu. Evliliklerinin ilk yılından sonra genç adam tiyatroyu bırakıp çocuk yapması ve özel hayatlarıyla daha çok ilgilenmesi konusunda giderek daha fazla ısrar eder olmuştu. Christie yavaş yavaş Logan'ın sahiplenmekten hoşlanan bir erkek olduğunu ve tiyatro okulundaki arkadaşlarını, akşam üzeri eri ya da hafta sonlan okulda geçirdiği zamanı kıskandığını anlamaya başlamıştı. Genç adam Christie'nin sabah dokuzdan dörde kadar tiyatroya gitmesini istemiyor, sadece bos zamanlarını orada değerlendirmesini isti-, yordu. Genç kadın ne kadar anlatmaya çalış-

tıysa da ona yanıldığını kabul ettirememişti. Logan zamanla daha sabırsız ve asabi olmuştu.

«Evlilik bütün zamanın verilmesi gereken bir şeydir,» diye ısrar etmişti Logan. Christie bu sözlerin gerçek olamayacağını düşünüyor ve şakava vurmaya çalışıyordu.

«Bu çok geri kafalı bir yaklaşım...» Ama şakaya varma çabalan bir işe yaramıyordu. Genç kadının alttan almaya çalışması Logan'ı daha da kızdınyordu. Artık sakin sakin konuşamaz bir hale gelmişlerdi. Birbirlerini tanıyamıyor- lardı ve zamanla Christie kendini de tanıyamaz olmuştu. Karşılıklı durup bağrışıyorlardı, ama asla anlaşamıyorlardı. Christie kendi dünyasına kaoanmadan önce pek çok şey öğrenmek istiyordu. Logan ise işten döndüğü zaman huzur bulabileceği sakin bir aile ortamı ve çocuklar istiyordu.

Her ikisi de değişik nedenler ve beklentilerden Ötürü evlenmişlerdi... Hayat görüşleri tamamiyle tersti. Christie genç adamla tam. büyüklerin parlak. ışıklı dünyasına geçerken tanışmıştı. Smırsız hayalleri ve önünde sayısız fırsatlar vardı. Ve Logan da bunların bir parça-

siydi. Genç adamla gerçekten ne yaptığını düşünmeden evlenmişti. Tabii bütün bunları o güne kadar bir kez olsun Logan'a, ailesine ve özellikle de kendine itiraf etmemişti. Daima ona deli gibi âşık olduğunu ve ne yaptığını bildiğini sanmıştı.

Evet Logan için çıldırdığı doğruydu. Tanıdığı arkadaşlarından çok daha renkli güçlü ve olgundu. Kişiliği Christie'yi şaşırtıyor ve hayran edivordu. Ona karşı duyduğu arzu aşklarının ömür boyu bitmeyecek bir şarkı olacağına inanmasına yetiyordu. Ama Logan'la evlendiği gün hic farkında olmadan karanlık bir yola girmişti.

Logan'ın genç kadının yaşadığı ikinci dünyaya » karşı duyduğu kızgınlık gün geçtikçe artmıştı. Yavaş yavaş dolambaçlı yollardan okulu bırakmasını söylemeye başlamıştı ona. Birlikte oynadığı, öğlenleri birlikte sandviç yediği, okula birlikte gittiği delikanlıları kıskanır olmuştu. Gene kadın zaman zaman provalar geç bittiği veya arkadaşlarıyla sohbete daldığı ya da bir içki içmeye gittiği için eve geç kalıyordu.

Christie zamanla evliliklerinin yürümediğini anlamaya başlamıştı. Genç kadın bu iki dünyayı birden yürütmeye çalışıyordu. Eğer kendisi biraz daha olgun olsa, ya da Logan biraz daha anlayışlı olsa belki de yürüyebilirdi. Ama Loerän onu ikna etmeye çalışmak yerine zorlu- vordu. Ve Christie onun alaycı konuşmalarına, gücüne karşı koyamıyordu. Logan'ın tavırları *enc kadının kendini son derece toy ve aptal hissetmesine neden oluyordu. İşte o sıralarda İlk kez aralarındaki yaş farkını hissetmişti)

«Bana çocuk gibi davranma!» diye bağırmıştı bir keresinde Christie. Ama Logan'ın bakışlarında apaçık bir küçük görme vardı.

«Öyleyse sen de çocuk gibi davranma!» Okuldaki arkadaşları tabii ki Christie'ye karşı son derece normal davranıyorlardı. Ve eve döndüğünde kocasının çocuk gibi davranması, özellikle de mesleğini ciddiye almaması genç kadını çıldırtıyordu.

Zamanla kavgaları daha gürültülü ve nedensiz yere olmaya başlamıştı. Okulu bitiren Christie'ye ilk kez profesyonelce bir teklif yapıldığında, Logan bunu kabul etmemesini sağlamak için

var gücüyle savaşmıştı.

«Hayır,» demişti Logan. «Üç yıldır tiyatro okulundasm... ne zaman çocuk yapacaksın? Sence evliliğin anlamı nedir? Sadece aynı çatıyı ve yatağı paylaşıyoruz. Ben henüz daha gençken çocuk sahibi olmak istiyorum.»

Christie sinirine hâkim olmaya çalışıyordu. «Logan sahnede başarılı olup olmayacağımı anlamam gerek... bu işi kabul etmeme izin ver.»

«Eğer bu işi kabul edersen arkasından bir başka iş. onun arkasından da bir başkası gelecek. ne kadar bekleyebileceğimi sanıyorsun?»

«Senin için tek anlamım bu mu? Çocuğunu doğuracak bir kadın mıyım ben sadece » Genç kadının ne kadar kırıldığı sesinden belli oluyordu.

«Zaten seni su anda bile çok az görüyorum,» dedi Logan kavganın yönünü değiştirerek. «Eğer her gece sahne ve çıkarsan seni daha da az görebileceğim.»

«Sen de işin için sık sık gidiyorsun, ama bu

farklı ve benim şikâyet etmeye hakkım yok, değil mi? Çünkü sen erkeksin...» Genç kadın aklı karmakarışık bir halde bağırıyordu. Ve aşka kapıldığı gibi öfkeye de sonunu düşünmeden kapılıyordu. «Bana ne istediğini söyleyip duruyorsun,» diye bağırmaya devam etti. «Ama ya

benim isteklerim? Ben daha yirmi bir yaşındayım ve çocuk yapacak çok zamanım var. Eğer bu fırsatı geri çevirirsem bir daha elime böylesine bir fırsat geçmeyebilir.»

«Evlendiğimizde sen de çocuk istiyordun,» dive hatırlattı Logan sert bir sesle. Ve söylediği doğruydu. Ama bunlardan konuştukları sırada Christie'ye çok ilerisi için kurulan hayaller gibi gelmişti. Logan'a hemen çocuk istediğini söylememiş ve onun da böyle düşüneceğini de aklının ucundan bile geçirmemişti. Sadece yanak yanağa dans ederlerken, ya da Londra parkında el ele dolaşırlarken güzel bir fikir olarak gelmişti, o kadar. Kışın parkta yürürlerken, «Eğer oğlumuz olursa adını ne koyarız? Umarım senin gibi esmer olur...» demiş ve evlilikleriyle ilgili hayaller kurmaya devam etmişlerdi. Ama bu hayallerin içinde mesleği de vardı.

Christie evliliklerinin o ilk huzur ve mutluluk dolu gûnlèrindé bir hafta sonu Logan'a bir piyesten sahneler okuyup oynadığını ve onun da gülerek dinlediğini hatırlıyordu. «Bu bölümü oynamayı çek seviyorum,» demişti genç kadın ve Logan da sevgiyle onaylamıştı. Yoksa «Bunu oynarken kendimi iyice kaptırıyorum...» mu demişti. Logan onu hep sevgiyle dinlemişti. Ama daima gözlerinde alaycı bir ifade vardı. Genç adam hiçbir zaman mesleğini ciddiye almamıştı.

«Bir gün çocuk sahibi olmayı düşünebilirim, ama şimdi değil,» dedi Christie asıl düşüncelerini eklemeye cesaret edemeden. Henüz kendisi çocukken nasıl çocuk sahibi olabilirdi? Bu çok aptalca bir şey olurdu. Evet kendini evlenecek kadar büyümüş hissediyordu, ama hepsi bu kadardı. Daha kendini bile doğru dürüst tanımıyordu. nasıl çocuk yetiştirirdi? Genç kadın zamanla kendisi. Logan ve hayatla ilgili ne

kadar az şey bildiğini anlamaya başlamıştı. Bun- lan kocasına anlatamıyor, yalnızca karşısında dtırup acı ve kızgınlık dolu gözlerle ona bakıyordu.

«Benimle evlendin, sana ne yapacağını söy-

lemeye hakkım vşrî» Logan sinirden kıpkırmızı olmuştu.

«Sen benim sahibim değilsin!»
«Belki de artık seni sahiplenmemin zamanı geldi,» dedi genç adam. Christie onu itmeye ve kendinden uzaklaştırmaya çalışıyordu. Logan tekrar sinirlenmişti. Genç kadını çabucak yatağa yatırıp çırpınmasına fırsat vermeden tüm ağırlığıyla üzerine abandı.

«Bırak beni Logan, istemiyorum...»
«Senin neyi isteyip neyi istemediğini dinlemekten bıktım artık! Zamanının çoğunu benden başka erkeklerle geçiren bir kadından da bıktım...»

«Sadece prova yapıyoruz!»
Genç adamın gri gözlerinde aşağılayıcı bir ifade belirmişti. «Barda mı?» diye gürledi.

«Zaman zaman provadan sonra hep birlikte birer bardak içki içmeye gittiğimizi söyledim sana! Kendimi onlardan şoyutlayamam, hem neden böyle bir şey yapayım? Neden okulun sosyal yaşantısından uzaklaşayım? Neden...»

«Çünkü sen evlisin,» dedi Logan kısaca. Christie asıl sorunun buradan kaynaklandığını fark etmiş, öylece duruyordu. Evliliği ve mesleği bir arada yürümüyordu. İkisini bağdaştırması mümkün değildi.

«Bunu hiç düşünmüyorsun,» diye devam etti Logan sertçe. «Şu mesleğinde ilerleme fikrinden vazgeçip çocuk yapsan, büyüdüğünde neler hissedeceğini...»

«Hayır Logan... çocuk yapmayacağım! Çocuk

yapmak istemiyorum ve istemeden çocuk doğurmanın da yanlış bir şey olduğuna inanıyorum. Ona hayatımı köreltti̇ğini düşünerek kızabilirim.»

«Eğer doğurmazsan ben de sana kızıp güceneceğim,» dedi Logan açıkça. Karşılıklı durmuşlar, nehrin iki kıyısındaki düşmanlar gibi birbirlerine bakıyorlardı.

«Nasıl istersen,» dedi Christie boğuk bir sesle ve genç adamın omuzlarını iterek doğrulmaya çalıştı. «Zaten bizim hiç evlenmememiz gerekirdi-.. »

Logan'ın yüzü bir anda bembeyaz olmuş ve ardından buz gibi bir ifadeye bürünmüştü. Genç adamın kızgınlığı da aşkı gibi sıcak ve güçlüydü. Ama Christie içindeki vahşi *duygulan* canlandırana kadar bunu fark etmemişti. Logan onu sıkıca yakalayıp tüm çırpınmalarına rağmen geceliğini çıkart tığında genç kadın. «Senden nefret edeceğim!» diye haykırıyordu. Ama Logan onu daha fazla dinleyemeyecek kadar kızgındı. Christie bağırıp kurtulmaya çalışırken duygusallıktan uzak bir şekilde genç kadına sahip oldu. Evlilikleri birkaç dakika içinde bitmişti. Christie artık ona bakmaya bile katlanamazdı. Ertesi gün onu terk edip boşanma davası açtı.

Gene kadın birkaç ay hamile olduğunu anlamamıştı. Haplarını düzenli bir şekilde aldığı için böyle bir şey olması mümkün değildi. Ancak doktor, yoğun tiyatro işleri yüzünden son zamanlarda haplarını almayı unutmuş olabileceğini söylediğinde o gece hamile kaldığım fark ederek şoke olmuştu. O aralar Logan'ın sırf hamile kalmasını sağlamak için doğum kontrol haplarını başka haplarla değiştirdiğini bile düşünmüştü. Ama .böylesine sinsi ve adice bir dav

ranış Logan'ın karakterine aykırıydı.

Hamile olduğunu öğrendiğinde genç kadın yeni bir oyunun provaları için çalışmaya başlamıştı. Ama gene de şansı vardı ki henüz altı hafta olmuştu ve hamileliği birkaç aydan önce belli olmazdı. Bu, Christie'yi rahatlatmıştı, çünkü paraya ihtiyacı vardı ve Logan'a maddi özgürlüğü olduğunu gösterebilmek için ondan da isteyemezdi. Oyunu çok başarılı olmuştu ve onun hemen ardından da bir film teklifi aldı. Christie çekimlerin doğumdan sonra başlaması şartıyla teklifi kabul etmişti. Logan, genç kadının hamile olduğunu öğrendiğinde onu görmeye çalışmış. ama Christie her seferinde reddetmişti. Birlikte geçirdikleri son gece ve sonuçlarından dolayı içinde büyük bir acı duyuyordu. O çocuğu istememişti ve hamileliği boyunca Logan'ın bencilliğine karşı duyduğu kızgınlık gittikçe artmıştı.

Kit doğduğunda hayat görüşü bir kez daha değişmişti. Genç kadın hayatında ilk kez yeni bir sevgiyi tatmıştı. Hastanedeyken ziyaretine gelen Logan'ı orada da görmeyi reddetti. Onu affedemezdi. Boşanma işlemleri sona erdikten sonra Logan'ın daha önceden Christie'ye ha

ber vererek oğlunu görmesine izin verildi. Birkaç ay içinde de genç kadın film çalışmalarına başlamıştı. Bu teklifi kabul etmesinin tek nedeni paraya ihtiyacı olması ve başka bir teklif gelmemesivdi. Daha sonra tiyatroya dönmeye kararlıydı, ama filmin başarısından sonra ikinci bir film için onu ikna etmişlerdi. Logan, Christie ve Kit için yüklü bir nafaka ödüyordu. ama genç kadın buna hiç dokunmadan Kit adına açtığı bir banka hesabına yatırıyordu. Logan'dan hiçbir şey istemiyordu. Oğluna ve kendine tek başına bakabilirdi.
Genç kadın anılarının arasında dolaşırken Ziggv arabayı park etti. Villaya doğru yürümeye başladıklarında hâlâ düşünüyordu. Ancak Kit'in kucağına atlamasıyla anılarının arasından sıyrılıp, küçük çocuğun öpüşüyle mutlu bir şekilde gerçeklere döndü.

«Beni özledin mi?»

«Hımm,» dedi Kit, başını evet dercesine annesinin omuzlarına "sürterek. «Gel benimle ve Janet'le birlikte oyna.»

Christie masanın başına oturdu. «Her zamanki gibi çalıyor mu?» dedi gülmekte olan Janet'e

bakarak.

«Ben hiç çalmadım,» diye atıldı hemen Kit. «Yalnızca bazen elimde iki taş olduğunu unutuyorum o kadar.»

«Eğer birkaç saat dinlenmek istersen benim yapacak işim yok,» dedi Christie. Genç kadm Kit'in ne kadar yorucu bir çocuk olduğ-tpu bildiği için daima Janet'e kendine ayırabileceği zamanı vermeye çalışıyordu.

Ayağa kalktığında Janet'in yüzü aydınlanmıştı. «Eminseniz dağlara gidip buradan ayrılmadan önce Gourdon'u görmek istiyorum. Orada harika bir şato ve nefes kesici bir manzara olduğunu duymuştum.»

«Hemen git öyleyse. İyi eğlenceler. Eğer dışarıda yemek istersen yiyebilirsin.» Christie oğlunu kendi elleriyle yatırırken büyük bir zevk duyuyordu. Genç kadın ne yaparsa yapsın zamanının büyük kısmını ondan uzak geçirmek zorunda kaldığı için suçluluk duyuyordu.

Kit'in yatma zamanı gelene kadar birlikte oynayıp yüzdüler ve çay içtiler. Erica'yla kocası

bütün gün eve dönmemişlerdi. Geri geldiklerinde Christie oğlunun yatağının kenarına oturmuş masal okuyordu. Küçük çocuğun banyodan

gırlaşmıştı. ama gene de masalın sonuna kadar uyumamak için direniyordu.

«İyi geceler, iyi uykular,» dedi Christie yavaşça ve Kit de uykulu bir sesle aynı sözleri tekrarladı. Küçük çocuğun annesinin yanında olduğunu hissetmekten büyük zevk aldığı belli oluyordu. Bütün çocuklar gibi o da annesi ya- mndaykejı kendini emniyette hissediyordu.

Christie kaşlarını çatarak alt kata indi. Acaba Kit. Londra'ya taşınacaklarını öğrenince neler hissedecekti? Küçük çocuk hep California' da güneş ve denizle iç içe yaşamıştı. Londra'ya gittiğinde kendini bambaşka bir yaşam düzeninin içinde bulacaktı. Tabii dedesini ve anneannesini tanıyordu ve onları senede birkaç kez görüyordu. Zaten Christie'nin Londra'ya gitmek istemesinin en önemli nedenlerinden biri de onlara yakın olmak istemesiydi. Kit'in şimdikinden daha geniş bir aileye ihtiyacı vardı. Eğer orada sahneye çıkmaya başlarsa provalar dışında oğluyla birlikte olabilirdi. Matineler dı

şında sadece geceleri tiyatroya gitmesi gerekecekti.

Genç kadın yaptığı üç filmden uzun bir süre rahatça yaşayabilecek kadar para kazanmıştı. Bu arada çalışmayacak, Kit'le birlikte olup ailesini ziyaret edecekti

Christie'yi huzursuz eden tek bir şey vardı, ama onu da fazla düşünmek istemiyordu. Çünkü Logan'ın Los Angeles'da yaşıyor olması ve bundan bövle Kit'i sık sık göremeyeceğini bilmek onu rahatlatıyordu. Logan, Kit'in velayetini alacağını söylemiş olmasına rağmen, genç kadın gene de içinde suçluluk duyuyor ve eski kocasının oğlunu İngiltere'ye götürdüğünü öğrendiğinde göstereceği tepkiden korkuyordu. Logan'ın sinirlendiği zaman ne Kaaar vanşı olduğunu biliyordu. Christie oğlunun İngiltere'ye götürüldüğünü öğrendiğinde genç adamın yakınlarında olmamayı diledi. Logan'dan boşanalı bes yıl olmuştu, ama onu hâlâ ürkütücü buluyordu.

Gelıç kadın aşağıya indiğinde Erica'yı mutfakta hizmetçinin bıraktığı soğuk yiyecekleri incelerken buldu. «Kendini dışanda yiyecek ka

dar iyi hissediyor musun?» diye sordu Erica.

«Dışan çıkamam... Janet izinli. Ama daha fazla soğuk yemek yemek istemiyorsanız sen ve Johnny gidin... ya da size omletle spagetti hazırlamamı ister misiniz?» Christie yemek pişirmekten büyük zevk almasına rağmen fazla vakit bulamıyordu.

«Buradayken elimden geldiğince Fransız mutfağını denemeye çalışıyorum,» dedi Erica yavaşça. «Buradaki bazı lokantalar sanki bu dün- vava ait değilmişçesine değişik. Rejimimi mahvediyor, ama engel olamıyorum. Beni tanırsın... iradem fazla güçlü değildir.» Erica, Ziggy gibi anlayışlı ve rahat bir insandı. Hayatı olduğu gibi kabul edip, adeta bir oyun gibi görüyordu. Christie zaman zaman onu kıskandığını hissediyordu. Ama ne kadar çabalarsa çabalasın o. hayatı hafife alabilecek bir tip değildi. Övle olsa şüphesiz Logan'ın isteklerini kabul edip çocuk doğurarak evde oturur ve tiyatroyu düşünmezdi. O zaman tüm yaşantısı bambaşka olabilirdi.

«Hiç hırslı olmadın mı Erica?» diye sordu genç kadın merakla, salatasının sosunu hazırlarken.

Erica kereviz saplarından birini alıp düşünceli bir edayla ısırdı. «Bir zamanlar, çocukken ünlü bir opera sanatçısı olmayı düşlerdim, ama Visa süre sonra sesimin o kadar iyi olmadığım

anladım. Ama hayatımdan memnunum. Yeterince para kazanıp rahat rahat yaşayabiliyorum. İnsan ancak elinden geldiği kadarını yapabilir değil mi?» Genç kadının sesinde kendini savu- nuyormuşcasına bir ifa.de vardı. Christie'nin kendisini eleştirdiğini düşünüyordu. «Ben sana benzemiyorum,» diye ekledi. «Sen zirveye ulaşmak için yaratılmışsın, ama ben değil. Hem böyle bir şeyi de istemiyorum. İnsanı ülser yapabilir. Zirveye ulaşmadan da yaşayabilirim. Zaten bu yüzden çocuk sahibi de olmuyorum. Benim gibi bir anneye sahip olmak çocuklar için büyük sanssızlık olmaz mı?»

Christie kaşlarını çatarak salatanın üzerine sosunu döktü. «İnsanın kendi kendisini tanıması ne kadar zor değil mi? Asla kendimizi başkalarının gözüyle göremeyiz. Onlar dışımıza bakıyorlar. içimizi anlayamazlar.»

Erica genç kadının yüzünü dikkatle inceledi,

«Seni üzen nedir? Eski kocan mı? Günün büyük kısmını Kit'le geçirdi değil mi? Ziggy bahsetmişti. Onu tekrar görmeye geleceğinden bahsetti mi?»

Christie'nin yüzü sıkıntılı bir hal almıştı. «Sanırım.»

«Ziggy ona hiç benzemiyor değil mi?» Genç kadın içten bir kahkaha attı ve Christie de gülümseyebilmek için kendini zorladı. «Sana özel bir soru sorabilir miyim?» Erica, Christie'nin cevap vermesine fırsat tanımadan devam etti. «Ziergy'yle evlenecek misin?»

Genç kadın salata tabağını eline aldı. Aklı karmakarışık olmuştu. «Karar verdiğimizde söylerim,» dedi yavaşça. Ama ses tonundan bu konuda tartışmak istemediği belli oluyordu. Christie salona doğru yürüdüğünde Erica mutfak masasının yanında kalakalmıştı.

Yüzeysel olarak bakıldığında Ziggy'yle kız kardeşinin pek çok ortak yönü vardı. Ama mü- jçik. genç adamın içinde gizli olan ikinci karakterini ortaya çıkartıyordu. Christie, Ziggy'nin duygusallığını, kibarlığını ve içine kapanıklığını

seviyordu. Genç adam yumuşak bir melodi karşısında ağlayabilirdi. Bu konuda Erica'yla ortak yönleri varsa bile Christie henüz fark edememişti. Dıştan bakıldığında Ziggy son derece umursamaz ve rahat bir insandı. Ayrıca kız kardeşi gibi de neşeliydi. Belki de herkesin hissettiklerini anlamasından korktuğu için böyle davranıyordu. Hassaslığını anlayamayacak ve bunu bir zayıflık olarak görecek kadar aptal insanlara karşı bir tür zırhtı bu.

Christie'nin asıl suçluluk duymasına neden olan da gene adamın bu duygusallığıydı. Ziggy son dört yıldır Christie'ye bağlanan ya da âşık olduğunu iddia eden tek erkek değildi. Ama hiçbiri ona karşı bu şekilde davranmamıştı. Gene kadın onu. kendisini daha az sevmesini arzu edecek kadar seviyordu. Christie başka bir vol görememesine rağmen onu kırmayı hiç istemiyordu. Ama gene de bu ilişkiyi bitirmek genç adama büyük acı verecekti. Ziggy şu ana kadar cok umursamazca davranmış ve Christie onun ciddiyetini fark edememişti. Genç adam gerçek duygularını herkesten saklamayı yeğlemişti. - Ziggy sırlarla dolu bir erkekti. Christie su anda onu ne kadar az tanıdığını daha iyi anlıyordu. Yoksa insanları tanımak konusunda çok mu ye

teneksizdi? Logan'ı da anlayabilmiş miydi? Rol vananlar yalnızca sanatçılar değildi. Bütün in-sanların zaman zaman buna ihtiyacı oluyor ve nek çok kişi de hayatını rol yaparak geçiriyordu.

sinin ardında yatanları anlayamayacak kadar gençti. Birden hayretle âşık olduğu şeyin onun benliğinin ardına gizlediği maske olduğunu fark etti. O tam bir erkekti... ve genç kadın onun kendine güvenli, parlak görüntüsünün ardındaki gerçeği hiç merak etmemişti.

«Ne kadar garip i > diye düşündü Christie birden üç yıl evli kaldığı erkeği merak etmeye başlayarak! Neden bu sorulan daha önce sormamıştı kendi kendine?

Bu sorulara cevap verebilmek hiç de kolay değildi... o zamanlar çok gençti ve kendi işleriyle fazlasıyla meşguldü, kendini kaptırdığı hayallerden sıyrılıp başka birinin duygularıyla ilgilenecek zamanı yoktu. O yaşlarda ne kadar bencil olduğunu hatırladığında Christie'nin dudakları huzursuzca sıkılmıştı. Onunla evlenmesi için Logan'ın çılgın olması gerekirdi. Evlenmek için ne kadar genç ve tecrübesiz olduğunu fark

edememiş miydi?

Birlikte çok güzel bir akşam geçiliyorlardı. Erica her zamanki neşeli tavrıyla gülerek Fransa'ya geldiğinden beri yediği lezzetli yemeklerden söz edip sohbeti sürüklüyordu. Şu anda yedikleri soğuk yemeklerin diğerleri yanında çok zavallı kaldığım düşünüyor olmalıydı. Ziggy, Christie'nin boşalan bardağını doldururken göz kırptı.

«Şaraptan şikâyet edemezsin,» dedi kız kardeşine ve Erica da doldurması için bardağını uzattı.

«Haklısın. Şarap harika. Buradaki gibisini hiçbir yerde tatmamıştım... sanırım eve döndüğümüzde damla damla içeceğiz değil mi, Joynny?»

Johnny evet anlamında başını salladı. Zaten karısının söylediği her şeyi onaylardı. Johnny sakin bir yaşamdan hoşlanıyor ve karısını da eğlenceli buluyordu. Erica onu güldürüyordu ve genç adamın çocuksuz yaşamlarından hiç de şikâyetçiymiş gibi bir hali yoktu. Ama zaten

önemli olan. yaşadıkları hayatin ikisini de tatmin etmesi değil miydi?

Ziggy o gece çok neşeliydi. Christieye bakan mavi gözlerinden, duyduğu mutluluk okunuyordu. Genç kadın Ziggy'nin bakışları karşısında suçluluk duygusunun bir kat daha arttığım ve kendini huzursuz hissettiğini fark ederek erkenden yatmaya çıktı. Mutlu olamazlar mıydı? Bir kez yalnış nedenlerden dolayı evlenmişti ve aynı hatayı ikinci bir kez yapmaktan korkuyordu. En azından bu sefer ne yaptığını biliyordu. Ne kendini ne de Ziggy'yi kandırıyordu. Christie ona karşı çok dürüst ve açık davranmıştı. Genç adam da girdiği ilişkinin tehlike-lerini biliyordu. Bu onun büyük bir tehlikeye atılmasına izin vermek için yeterli bir özür müydü? Ziggy sonuçlan göremeyecek kadar âşık olabilirdi. Kendisi de aynı şekilde Logan'la evlenmemiş miydi? Âşık bir erkek bütün olum- suzluklan görmesine rağmen kendisini aksi olduğuna ikna edebilirdi. Ziggy'ye ona âşık olmadığını söylemişti... ama acaba Ziggy hâlâ bir müddet sonra kendisine âşık olabileceğini umuyor muydu? Acaba için için Christie'nin verebileceğini söylediklerinden fazlasını vereceğini sanıyor muydu? Ya sonunda her şey onun

umduğunun aksi bir yönde gelişirse... o zaman Şu andaki dürüstlüğüne rağmen Christie'yi suçlayabilir miydi?

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

«Ama Londra'da oturursak babamı göremem,» dedi Kit. Küçük çocuğun alt dudağı titriyordu. Christie hemen oğlunu kollarının arasına alıp yanaeim saçlarına sürdü.

«Tabij göreceksin! Seni ziyarete gelir. Babanın iş için Londra'ya ne kadar sık geldiğini biliyorsun. Son gittiğinde sana kırmızı bir Londra otobüsü getirmemiş miydi? Ya ondan önce araba koleksiyonun için sarı bir taksi getirmedi mi?» Kit genç kadının kucağında oturuyordu. Christie yavaşça eğilip öptü onu. «Eminim onu eskisinden çok daha sık görebileceksin.»

Kit'in ikna olmamış ve suçlayıcı bakışlarıyla karşılaştığında genç kadın kendini çok kötü hissetti. Bu gözler ona babasından geçmişti. Kit'inkiler griden çok mavi olmasına rağmen aynı bakışlardı. Doğduğunda küçük çocuğun gözleri koyu lacivertti, ama zamanla daha da açılmıştı.

«Neden gitmek zorundayız? Ben Londra'da yaşamak istemiyorum, neden gitmek zorundayız?»

«İşim yüzünden,» dedi Christie huzursuzca. «Sana söyledim Kit... eğer film çevirmeyip sahneye çıkacaksam Londra'da oturmak zorunda- *vız.»*

«Janot de gelecek mi?»

«Tabii gelecek!» Christie, Janet'le daha önceden konuşmuş ve genç kadın Londra'da yaşamaktan büyük mutluluk duyacağını söylemiş ti. «Sonbaharda okula başlayacaksın, ne kadar güzel *dejil* mi? Pek çok arkadaşın olacak.»

«Londra'da plaj yok,» diye şikâyet etti Kit ve genç kadın bu konuda haklı olduğunu itiraf etmek zorunda kaldı. Ama sık sık denize gidebileceklerini de ekledi. Zaten plajlar Londra'dan fazla uzak değildi, birkaç saatten fazla sürmezdi. Ancak bu Kit'i pek mutlu etmedi. Küçük çocuk deniz kıyısında büyümüş ve sabahlan denize bakarak kahvaltı etmeye alışmıştı. Daha bu yaşında balık gibi güzel yüzüyordu.

«Londra'da yapılacak pek çok şey var,» diye

itiraz etti Christie, güzel yerleri hatırlayıp Kit'e anlatmaya çalışarak. Ama küçük çocuk hiç de etkilenmiş gibi görünmüyordu. «Babam Los Angeles'da olacak onu göremeyeceğim,» dedi çabucak.

O sırada Janet de villaya girmiş ve konu[A]- malannı duymuştu. Kit'in başının üzerinden Christie'ye bakarak yüzünü buruşturdu, sonra neşeyle, «Arabayla dolaşmaya geliyor mujur?* dedi. «Ben Antibes'e alışverişe gidiyorum. Daha sonra kıyılann birinde durup yüzebiliriz. Bu, havuzda yüzmekten çok daha değişik olur, değil mi?»

Kit annesinin kucağından atlayıp donuk bir sesle, «Peki,» dedi.

«Öyleyse koş ve mayonu al,» dedi Janet. Çocuk odasına doğru giderken genç kadın da acıma dolu bir sevgiyle Christie'ye bakıyordu. «Alışacaktır. Çocuklar genellikle değişiklikten nefret eder, ama zamanla alışırlar.»

«Özellikle erkek çocuklan,» dedi genç kadın içini çekerek. «Gerçi büyüdükleri zaman da pek değişmiyorlar ya.»

Janet güldü. «Çok doğru!» Bir müddet tereddütle durduktan sonra, «Mr. Gray, Londra'ya taşınacağınızı biliyor mu?» diye sordu.

«Hayır,» dedi Christie kısaca. «Ama öğrenmesi için acele de etmiyorum. Kit'i dün, daha planlarımızı söylemeden önce görmesi iyi oldu. Mr. Gray'! uzun süre göreceğimizi sanmıyorum, bu arada da biz yerleşmiş oluruz.»

Janet bir şey söylemedi, ama yüzünde düşünceli bir ifade vardı. Christie onun Logan'ın sorun çıkartacağını düşündüğünden emindi. Genç kadın taşınmadan önce eski kocasına haber vermek istiyordu. Ama tepkisinin nasıl olacağını biliyordu ve şu anda kimseyle tartışabilecek halde de değildi. Bu sabah son derece yorgun ve bozuk bir moralle uyanmıştı ve herkesin önündeyken yüzüne yapıştırdığı gülümsemeden dolayı yanakları acıyordu. Yalnızlığa ve sessizliğe ihtiyacı vardı.

Ziggy bir arkadaşının evinde oynatılan filme davet edilmişti. Müzik çalışmalarını kendisi yapmış olduğu için filme çok önem veriyordu. Chris-

tie'nin de kendisiyle birlikte gitmesini istemiş, ama genç kadın başının ağrıdığını bahane ederek evde kalmıştı. Erica da onunla kalmayı teklif etmiş, ancak Christie, Johnny'le birlikte dağın yamaçlarındaki güzel lokantalardan birine gitmeleri ve dolaşmaları konusunda ısrar etmişti.

Villa son derece sakin ve sessizdi. Christie birkaç saat boyunca hiçbir şey yapmadan oturmak ve rahatlamak istiyordu.

Kit ve Janet ellerinde kocaman sepetler, bü- vük boy plaj havluları ve Coca Cola kutulanyla birlikte merdivenlerden aşağıya indiler. Kapıdan dışarı çıkarlarken Kit'in gülümseyip elini sallayacak kadar neşesi yerine gelmişti. Bu yaştaki çocuklar çok çabuk üzülüp çok çabuk sevinebiliyorlardı. Christie küçük çocuğun Londra' da okula başlayıp yeni arkadaşlar edindikten ve dedesiyle anneannesinin sevgisini tattıktan

sonra tekrar mutlu olacağından emîhcti. ama f.eııe de kendini suçlu hissediyordu. Kit *genç* kadının hayatındaki en değerli insandı, onun mutlu olmasını her şeyden çok istiyor ve *oğlunu* herhangi bir şeyden mahrum etmek onu

çok üzüyordu. Ama Kit her zaman sağlıklı ve mutlu bir çocuk olmuştu ve bunda da babasının o güne kadar hiçbir katkısı olmamıştı.

Genç kadın içini çekerek şezlonga uzandı. Güneşin altında vücudu gevşemiş ve rahatlamıştı. Bugün hava son derece güzeldi. Ve Riviera' nın insanı yakan güneşli mevsimleri henüz başlamamıştı. Hafif hafif esen rüzgâr tatlı bir huzur veriyordu. Christie geceyi, düşünerek geçirdiği için pek uyuyamamıştı. Gözlerini yavaşça yumdu.

Farkında olmadan uyuyakalmış olmalıydı. Uyandığında kulağında sesler ve hayalinde de birtakım yüzler vardı. Gözlerini açtı. Karşısında durmakta olan adam bir an hayallerinin bir parçası olmasına rağmen hemen o anda gerçeğe dönmesi gerektiğini hatırlatıyordu. Bir müddet tereddütle durdu. Mavi gözleri şaşkınlıkla büyümüştü. Rüzgâr san saçlarını geriye doğru savuruyordu.

Logan genç kadına sakince baktı. Sonra gri gözleri yanık, pürüzsüz vücudunda dolaştı. Christie onun bu bakışlannın etkisiyle olduğu yerde kalakaldığını ve kanının daha hızlı ak

maya başladığını hissediyordu.

«Amerika'ya döndüğünü sanmıştım.» dedi boğuk bir sesle, doğrulmaya çalışarak.

«Gördüğün gibi buradayım,» diye cevap verdi gene adam soğuk bir sesle.

«Kit burada değil. Janet'le birlikte plaja gittiler.»

«Kit'i görmeye gelmedim.»

Christie de bundan korkuyordu işte. Yutkunarak huzursuzluğunu gizlemek için önüne baktı.

«Seni görmeye geldim,» diye ekledi genç a- oam. Ama ses tonunda tatlı bir ifadeden çok tehditkâr bir hava vardı. Christie birazdan duyabileceği şeylere karşı hazırlıklı olmaya çalışıyordu.
«Neden?»

«Şu Molyneaux'ün hayatında devamlı bir yeri olduğunu öğrendim,» dedi Logan. Genç kadın eski kocasının haklarında çıkan dedikoduları

duyduğunu ve bunları hayalinde zenginleştirdiğini düşünüyordu.

«Kimden duydun?» dedi isyankâr bir edayla. «Kit'ten,» diye cevap verdi Logan. Christie şaşkınlıktan donakalmıştı.

«Kit'ten mi?» Genç kadın oğlunun ona ne söylemiş olabileceğini düşünerek durdu. Birden kızgınlığı artmıştı. «Onunla benim özel hayatımı mı tartışıyorsun? Nasıl bu kadar alçalabilirsin? Kendin araştırıp hakkımdaki her şeyi öğrenebilirsin, ama Kit'i bu tür konularda konuşturman çok adice bir davranış!»

«Ben öyle bir şey yapmadım,» dedi Logan sinirle. Yüzü kıpkırmızı olmuştu. «Ona ne senin hakkında bir şey sordum, ne de bir şey anlattım!»

Christie iyice huzursuz olmuştu. Logan'ı oğlunu konuşturmaya çalıştırmakla suçladıktan sonra doğru olmadığını öğrenmek hiç de hoş bir şey değildi. Ama şu anda geri çekilemezdi. Genç adama kızgınlık saçan gözlerle bakmaya devam etti. Ancak Logan'ın açık mavi takım elbisesi içindeki güçlü görüntüsü onu çok utki-

liyordu. Kravat takmamıştı. Son derece umursamaz bir görüntüsü olmasına rağmen, İnsanın üzerinde hiç de öyle bir etki yaratmıyordu. Logan'ın yanında olmak dinamit kutusunun üzerine oturmaktan farksızdı. Christie onun her an patlayabileceğini hissediyordu. Ziggy'leykea insan kendini sıcak yaz güneşinde hafifçe sallanır gibi hissediyordu. Ama Logan fırtınalı bir gündü. Gri gözleri kızgın bir çelik gibi yanık tenini delip geçiyordu adeta.

Christie ona inanmıyormuş gibi görünmeye çalıştı. «Anlıyorum, demek konuyu o açtı.»

«Aynen söylediğin gibi,» dedi Logan sert bir sesle. «Bütün gün sorularla dolu mavi gözleriyle konuştu ve dünün tek konusu Molyneaux'dü. Sanırım aklında hep o var. Ben sadece dinledim.» ;

«Ve sanırım kendine göre sonuçlar çıkarttın!»

«Doğal olarak. Ben bir insanım.»

«Sen kendinle alay et;» dedi Christie genç

adamın nefes alışlarının gittikçe sıklaştığmı hissederek. Hafifçe gerginleşen vücudu Christie' ye onu daha fazla tahrik etmemesi gerektiğini söylüyordu. Şezlongdan süzülüp ayağa kalktı, îkisi için de kontrollerini kaybetmeden bu tartışmayı kesmek en akıllıca iş olacaktı.

«Her neyse benim Ziggy'yle ilişkim seni ilgilendirmez. Biz boşandık, hatırladın mı? Seni yıllardır görmedim... ve şimdi birden tekrar karşıma çıkıp beni arkadaşlarım hakkında soru yağmuruna tutuyorsun!»

Genç kadın Logan'ın yanından geçip villaya doğru yürümeye çalıştı. Ama erkeğin güçlü parmaklan onu çabucak yakalamıştı.

«Onunla yatman umurumda bile değil...» diya söze başladı. Christie bir anda içinde bir şeyler kopup çılgıncasına sinirlendiğini hissetmişti.

«Teşekkür ederim!» dedi bağınrcasma. «Çok açık fikirlisin!»

Genç adamın gözleri kısılmış ve yüz ifadesi değişmişti, Christie kontrolünü yitirdiği için kendi kendine kızdı. Kızardığının farkındaydı.

Logan'ın elinden kurtulmak için çırpındı, ama genç adamın parmaklan daha da sıkılaşmıştı.

«Yoksa umurumda olmasını mı isterdin?» diye sordu kendisinden umulmayacak kadar yumuşak bir sesle. Tepkisini ölçmek istercesine öylesine büyük bir dikkatle bakıyordu ki, Christie bakışlarım kaçırmak zorunda kaldı.

Genç kadın villanın duvarına doğru baktı, küçük bir kertenkele sarmaşıkların arasına doğru gidiyordu. Christie boğazının düğümlendi- İrini hissetti. Buğulu gözlerini bir türlü duvardan ayıramıyordu. Kendi kendine bütün bun- lann saçmalık olduğunu, hiçbir şeyin değişmediğini, her şeyin aynı olduğunu tekrarlayarak toparlanmaya çalıştı. Korku dolu telaşın tüm benliğini kaplamasının hiçbir nedeni yoktu. Ama yanında durup kolunu sıkıca tutmuş olan bu adamm varlığım hissetmek bile rahatsız olmasına yetiyordu. Gene de onun üzerinde yarattığı etkinin farkına varmamalıydı.

«Seninle fikirlerimiz hiçbir zaman tutmadı zaten,» dedi Christie, en sonunda sakin bir sesle konuşmayı başararak. «Ne ima etmeye çalıştığım anlamıyorum, ama Kitle Ziggy çok iyi

anlaşıyorlar ve birbirlerini seviyorlar. Şimdiye kadar da aralannda hiçbir sorun olmadı.» Tekrar dönüp Logan'a baktığında nefes almakta bile zorluk çekiyordu. Genç adamın koyu renk saclan güneşte parlıyor, güçlü vücudunun durusu karakterini olduğu gibi sergiliyordu. Çok yakışıklıydı.

Logan hala sessiz ve ısrarlı gözlerle bakıyordu. Christie o bakışların etkisiyle nefes nefese kalmıştı. Ondan kurtulması mümkün değildi. Aklı öylesine karışmıştı ki Logan'ın ne düşündüğünü tahmin etmek bir yana, kendisi bile ne düşüneceğini bilemiyordu. Logan onun için büyük bir tehlikeydi ve Christie onun ağma düşmek üzereydi.

«Neden bu kadar huzursuzsun?» dedi genç adam, yüzünde alaycı bir gülümsemeyle.

«Değilim!»

«Yalancı.» Genç adamın parmaklan Christie'nin çıplak kollannda dolaşmaya başlamıştı. Tenini okşayan parmaklar titremesine ve kalbinin göğsünden fırlayacakmış gibi çarpmasına ne-

den oluyordu. Onun teması genç kadının bir anda canlanmasına ve içindeki o eski duygularm uyanmasına neden olmuştu. Bütün vücudu özlemle ürperdi. Yaz akşamlan saatlerce birlikte yattıklan yatak odaları, karanlık ve arzu dolu geceler hayalinde canlanmaya başlamıştı. O zamanlar ihtirasın inşam nasıl yakacağını bilemeyecek kadar masumdu. Ne olduğunu anlamadan seviyordu. Oyuncaklanyla oynayan bir çocuk gibi meraklı ve heyecanlı bir kız, aşkın bıçak gibi keskin olduğunu nereden bilebilirdi? Ama şimdi biliyordu ve bu da tüm benliğiyle ürpermesine neden oluyordu

«Şimdi seni tanıdığım zamanlardakinden çok daha güzelsin,» diye fısıldadı Logan ellerini onun omuzlanna koyarak. «O zamanlar daha pürüzsüz bir cildin vardı, ama bu küçük çizgiler seni daha kadınsı yapmış. Vücudunun bu bronz rengi de sana çok yakışmış... yoksa teninin asıl rengi bu muydu?»

Genç kadının cevap vermesine fırsat tanımadan uzanıp bikinisinin üzerini açmıştı. Christie küçük sutyeninin çıkmasıyla kızgınlık dolu bir

çığlık attı. Hızla geri çekildiğinde yüzü kıpkır-

mızıydı. Logan incelercesine onun düzgün, pü-
rüzsüz ve güneş değmemiş göğüslerine bakı-
yordu. Christie, Riviera'daki bikinisiz güneşlen-
me modasına uyanlardan değildi. Fotoğrafçıla-
rın insanı nerede ve nasıl yakalayacağından
asla emin olunamazdı. Hemen bikinisinin üstü-
nü kavrayarak Logan'a arkasını dönüp bağ-
ladı.

«Kontrolümü yitirmeden gitsen iyi olur,» de-
di kızgın bir sesle.

«Neden kızardın? Seni daha önce de çıplak
görmüştüm.»

Genç adamın alay dolu sesinden ne kadar
eğlendiği okunuyordu. Ve bu da Christie'yi daha
çok kızdırıyordu.

«Seninle bir zamanlar evli olmamız bazı şey-
leri yapma hakkını vermez...» diye mırıldandı
genç kadm. Ama cümlenin sonunu getiremedi.
Logan tatlı bir sesle gülmeye başlamıştı.

«Ne gibi şeyleri? Elbiselerini çıkarma hak-
kını mı vermez?»

«Evet,» diye mırıldandı Christie. «Buğdan sonra ellerine hâkim ol!»

«Neden bu kadar büyütüyorsun? Şimdi sahile insem en azından bir düzine sutyensiz güneşlenen kadın görürüm.»

«O onları ilgilendirir. Ama ben asla sutyensiz güneşlenmem.»

«Fark ettim,» diye mırıldandı Logan. Genç adamın, vücuduna göre açık renk, güneş görmemiş göğüslerini gördüğünü hatırlayınca Christie'nin yüzünün kızarıklığı iyice artmıştı. «Hiç filmlerde soyunman için teklif aldın mı?» diye sordu Logan merakla. «Sanırım reddetmişindir?»

«Evet. teklif aldım ve reddettim,» diye parladı genç kadın. Logan'a dönüp, hoşlanmadığını belirtircesine baktı. Birkaç dakika önce hissettiği arzulan aklından silmeliydi. Böylesine duygular duymak Christie'yi çok şaşırtmıştı. Hiç ummuyordu. Çünkü şimdiye kadar kimseye karşı hissetmemişti. Seneler öncesini düşündüğünde de Logan'ın daha önce onu böylesine tahrik etti

ğini hatırlamıyordu. Ama o zamanlar fiziksel çekimi anlayamayacak kadar genç ve tecrübesizdi. On sekiz yaşında bir kız için aşk beyinde doğan bir şeydi ve cinsel duygular yeni yeni oluşmaya başlıyordu. Artık gözleri kapalı bir kız değildi Bir kadındı ve Logan'ı kadınsı duygularla arzuluyordu.

«Hâlâ buraya neden geldiğini bilmiyorum,» dedi Christie. «Ben de Kit de, Ziggy'den hoşlanıyoruz... ama bu seni ilgilendirmez.»

«Kit'in ondan hoşlanmadığını söylemedim, ama oğlumun Molyneaux gibi bir adamla birlikte olmasını istemiyorum,» dedi Logan. Genç kadın birden kanının beynine sıçradığını hissetmişti.

«Onun için çok daha kötüsü de olabilirdi!» diye gürledi. Logan kaşlarını kaldırmış dikkatle bakıvordu.

«Şüpheliyim.»

«Seninle birlikte olabilirdi,» diye karşı saldınya geçti Christie. «Bunun hiçbir çocuğun basına gelmesini istemem!»

Locran'ın dudaklan sıkılmış ve gülümsemesi yok olmuştu. «Bu çok katı bir karar! Onu tanı-madığımdan eminsin değil mi? Bu zamana kadar Kit çok küçük olduğu için karışmadım. Ama çevresinde olan biteni anlamaya başladığı zaman bir babaya ihtiyaç duyacak.»

«öyleyse ona bir baba bulmam gerek,» dedi gene kadın.

Logan kısılı gözlerinin arasından ona bakı-yordu. «Şimdi esas konuya geldik işte,» dedi her kelimenin üzerine basa basa.

«Bunu duyduğuma sevindim, hiç öğrenemeyeceğimi sanıyordum.» Christie kollarını kavuşturdu. İlgilenmiyormuşcasına duruyordu. «Konu neymiş?»

«Kit'in babası var. Başka bir erkeğin benim yerimi almasını asla kabul edemem.»

Christie o anda oyunculuk yeteneğiyle gurur duyuyordu. Alay ediyormuşcasıria bir kahkaha attı. «Hiçbir mahkeme Kit'in velayetini sana vermez, bunu biliyorsun. Doğduğundan beri oğ

luma ben baktım ve şimdi elimden almana izin veremem. Velayetini almadan önce ona iyi bakamadığımı ispat etmek zorundasın. Gerçekten kimsenin buna inanacağını sanıyor musun? Buraya gelip onunla on dakika geçirmeleri ne kadar sevilen ve mutlu bir çocuk olduğunu anlamalarına yetecektir.»

«Şu an için öyle,» diye onayladı Logan.
«Her zaman öyle olacak!»

«Ziggy Molyneaux oğlumu emanet etmeyi isteyebileceğim tipte bir adam değil,» dedi Logan. «Kit onunla evlenmeden korkuyor.» Genç kadm şaşkınlıkla bakmaya başlamıştı. Logan evet anlamında başmı salladı. «Kit bu konuda pek mutlu değil. Bana Ziggy amcasından memnun olduğunu, ama yeni bir baba istemediğini söyledi.»

Christie öylesine sarsılmıştı ki, konuşamıyor- du bile. Kit'in bunları düşünüp Ziggy'yle evleneceğini tahmin edebileceğini sanmıyordu. Zig- gy'yî hemen hemen doğduğundan beri tanıyor ve ondan hoşlanıyormuş gibi görünüyordu. Şimdiye kadar onun varlığından rahatsız olduğunu belirtecek hiçbir şey yapmamıştı.

«Sana inanmıyorum» dedi bir müddet durak-
ladıktan sonra. «Kit bana bir şey söylemedi.»

«Molyneaux'u kıskandığı içindir,» dedi Logan omuzlarını silkerek. Tekrar gözlerinin içi gülmeye başlamıştı. «Şüphesiz senin de başına gelmiştir. Çocuklar sahiplenmeyi severler. Anneleri onlar için emniyetin simgesidir ve hayatları boyunca yanında olmasını isterler. Birden annesinin ilgisini dağıtan bir erkek ortaya çıktığında da bundan hoşlanmazlar. Kit için durum daha da kötü. Sahip olduğu tek şey sensin. Beni onun hayatından uzaklaştırdın. Şimdi de benim yerime başka bir erkeği geçirmek istiyorsun. Kit'in rahatsız olup, için için kızması doğaldır.»

«Kendi düşüncelerini onun kafasına sokuyorsun,» diye suçladı onu Christie sabırsızca. «Asıl sen...» Cümlenin sonunu getiremedi. Logan'm dudakları hafifçe kıvrılmıştı.

«Asıl benim mi Molyneaux'yu kıskandığımı söylemek istiyorsun? Hayır Christie, ben sadece oğlumu korumak istiyorum. O adamla evlenmeni istemiyor. Bana... başka baba istemediğini söyledi. Bu da benim için yeterli. Seni uyarıyorum eğer onunla evlenmeyi düşünüyor

san büyük bir kavgaya hazırlıklı ol. çünkü kenarda durup başka bir adamın oğluma baba rolü oynamasına izin verecek değilim!»

Arkasını dönüp yürümeye başladı. Sadece gölgesi kalmıştı. Christie arabasının kapısının kapanıp motorun çalıştığını ve hareket eUiğini duydu. Genç kadın villaya yürüdü. Hizmetçi kız yerleri süpürüyordu. Elektrik süpürgesinin sesi boş evde büyük bir gürültü yapıyordu. Christie yukarı çıkıp duş yaptı ve blucinivle beyaz gömleğini giydikten sonra saçlarını kurutmaya koyuldu. Fırçaladıkça san saçlan rüzgârdaki balak taneleri gibi uçuşuyordu.

Birkaç dakika sonra alt kattan Janet'le Kit'in sesi geldi. Küçük çocuk fırtına gibi merdivenleri çıkıp odasına dalmıştı.

«Sen de gelmeliydin, harika vakit geçirdik. Ben yüzüp dondurma yedim. Janet neredeyse uyuyacaktı!»

Christie gülümsedi. İncelercesine oğlunun yüzüne bakıyordu. Küçük çocuğun yüzünde son derece neşeli ve heyecanlı bir ifade vardı. Yanakları kıpkırmızıydı ve gözlerinin içi parlıyor-

du. Hiç de endişeli bir çocuk gibi görünmüyordu. Logan ona doğru mu söylemişti? Kit gerçekten babasına Ziggy'yle evlenmesini istemediğini söylemiş miydi acaba?

«Ziggy döndü mü?» dedi genç kadın Kit'in yüz ifadesinin değişip değişmediğini anlamaya çalışarak.

«Bilmiyorum, gidip bakayım mı?» dedi küçük çocuk hemen. «Ziggy. Ziggy!» diye bağırmaya başlayarak, Ziggy'nin odasına koşup kapısını açtıktan sonra başını sallayarak geri döndü. «Hayır, gelmemiş.» Gözlerinde kızgınlık, ya da kıskançlık gibi bir ifadeden eser yoktu. Christie, Logan'ın bütün bunları hayalinden uydurduğuna ya da bazı şeyleri yanlış anladığına karar verdi. Dudakları gerilmişti. Eski kocası başta onu endişelendirmişti, ama şimdi kızdırıyordu. Kit'i mümkün olduğunca çabuk Londra'ya götürmeliydi. Logan'ın soğuk tehdidi onu rahatsız etmişti. Tehdidini gerçekleştirmeye çalışmasına fırsat vermemeliydi. Bir kez Kit'i Londra'ya götürürse Logan asla onları ayıramazdı. Bundan sonra eski kocası onu görmek isterse, mutlaka yanlarında birinin olmasını sağlayacaktı. Logan'a güvenmiyordu...

BEŞİNCİ BÖLÜM

İki gün sonra Londra'ya gitmek için uçağa biniyorlardı. Nice Havaalanı da gazetecilerle doluydu. Dünya basınından pek çok gazete Cannes Film Fes.tivali'ni izlemesi için birer ekip göndermişlerdi. Ve burada hâlâ ünlü yüzleri görüntülemek için çalışıyorlardı. Christie bu kalabalığa girmemeleri için Kit'le Janet'i önden yollamıştı. Genç kadın oğlunu kameralardan uzak tutmaya ve Ziggy'yle seyahat ederlerken sorulan sorulan duymamasına çok dikkat ediyordu.

«Son zamanlarda Bud'ı gördün mü, Christie?» dive sordu gazetecilerden biri ve genç kadın tatlı bir edayla gülümseyerek ona baktı.

«Bud kim? Bud diye birini tanımıyorum.»

Bütün gazeteciler güldüler. Beyaz elbiseler içindeki genç bir kız, «Planlannız nedir? Yeni bir film yapmayı düşünüyor musunuz?» diye sordu.

Aynı anda başka biri de, «Son zamanlarda

Carol Heaven'ı gördünüz mü?» diye sormuştu. Arkalardan biri, «Yatakta ne giyersin Christie?» diye seslendi. Oluşan derin sessizliği bastırmak istercesine bir başka gazeteci. «Yeni filminin müziğini Ziggy mi yazacak?» dedi.

«Hangi yeni film?» dedi Christie, onu tekrar soru yağmuruna tutmalarına izin vermeden. «Bundan sonra tiyatroda çalışmayı planlıyorum,

bir süre film çevirmeyi düşünmüyorum. Londra' Va oynayacağım oyun için görüşmeler yapmaya

gidiyorum.» Genç kadın çevresini sarmış olan yüzlere teker teker bakıp gülümsedi. «Üzgünüm ama bütün söyleyebileceğim bu kadar.» Arkasını dönüp Ziggy'ye doğru yürümeye başladığmda hâlâ sorular uçuşuyordu.
«Şu gazinodaki kavga neden çıktı?»
«Ziggy'yle evlenmeyi düşünüyor musunuz?»
«Filminin festivalde aldığı dereceden memnun musun. Christie?»

«Bud'a neden vurdun Ziggy?»
«Yıllardır beraber yaşadığınız doğru mu?»
Gazetecilerin arasından sıyrılıp bekleme salonuna girdiklerinde Christie rahatlayarak koltuklardan birine oturdu. Janet kahve içip ga-

zete okuyor. Kit ise kollarını sallayıp uçak taklidi yaparak uçakların seslerini çıkartıyordu. Görevli kız şampanyayı reddetmeleri üzerine Christie'yle Ziggy'ye birer fincan kahve getirdi.

Ziggy kahvesinden bir yudum aldıktan sonra gözlerini yummuştu. «Ölü gibiyim! Gelecek sene festivale geleceğimi sanmıyorum. Seyrettiğim film sayısını unuttum, ama sadece birkaçından zevk aldım.» Gözlerini açarak sırıttı. «Ne tesadüftür ki, içlerinde en iyi olanlarının da müziğini benim yaptıklarım olduğunu fark ettim.»

«Ne kadar garip,» dedi Christie alayla. «Umarım benim filmim de bunların içindedir.»

«Tabii.»

«Onca parti ve davetin hepsinden de nefret ettim,» dedi genç kadın. «Ne kadar sıkıcı olursa olsun gidip kendini göstermek zorundasın. Gülümsemekten yüzüme ağrılar girdi.»

«Benim sıkıntım seninkinden de büyüktü. Söylediğim yalanlar! İnanmadan yaptığım iltifatlar) Kendi sözlerimden utandım.»

Christie dönüp uçak gibi koşmakta olan oğluna baktı. Üzerine çilek dökmüştü. Birden kalbinin sevgiyle burkulduğunu hissetti. Öylesine küçük ve öylesine hassastı ki, kimsenin onu kırmasına dayanamazdı. İçinin büyük bir enerjiyle dolu olduğunu ve uçakta sabırla oturabilmek için bunu harcaması gerektiğini biliyordu. Pek çok çocuk gibi Kit de yerinde dura- mıyordu.

Ziggy sesini alçaltarak, «Evleneceğimizi ne zaman açıklayacağız?» diye sordu.

«Bilmiyorum Ziggy, daha düşünemedim. Emin değilim... anlıyor musun, endişeliyim... oh bil- miyorum]»

Genç adamın bir anda kaşları çatılmıştı. «Ne oldu? Fikrini değiştirmiyorsun .değil mi? Her şey çok güzel olacak Christie, inan bana.»

Christie yan gözle Ziggy'nin yüzüne baktı. Son derece gergin ve solgundu. Mavi gözlerindeki adeta yalvaran ifade, genç kadını daha çok üzüyordu.

«Bana baskı yapma Ziggy... düşünebilmem için zaman ver. Kit'in bunu nasıl karşılayacağını bilemiyorum.»

«Kit'le benim ne kadar iyi anlaştığımızı biliyorsun!» Kaşları çatılmıştı. «Onun için Kit'i mazeret olarak kullanmaya çalışma.» Böyle sanması çok doğaldı. Ziggy'nin korkuyla karışık kızgınlığı Christie'nin suçluluk duygusunu fair kat daha artırmıştı. Ziggy'ye istediğini verebilecek kadar önemsiyordu onu. Ama duygular* onunkilere karşılık verebilecek kadar güçlü değildi. Logan olmasa bile teklifini kabul etmeden Önce ikinci kez düşünürdü. Altıncı hissi büyük bir yanlışlık yapmak üzere olduğunu söylüyordu. Ve bunu anlaması için de eski kocasının uyarısına ihtiyacı yoktu.

Çevrelerinde pek çok kişi olduğu için fısıldayarak konuşuyorlardı. Christie zaman zaman tüm hayatını topluluk içinde geçirdiğini her hareketine, her sözüne dikkat etmesi gerektiğini hissediyor ve bu da onu çok rahatsız ediyordu.

«Seninle ilgilenecek birine ihtiyacın var... izin ver de bu kişi ben olayım,» diye fısıldadı

Ziggy, genç kadının ellerini tutarak.

Cevap vermesine fırsat vermeden Kit, annesinin kucağına fırlayıp başını omzuna yaslayarak oturmuştu. Yüzünü annesine doğru çevirince Christie oğlunu burnunun ucundan öptü.

«Eğleniyor musun?»

«Oyuncaklarımı düşünüyorum,» dedi Kit. «Onları evde bıraktık. Ben oyuncaklarımı istiyorum.»

«Hepsi paketlenip İngiltere'ye yollanacak,» dedi Christie çabucak. «Merak etme hiçbirini bırakacak değiliz. Birkaç haftaya kadar gelmiş olurlar.» Sonra küçük çocuğun itiraz etmesine fırsat vermeden konuşmaya devam etti. «Yarın dedenle, anneanneni göreceğiz... ne kadar güzel değil mi? Onların senin oynayabileceğin bir köpekleri var.»

«Çok büyük mü?» dedi Kit titrek bir sesle. Hâlâ büyük köpeklerden korkuyordu.

«Pek değil,» dedi Christie. «Bir Spaniel.»

«O nedir?»

«Uzun. iri kulakları ve tüyleri var. Adı Dandy.» Genç kadın, oğlunun yüzündeki düşünceli ifadeye bakarak gülümsedi. «Altın gibi rengi ve yüzünde birkaç tane beyaz tüyü var. Onu seveceksin. Hemen hemen seninle aynı yaşta.»

Uçaklarının anonsu yapıldığında Christie, Kit'i kucağından indirip ayağa kalktı ve elini tuttu. Yürürlerken Kit, Dandy hakkında sorular soruyordu. Uçağa bindiklerinde de sormaya devam etti. Köpek, çocuğun umulmayacak kadar ilgisini çekmişti. «Kendi köpeğin olmasını ister misin?» diye sordu Christie.

Kit bir sûre durakladı. «Küçük bir köpek,» dedi tereddüt dolu bir sesle.

«Yavru bir köpek alabiliriz, Eve yerleştiüjen sonra sen seçersin.»

Kit oturduğu yerde dönüp Janet'e bakarak, yüksek sesle, «Annem bana yavru köpek alacak... hem de ben seçeceğim!» diye bağırdı. Çevrede oturanlar gülümseyerek onu dinliyordu.

«Ne güzel bir fikir!»

Christie, Janet'e baktı. «Korkarım işin biraz daha artacak. Fazla mı oluyor?»

«Köpekleri severim! Benim için sorun değil, eğlence olacak. Bunu daha önce düşünmeliydik. Kit'e de arkadaş olacaktır.» Janet daima son derece sakin ve mantıklı davraıırdr. Christie o olmasa ne yapacağını bilemiyordu. Janet, Kit'le ilgili sorunları bir anda kolaylaştırıyordu. İnsanın çocuğu olduğu zaman fiziksel, duygusal ve mali sorunları oluyordu. Janet fiziksel sorunları kolayca hallediyordu. Filmlerden kazandığı paralar sayesinde mali sorunları da yoktu. Genç kadına bir tek duygusal yönden Kit'le ilgilenmek düşüyordu. Ve zaman zaman ona tam anlamıyla annelik yapıp yapamadığı konusunda endişe duyuyordu. Ama Kıtı çok seviyordu ve onun da bunu bildiğinden emindi. Logan' in birden ortaya çıkıp kafasını soktuğu şüphelerle boşu boşuna üzülmesinin anlamı yoktu.

Ama yapacağı her hareketin hayatında en çok sevdiği kişiyi derinden etkileyeceğini bilirken kendi kendine sorular sormadan nasıl durabilirdi? İlk başta çocuk yapmak istememesi

nin temel nedeni de buydu zaten... Sezgisel olarak nasıl bir sorumluluğa gireceğini hissediyordu. Daha o zamandan artık sadece kendi hırsları ve arzulan doğrultusunda yaşayamayacağını ve doğacak bir çocuğun kendisini frenleyeceğini biliyordu.

Belki Logan için de ayıı şeyleri hissetmiş, ama fark edememişti. Acaba için için ona duyduğu aşkın, hırslarını yok ettiğini hissedip ona karşı gizli bir kızgınlık mı duymuştu? Logan'la yanlış zamanda karşılaşmışlardı. İlişkilerinin başladığı sırada Christie geleceği için seçtiği yolda yürümeye daha henüz başlamış ve Logan da onu yolundan döndürmeye çalışmıştı. Bu yüzden bu kadar çok etkilenmiş ve acı duymuş olmalıydı. İnsanın yapmayı istediği iki şeyin arasında kalıp bölündüğünü hissetmesi korkunç bir şeydi. Bir yandan mesleğinde ilerlemek istiyor. bir yandan da Logan'ı sevdiği için onun kendisini yolundan çevirmeye çalışmasına daha da fazla kızıyordu.

Yolculuklan boyunca genç kadın dikkatle Kit' in anlattıklanm dinledi ve küçük çocuğun Ziggy'ye karşı kötü bir davranışını yakalamaya çalıştı. Ama kıskançlık, kızgınlık ya da korkudan

eser yoktu. Logan yalan mı söylemişti? Kit heyecanla Ziggy'nin hafta sonunda kendisini aslanlann ve maymunlann bulunduğu hayvanat bahçesine götürmeye söz verdiğini anlattı.

«Babamın deve üzerinde çekilmiş bir fotoğrafı var,» dedi küçük çocuk Christie'ye. «Çölde... Babam devenin üzerinden düşmüş.» Kit neşeyle kıkırdadı. «Hayvanin üzerinden kayıp

kumlanrı üzerine düşmüş. Eminim canı acımıştır! Ben olsam düşmezdim. Eşeğe ne kadar güzel binmiştim değil mi? Ve üzerinden düşmedim. Eşeğe nasıl bindiğimi hatırlıyor musun anne?»

Hostesler yemeklerini getirdiğinde Christie, küçük çocuğun kâğıdını açmasına yardım etti. Kit ıstakozu gördüğünde yüzünü buruşturmuş

ve sadece peynirle meyve yemişti. Christie portakal suyuyla kahve içti. Bugün hiç iştahı yoktu*

Heathrow Havaalanındaki formaliteler çabucak tamamlanıp Londra'nın merkezine gitmek üzere Limousine bindiklerinde rahatlamıştı. Genç kadın uçağa binerken yanına birkaç çantadan fazla almamıştı. Geri kalan eşyalan haf-

taya gelecekti.

Lane Park'm yakınındaki son derece güzel bir otele yerleşmişlerdi. Pencereden Hyde Park görünüyordu. Janet. Christie'nin birkaç saat dinlenmesi için Kit'i almıştı. Christie kanepeye uzanıp televizyon seyretmeye koyuldu. Kısa bir süre sonra farkına varmadan uyuyakalmıştı. Londra'da her zamanki gibi yağmurlu bir hava vardı. Ağaçların yeşil dalları üzerlerinde su damlacıkları parlıyordu. Daha bu sabah Nice'in sıcak ve güneşli havasında dolaştıklarına inanmak çok zordu.

Christie telefonun ziliyle uyandı. Santraldaki kız, Londra temsilcisinin kendisini görmeye geldiğini haber veriyordu. Christie kıza, onu yukarı yollamasını söyledikten sonra oda servisini arayıp içecek bir şeyler ve sandviç ısmarladı.

Roger son derece neşeli ve hareketli bir adamdı. Ancak Christie onun sadece başarılı insanlarla birlikteyken böyle olduğunu duymuştu. Roger eğilip Christie'nin elini öptü. Genç kadm Fransa'da geçirdiği günlerden sonra buna alışmıştı.

«Harika görünüyorsun canım,» dedi adam. Christie, onun geldiğini haber verdiklerinde çabucak banyoya koşup makyajını ve saçlarım düzelttiğini söylemeye gerek duymadı. Onu on dakika önce görse kimbilir nasıl şaşırırdı adam

cağız

Roger oturup çevresine bakındıktan sonra «Güzel!» dedi. «Burada kalma konusunda ciddi misin? Düşündün mü...»

«Ciddiyim ve fikrimi değiştirmeyeceğim,» diye sözünü kesti Christie. «Londra'daki tiyatrolardan birinde çalışmak istiyorum. Senin bir şeyler bulmanı beklerken merkezi bir yerde ev arayacağım.»

Roger içini çekti. Kısa boylu her an gülümsemeye hazır bir adamdı. Gür kahverengi saçları, yumuşak bir sesi, küçük, keskin kahverengi gözleri vardı. Kırkının üstünde olduğu kesindi, ama yine de Christie onun kaç yaşında olduğunu tam olarak tahmin edemiyordu. Çünkü kendisine çok iyi bakıp, özenle giyinen bir

adamdı.

«Tiyatroları dolaşıp sana rol arayacak değilim,» dedi Roger. «Senin her role hazır olduğunu düşünmeleri menfaatin için iyi olmaz. Sadece sen ortalıklarda görün yeter. Bilirsin... gece kulüpleri, partiler, danslar... Eğer sorarlarsa teklifler üzerinde düşündüğünü söyle, ama açıklama. Böylece işi kızıştırmış oluruz.»

Oda servisi ısmarladığı içkileri ve sandviçleri getirmişU. Roger viski isteyip sandviç yemeyeceğini belirtti. Daha sonra da on dakika daha kalıp festival hakkında ve gazinoda Ziggy'nin çıkarttığı kavga konusunda sorular sordu. «Harika bir resimdi canım-, hemen her gazetede çıktı!» Ayrılırken adamın tavırlarından gitmek istemediği belli oluyordu, ama Christie onun planladığı kadar oturduğundan emindi. Ne bir da kika fazla ne de bir dakika az. Roger zamanlama konusunda büyük bir ustaydı. Christie'nin bu konuda ondan öğrenmesi gereken çok şey vardı. Sahnede bu konu çok önemliydi. Roger

eskiden aktörlük yapmış, sonra temsilcilik işine geçmişti. Fiziği uygun olmadığı ve sahneyi dol-durup seyircilere oynadığını kabul ettiremediği

için sahnede büyük bir başarısızlığa uğramıştı. Evet, Roger çok iyi bir oyuncuydu, ama kendisinden başka kimseyi kandıramazdı.

Kit neşeyle uyandı. Yanakları pespembe olmuştu. Çayını içtikten sonra dışarı çıkmak istiyordu. Londra'nın en kalabalık saatlerinden biriydi. Dükkânlar, müze ve galeriler kapanmıştı. Janet ve Christie dışarı çıktıktan sonra Kit'e hareketli şehri gösterebilmek için bir taksi buldular. Kit pek etkilenmiş görünmüyordu. «Sahile gidebileceğimizi ummuştum,» dedi. Küçük cocu£i* şu anda tek ilgilendiren şey yüzmekti O «rece Christie rüyasında kendini çırılçıplak güneşli kıyılarda koşarken gördü. Logan ileride duruyordu ve elinde de bir şeftali vardı, Genç kadın utanmıştı. Christie, Logan'ın ona uzattığı altın rengi meyveyi ısırdı. Şeftalinin şekerli su» vu çenesinden aşağıya akmıştı. Logan onu kollarından tutup kumların üzerine yatırdı. O da çıplaktı. Yanık teninin üzerinde tuzlu su dam laları parlıyordu. Ağırlığını genç kadının üzerine verdiğinde Christie arzuyla kıvranıyordu. 'Jvandığında ter içindeydi ve gördüğü rüyadan dolayı müthiş bir şekilde utanıyordu. Genç kadın nerede olduğunu hatırlamak istercesine çevresine bakındı. Böyle bir şey olamazdı... Şimdi

ye kadar hiç çıplak denize girmeyi düşünmemiş tl. Ama şimdi kalbi o olay gerçekten olmuşça sına deli gibi çarpıyordu. Sırtüstü yatıp kendine gelmeye çalışarak tavana baktı. Neden böyle bir rüya görmüştü? Vücudunun hala ar zuyla yandığını hissediyordu, Bir bardak su içip yeniden, ama bu kez rüya görmeden uyumaya Çalıştı.

Ertesi gün Christie, Kit'i annesiyle babasının ziyaretine götürdü. Ailesi Eping Ormanı yakınında şehir merkeziyle kasabanın arasındaki beyaz boyalı bir çiftlik evinde yaşıyordu. Ormandaki ağaçlar çok yaşlıydı. Yüzlerce sene evvel Normanlar tarafından ekildiği söylenirdi. Christie küçükken burada küçük tayına binip dolaşmaktan büyük zevk alırdı. Çevrenin rutubetli ve büyüleyici havası genç kadını hemen etkisi altına almıştı. Boadicea. Romalılarla son savaşını yapmadan önce geceyi bu ormanda geçirmişti. Christie çocukluğundan beri burada kamp ateşleri olduğunu, askerlerin zırhlarının seslerinin duyulduğunu hayal etmekten büyük zevk duyardı. Kit'e Boadicea'yla ilgili hikâyeyi anlattı. Küçük çocuk çok etkilenmişti. Bütün erkek çocukları gibi o da savaş hikâyeleri dinlemeyi çok seviyordu.

Bir gazeteci neden artist olmak istediğini sorduğunda Christie bu soruyu çok aptalca bulmuş ve ne cevap vereceğini bilememişti. Herkesin değişik hayalleri olabilir, ama bunun nedenini bilemezdi ki. Ama küçük yaşlarından beri artist olmak istemişti. Başka bir şey düşündüğünü hatırlamıyordu. Annesi bazı amatör oyunlarda oynardı. Ve Christie henüz sahneye yetişemediği yaşlardan beri tiyatroya giderdi. Pek çok oyunda annesinin başrolde oynadığını hatırlıyordu. O amatör sahnelerin yıldızıydı. Bir keresinde Christie neden profesyonelliğe geçmediğini sorduğunda, kadıncağız gülerek başını sallamış ve yeterince iyi olmadığını söylemişti. Christie o zamanlar bu cevaba ne kadar şaşırdığını hatırlıyordu. Çünkü annesinin dünyadaki en iyi sanatçı olduğunu düşünüyordu.

Kapıyı açan annesi oldu. Kızını görür görmez yaşlı kadının yüzü aydınlanmıştı. «Ne kadar yanmışsınız. İçeri girin. Birazdan yağmur başlayacak.» İçeri girdiklerinde sarılıp Kit'i öptü ve kucağına aldı. «Ne kadar uzun bacakların var... sanırım çok uzun boylu olacaksın, ne dersin?»

Küçük çocuk bir an düşündükten sonra kararlı bir sesle, «Evet,» dedi. Bu cevabın üzerine Christie de annesi de gülmeye başlamışlardı. Delia Mottram ve kızı birbirlerine çok benziyorlardı. Christie altın rengi saçlarını, pürüzsüz cildini ve ince yapısını annesinden almıştı. Delia'nm saçları yavaş yavaş ağarmaya başlamıştı. Ama otuz yaşlanndaymış gibi giyinip hareket ediyordu. Son derece enerjik ve kibar bir kadındı. Gür bir sesi vardı. İlk kez duyan birinin böylesine ince bir vücuttan böyle bir ses çıkmasına şaşırmaması mümkün değildi.

«Babam nerede?» diye sordu Christie.

«Mutfakta, çizmelerini temizliyor. Bugün seni görebilmek için kendine izin verdi ve bütün sabah boyunca bahçede çalıştı.»

Mutfak kapısı açıktı. Gerald Mottram eski bahçıvan elbiselerinin içinde oturuyordu. Kızını görür görmez kollarını açarak ayağa kalktı... Christie sarılıp öpmek için ona doğru koşarken kendi kendine, 'Yaşlanıyor! ' diye düşündü. Düşüncesi bile gözlerinin dolmasına yetmişti. Ama kendini toparlayıp gülümseyerek sarıldı babasına.

«Seni görmeyeli ne kadar uzun zaman oldu... iyi misin? Ama harika görünüyorsun,» diye yalan söyledi Christie içinden hasta olmamasını dileyerek. Gerald Mottram altmış yaşlanhdaydı, yavaş yavaş çökmesi çok doğaldı. Ama gene de onun artık genç bir adam olmadığını fark etmek Christie'yi sarsmıştı. Annesi ondan en fazla iki yaş küçük olmasına rağmen daha dinç görünüyordu.

«Sütle bisküvit ister misin?» diye sordu Delia, Kite, Küçük çocuk köpeğe öylesine dikkatle bakıyordu ki. başını kaldırmadan salladı. Altın bir kürke bürünmüş gibi görünen köpek hızla mutfağa girip Christie'nin ellerini yalamaya başlamıştı. Dandy kuyruğunu sinirle sallamasına rağmen yine de Kit'i pek yadırgamış görünmüyordu.

Deha, Kit'i yere bırakıp elinden tuttu. «Haydi Dandy'ye merhaba de,» dedi. Küçük çocuk köpeğe dikkatle bakmaya devam ediyordu. Christie'nin kalbi Dandy*nin oğlunu ürkütecek bir şey yapmamasını dileyerek çarpmaya başlamıştı. Ama köpek son derece iyi davranmıştı. Kit neşe ve heyecanla gülmeye başladı.

«Kahve ister misin?» diye sordu Delia. Christie başını evet anlamında sallayarak annesinin arkasından yürüdü.

«Oh. yeniden dekore ettirmişsiniz!» diye haykırdı Christie, mutfağa daha yakından bakar bakmaz.

Annesinin kaşları çatılmıştı. «İki yıl oldu,» dedi. «Ben de tekrar elden geçirmenin zamanı geldi diye düşünmeye başlamıştım. Duvarlar çok pislendi.» Elektrikli çaydanlığı prize taktı. «Neskafe hazırlıyorum, tamam mı?»

«lamam,» diye cevap verdi Cnnstıe pencereye doğru yürüyüp bahçeyi seyrederek. Dışarıda sis vardı. Laleler ve beyaz leylaklar bu havada daha da bir gizemli görünüyorlardı.

«Gazetelerde filminle ilgili eleştirileri okuduk. Çok beğenilmişe benziyor, sen memnun musun?» Delia fincanları mutfak masasının üzerine koydu. Christie yıllar önce burada okul ödevlerini yaptığım hatırlıyordu. Geçmişten ka- htm fader hâlâ silinmemişti. Döktüğü mürekke

bin izi bile duruyordu.

Genç kadın annesinin kahvelerini dolduruşunu seyrederek filmini anlattı. «Ziggy nasıl?» diye sordu annesi kocasına seslendikten sonra.

«İyi. Bir hafta Londra'da olacak, sonra yeni bir müzik çalışması için Amerika'ya gidecek.»

O sırada babası içeri girmişti. Arkadan da köpekle birlikte Kit geldi. İkisi birden halının üzerine elektrik ocağının karşısına oturdular. Gerald Mottram da kızının karşısına oturmuştu Genellikle salonu yalnızca misafirler geldiğinde kullanırlardı. Mutfakta oturmak çok daha hoşlarına giderdi. Mutfak, evin kalbi görünümündeydi. Delia gününün büyük kısmını yemek yapıp, reçel kaynatıp, tatlılar pişirerek burada geçirirdi. Kan koca daha sonra ateşin karşısında oturup ya sohbet ederler ya da kitap okurlardı.

«İşinle ilgili yeni bir haber var mı?» diye sordu annesi, evde yaptığı çikolatalı bisküvitlerden ikram ederek.

Christie bir tane alıp zevkle yemeğe başladı.

Bunlar daima en sevdiği bisküitier olmuştu. Ve annesinin bunu özel olarak kendisi için pişirdiğini biliyordu. «Her zamanki gibi çok lezzetli,» dedi. Delia mutlulukla gülümsedi. «Henüz bir haber yok,» diye devam etti Christie. -Ama zaman alması çok doğal, uzun süredir tiyatrodan uzak kalmıştım. Amerika'da yalnızca bir kez profesyonel bir oyunda rol aldım. Tiyatroyla sinema birbirinden çok farklı işler. Ben de herkes gibi sıfırdan başlamak zorundayım. Başarılı bir oyuncu olduğumu ispat edeceğim.»

«Tiyatro, rekabeti çok fazla olan bir alan.» dedi Gerald Mottram hüzünlü bir sesle. «Sence böyle bir tehlikeyi göze almak akıllıca bîr iş mi Christie? Annen doğru bir şey yaptığım

düşöıiûyor. ama ben pek emin değilim. Sinemada çok başarılısın, bir televizyon dizisi filan çeviremez misin? Neden bunca çalışmanı bir anda silip atıyorsun?»

«Böyle yapmak zorundayım,» dedi Christie, tereddüt dolu bir sesle. «Neden olduğunu sorma baıia baba. Çevremdekilerin beni ne kadar karamsarca eleştirip uyardığım tahmin edebiliyor musun? Sorumsuzca davrandığımı biliyorum,

ama artık filmlerde oynamayacağım. Her zaman sahneye çıkmak istedim... hâlâ daha da istiyorum. Bundan sonra da günlerimi tiyatroda çalışıp teklifleri değerlendirerek geçireceğim.»

«Christie çok haklı,» dedi Delia. «Sinema filmleriyle bir yere varamaz. O bir sahne sanatçısı olarak doğmuş ve bu yeteneği yok etmemek gerek. İç güdülerine uyarak hareket etmeli.»

«Umarım seninkilere uyarak hareket etmiyordur,» dedi Gerald kibar bir sesle. «Daima tiyatro sanatçısı olmayı hayal ettiğini biliyorum, ama Christie hayatını senin için yaşayamaz sen de hayallerini onun vasıtasıyla gerçekleştiremezsin.»

«Böyle bir şey yapmaya çalışmıyorum,» diye itiraz etti Delia kocasına kızgınlıkla bakarak. Sonra Christie'ye döndü. «Seni hiç sahneye yöneltmeye çalıştım mı? Böyle bir şey yaptım mı?»

«Tabii ki hayır,» dedi Christie. Annesiyle babasının arasındaki tartışma, genç kadını son derece huzursuz etmişti. Küçükken de kavga ettiklerini hatırlıyordu, ama aralarında kendisi

yüzünden herhangi bir tartışma çıkmasını istemezdi. «Kimsenin beni zorlamasına gerek yoktu baba... bundan başka bir şey yapmayı hiçbir zaman arzu etmedim. Belki annemin yolunu izlemek istemişimdir, ama beni etkilediği için

değil. Hem beni bu hayatın zorluklan hakkında da sık sık uyardığını hatırlıyorum. Hatta neredeyse artist olmamı engellemeye çalışır gibiydi.» Christie annesine bakıp gülümsedi, «Beni hep vazgeçirmeye çalışmadın mı?»

«Önüne çıkacak tehlikelerden habersiz bir şekilde bu işe atılmanı istemedim,» dedi Delia kızının gülümsemesine karşılık vererek. «Bu, dünyadaki en zor işlerden biridir.».

«Şu anda bunların hiçbir önemi yok,» dedi Christie sabırsızca. «Hem ben daima artist olmak istedim. Annem de bunu istemiş olsa ya da olmasa ne fark eder?»

Babası sesini alçalttı. «Eğer bu oyunculuk tutkun olmasaydı evliliğin yürürdü.»

Christie bir anda bembeyaz olmuştu. Hâlâ köpekle oynamakta olan Kit'e baktı. Göz göze

geldiklerinde küçük çocuk gülümseyerek ayağa kalktı ve anhesinin dizine yaslanarak, «Annem bana köpek alacak,» dedi, anneanne ve dedesine. «Küçük bir köpek. Ondan sonra babamla birlikte onu gezmeye çıkartacağız. Babamın bir köpeği vardı, sopalan denize attığında arkasından atlayıp geri getirirdi.» Bir an düşünceli bir edayla durdu. «Ama Londra'da deniz olmadığına göre bu oyunu oynayamayız. Her neyse babam başka bir oyun bulur.»

Christie, anne ve babasıyla bakıştı. Köpek ayağa kalkmış. * dışan çıkmak için kapıya vuruyordu. Kit. Dandy'yle birlikte bahçeye çıkınca Gerald Mottram da arkalarından gitti.

«Logan'ı sık sık görüyor mu?» diye sordu annesi.

«Fırsat buldukça Kit'in ziyaretine geliyor.»

«Kit ondan hoşlanıyor mu?»

«Evet.» dedi Christie. Sesinde isyankâr bir ifade belirmişti. Annesi bu durumdan hiç de hoşlanmamışcasına bir ifadeyle yüzüne bakıyordu.

«Eğer İngiltere'de oturursanız...» diye söze başladı Delia, onaylamadığını belirterek.

«Biliyorum,» diye sözünü kesti Christie. «Ne yapabilirdim? Logan'ın istediği zaman Kit'i görebilmesi için orada mı otursaydım? Kit'i çok seviyorum ve mutlu olmasmı istiyorum, ama benim de sürdürmem gereken bir yaşamım var. Kit'le daima ilgilenen ben oldum, Logan değil. O sadece ayda bir ya da iki kez birkaç saatliğine görmeye gelir. Kit, Logan'dan çok benim oğlum.»

«Senin için ne kadar zor olduğunu biliyorum ve seni eleştirmiyorum.»

«Bazen ikiye bölündüğümü hissediyorum,» diye içini çekti Christie, mutfak penceresinden oğluna bakarak. Küçük çocuk köpeğin ardından neşeyle bağırarak koşuyordu. «Hem anne olmak hem de mesleğinde ilerlemeye çalışmak kolay değil. Her zaman eksik bir şeyler kalıyor. Ama bu eksikliğin Kit'de olmamasına dikkat ediyorum. Hem tiyatroda çalışırsam, beni her zamankinden daha fazla görebilir. Zaten ben provalardayken o da uyumuş olur. Şu anda ben-

ce tek sorun Logan.»

«Londra'ya yerleşme planını nasıl karşıladı?»

«Henüz haberi yok,» dedi Christie hafifçe yüzünü buruşturarak. «Ona söyleyecek gücü kendimde bulamadım.»

Annesi sert bir ifadeyle baktı. «Aman Tanrım.» diye mırıldandı.

Christie onun bu itirazını onaylarcasına başını salladı. «Başka bir şey yapamazdım...»

ALTINCI BÖLÜM

Ertesi günü Christie ev bulabilmek için komisyoncuları dolaşıp avukatıyla görüşmeye gittiğinde Ziggy de Kit'i hayvanat bahçesine götürdü. Şu anda genç kadın için en önemli şeylerden biri Logan'ın Kit'in velayeti hakkındaki sözlerinin doğruluğunu öğrenmekti. Otele döndüğünde Janet alışveriş için dışarı çıkmıştı ve Ziggy'yle Kit de henüz dönmemişlerdi. Christie kendini kanepenin üzerine bırakıp evlerle ilgili topladığı broşürlere bakmaya başladı. Genç kadın Londra'nın merkezine yakın üç odalı küçük

bir ev aradığını söylemişti. Bu durumda karşısına harika bir ev çıkabileceğini ummak büyük bir iyimserlik olurdu. Beğenebileceği hiçbir şey bulamamıştı. Broşürleri çöp sepetine atıp telefona yürüdü. Komisyoncularla konuşup daha iyi bir şeyler göstermelerini isteyecekti. Tam o sırada telefon çalmaya başladı.

«Alo?» dedi Christie, karşısında neden geç kaldıklarını açıklayan Ziggy'nin sesiyle karşılaşmayı umarak. Neredeyse öğle olmuştu ve yemeği hep birlikte otelde yemeyi kararlaştırmışlardı.

Kimse cevap vermedi. «Alo?» diye tekrarladı genç kadın şaşkınlıkla. Sonra yüzünü buruşturarak, telefonu kapatıp, komisyoncunun numarasını çevirmeye koyuldu. Ancak tam konuşmaya başlamıştı ki, oda kapısı vurulmaya başladı. Christie, Ziggy'yle Kit'in geldiğini umarak konuşmasını kısa kesip aceleyle kapıya yürüdü.

Ancak gelen Logan'dı. Genç kadın elinde olmadan, bir an kapıyı onun yüzüne kapatacak- mış gibi bir hareket yaptı. Ama Logan a karşı koyabilecek kadar güçlü değildi. Geriye çekilip genç adamın içeri girmesini bekledi. «Dünyanın

her yerinde beni mi takip ediyorsun?» dedi Christie, soğuk bir sesle. «Nerede olduğumu nasıl öğrendin?»

«Amerika'ya döndüğümde senin ayrılmış olduğunu öğrendim ve elimdeki tek adres de Londra temsilcininkiydi, » dedi Logan, arkasını dönmüş olan Christie'ye. Çok kızgındı. Genç kadın onun vücudundan yayılan kıvılcımları hissedebiliyordu.

«Beni böyle sıkıştırmaya çalışmaktan başka yapılacak işin yok mu?» Christie. Logan'ın da oturmasına fırsat vermemek için ayakta duruyordu.

-Londra'ya kendi işlerim için gelmem gerekiyordu,» diye parladı genç adam. «Gelmişken ne yapmaya çalıştığını ve burada ne kadar kalacağını öğrenmek istiyorum.»

Christie omuzlarını silkti. «Bilmiyorum.»

«Beni kandırmaya çalışma!» dedi Logan öne doğru eğilerek. Sesi buz gibi çıkıyordu. «Neden sahildeki evi sattın?»

«O evden ve deniz kıyısında oturmaktan sı-
kılmıştım,» dedi Christie kızgınlıkla bakarak.
«Hem bu seni hiç ilgilendirmez.»

«Antibes'de görüştüğümüzde bundan hiç bah-
setmemiştin!»

«Seninle ne ilgisi olduğunu anlayamadığım için
söylememişimdir!»

«Kendin için yaptıkların yalnızca seni ilgilendirir.
Ama ç&lum için yaptıkların da beni İlgilendirir,»
dedi Logan. Titreyen sesinden ne kadar kızgın
okluğu okunuyordu. Genç adam üzerine son derece
iyi dikilmiş ve şık koyu renk takım elbise giymişti.
Ama o ciddi ve ağır elbiselerin içindeki erkek hiç
de sakin değildi. Kızgınlığı Christie'yi korkutacak
kadar büyüktü.

«Hâlâ beni nasıl bulduğunu bilmiyorum!» dedi
genç kadın.

«Temsilcine telefon ettim,» diye /mırıldandı Logan.
«Ve dört saattir de cevap vermeni sağlayabilmek
için seni arıyorum.» Genç adam çatık kaşlarla
etrafına bakındı. «Kit nerede?»

«Hayvanat bahçesine gitti... yalanda döner.» Logan saatine baktı. «Ne zaman? Uçağım iki buçukta kalkıyor. Birazdan gitmem gerek.»

«Saat birde döneceklerini söylediler, ama belki Ziggy taksi bulamamıştır...» Logan'ın gözlerinin kısıldığını fark edince sustu.

«O da mı burada?» dedi genç adam. Ses tonunda tâksinircesine bir ifade vardı. «Onun Kit* le gitmesine izin mi verdin? O adamın değil oğlumu köpeğimi bile tek başına gezdirmesine izin veremem... Kit'in onunla gitmesini istemiyorum, duydun mu?»

«Eminim sokaktan geçenler bile duymuştur...» diye söze başladı Christie, ancak Logan'ın yürümeye başladığım fark edince sustu. Genç aramın arkasından gitti. Fakat Logan odadan çıkmak yerine yatak od alarma girip, çevreye bakmaya başlamıştı. En sonunda da Christie' ninkine girmişti. Genç kadının ipek sabahlığa yatağın üzerine atılmıştı. ChrisUe şaşkınlıkla bakarken teker teker dolapları açtı.

«Tanrı aşkına ne yapıyorsun?»

«Kontrol ediyorum,» dedi genç adam elbiselere tek tek bakarak.

«Neyi...» diye mırıldandı Christie.

«Erkek arkadaşının odanı paylaşıp paylaşmadığını anlamak istiyorum.» Dolabın kapışım kapatıp döndü. Sinirle titriyordu. Christie ona bütün gücüyle bir tokat atmaya kalkıştı, ama başarılı olamamıştı. Logan çabucak kolunu yakalayıp onu kendine dorğu çekti. Aralarında oluşan çekimle genç kadın midesinin kasıldığını hissediyordu. Logan sert bir ifadeyle baktı. «Bana vurmaya çalışmıyordun değil mi? Bu çok aptalca bir davranış olur,» dedi tehditkâr bir edayla. Christie bir anda gördüğü o baştan çıkarıcı rüyayı hatırlamıştı. Birden kıpkırmızı olmuş ve nefes alışları hızlanmıştı. Logan soluğunu tutmuş inanamıyormuşcasına ona bakıyordu.

«Onunla yatıyor musun?» dedi birden. Christie kendisini esir eden duygulardan kurtulmaya çalışarak başını kaldırdı.

«Sana daha önce de söyledim... özel hayatım seni hiç ilgilendirmez. Gitsen iyi...» itmeye ça-

lışmasıyla genç adam onu daha sıkı kavramış ve kaçmasına imkân vermeyecek bir şekilde elini sırtına bastırmıştı. Bir süre öfke kıvılcımları saçan gözlerle süzdüler birbirlerini. Logan'ın bakışları dudaklarına doğru kaydığında Christie birden içinde bir şeylerin tutuştuğunu ve bacaklarının titremeye başladığını fark etmişti. Gözlerini açamıyordu. Başını Logan'ın omzuna yaklaştırdı... Aynı rüyasındaki duygularını yaşıyordu. Onun dudaklarına ve gücüne ihtiyacı vardı. Dudakları buluştuğunda Christie arzularına hâkim olamayarak büyük bir açlıkla karşılık vermeye başlamıştı genç adania. Aklı öylesine karışmıştı ki, karşı koymayı bile düşüne- miyordu. Kollarını yavaşça genç adamın boynuna doladı. Sıkıca sarılmışlardı.

Telefonun çalmaya başlamasıyla koparcasına birbirlerinden ayrıldılar. Christie'nin gözleri birdenbire açılmıştı. Titreyen ellerle telefonu

açtı. «Alo?» Sesi kendisinin bile tanıyamayacağı kadar yumuşak çıkıyordu.

«En az bir saat daha gecikeceğiz hayatım, özür dilerim. Kit beni hayvanat bahçesinde oradan oraya koşturup durdu. Ancak bir telefon

bulabildim. Taksi bulup otele dönene kadar yemek saatini çoktan geçirmiş oluruz...» Ziggy'nin sesi çok uzaktan geliyordu. Genç kadın onun neşeyle anlattıklarını dinleyebilmek için bütün dikkatini toplamaya çalıştı. «Kit burada hamburger yemek istiyor, yemeği birlikte yemezsek kırılmazsın, değil mi?»

«Tabii kırılmam,» dedi Christie boğuk bir sesle. «Çok iyi.» Kendini zorlayarak gülmeye çalıştı. «Kit çok iyi vakit geçiriyor gibi görünüyor.»

«Emin olabilirsin,» diye cevap verdi Ziggy gülerek. «Burada görmediği tek bir sinek bile kaldığını sanmıyorum. Tek bir hayvanı bile atlamamıza izin vermedi. Vahşi hayvanları gezerken bize öğlen yemekleriymişcesine bakıyorlar- mış gibi geliyor, ama önemi yok.»

Logan, Christie'nin tam arkasında duruyordu. Genç kadm onun nefes alışım, vücudunun en küçük bir hareketini bile hissediyordu.

«Afiyet olsun,» dedi Christie ve ardından telefonu kapattı. Dönüp Logan'a baktıktan sonra hâlâ titremekte olduğunu fark ederek gözlerini

kaçırdı. Anlamasını istemiyordu.

«Gelmeleri uzun sürecekmiş,» dedi Logan'a.

«Gitmem gerek.» Genç adam saatine bakar ken Christie de içinde derin bir sızı duyarak onun profilini seyrediyordu. «Kit'i bir daha sefere görürüm. Londra'da ne kadar kalacaksınız?»

«Burada teklifleri değerlendireceğim,» dedi Christie. Logan sert sert bakmaya başlamıştı.

Yeni bir film mi? Çekim için yer mi arıyorlar? Yoksa İngiltere'de mi olacak?»

«Henüz bilmiyorum,» dedi Christie yavaşça. Onunla yeni bir tartışmaya girecek gücü yoktu. Eğer Logan'a Londra'ya yerleşmeyi düşündüğünü söylerse uçağını kaçırmayı göze alarak oturup onunla tartışmaya başlardı. Ardından da tekrar Kit'in velayeti konusu açılacaktı. Şu anda yalan söylemesi daha iyiydi.

«Ama çekime başlamadan önce California'ya geleceksin değil mi?»

Christie bir an tereddüt ettikten sonra evet anlamında başını salladı.

«Öyleyse döndüğünde beni ara.» Logan'ın sesi de bir garip çıkıyordu. Genç kadına bakıp gülümsediğinde Christie kalbinin yerinden fırla-yacağım sandı.

Logan, Christie'ye son bir kez daha baktıktan sonra kapıya doğru yürüdü. Genç kadın da arkasından gitmişti. Kapının ağzına geldiğinde bir an durdu ve, «Keşke uçağım olmasaydı,» dedi. «Sanırım konuşmamız gereken şeyler var, ama başka zaman da konuşabiliriz. Kit'i benim tarafımdan öp.»

«Olur. İyi yolculuklar,» dedi Christie. Sesinden, duyduğu üzüntü okunuyordu.

Genç adam eğilip, onu bir kez daha öptükten sonra dışarı çıktı. Kapı ardmdan kapandığında Christie gözyaşlarına boşu boşuna hâkim olmaya çalışıyordu. Kendini hızla giden bir trende dışarıyı seyretmeye çalışan bir yolcu gibi hissediyordu. Onunla birlikteyken her şey öylesine çabuk oluyordu ki. Genç kadm bir zamanlar tanıdığı erkekle şimdi karşılaştığını bağdaş-

tıramıyordu bile. Her ikisi de değişmişlerdi. Her şey değişmişti... Hiçbir şey eskisi gibi değildi... Bir an aralannda beliren aydınlığı ve beyaz ışığı tekrar içinde hissetti. Sonra tekrar eski karanlığa dönmüştü.

Christie yatak odasındaki aynaya bakıp, «Bu hissettiklerin nedir?» diye sordu ve aldığı cevaptan hoşlanmamışcasma yüzünü buruşturdu.

Acaba Logan ne yaptığını biliyor muydu? öpüştükleri anda Christie onun da kendisi gibi yanıp tutuştuğunu ve kalbinin de kendisininki gibi delicesine attığmı hissetmişti. Ayrılmadan ; önce bir şeyler söylemek istercesine garip bir ifadeyle bakmıştı... Sanki çok önemli bir şeyi söylemeyi düşünmüş ve ardından da söylememeye karar vermişti.

Christie kendini banyoya kilitleyip yüzünü yıkadı. Yanaklarından aşağıya süzülen gözyaşlarının bıraktığı izleri ne Ziggy'nin, ne de Janet'in görmesini istemiyordu. Genç kadın banyodayken kapının vurulduğunu duydu. Janet elinde ünlü markaların torbalan, yüzünde neşeli bir ifadeyle kapıda duruyordu.

«Alışverişe gitmişe benziyorsun,» dedi Christie.

«Harika vakit geçirdim. Elimdeki parayı son kuruşuna kadar harcadım.» Janet torbalan kendi odasına bıraktı. «Açlıktan ölüyorum... daha ağzıma bir lokma bile koymadım.» Ayakkabılarını fırlatırcasına çıkartıp oda servisini aradı. «Bir şey ister misin?»

«Sen ne yiyeceksen aynısından yerim. Ben de henüz yemek yemedim.»

«Biftekli sandviçle salata.»

«tyi.» Christie kendi odasına dönüp saçlannı fırçalamaya koyuldu. On dakika sonra Janet'le birlikte oturmuş, hem bir şeyler atıştınp. hem de sohbet ediyorlardı. Yemeklerini bitirdikleri sırada Kit'le Ziggy geldiler.

«Hayvanat bahçesi güzel miydi canım?» diye

sordu Christie. Kit heyecanla gülümsedi.

«Bakıcılarının attığı balıkları yakalayıp yiyen deniz aslanlarını gördük, sonra ben iki dçndur-

ma, patlamış mısır, hamburger ve...»

«Siz hayvanat bahçesine mi, yoksa yemek yemeğe mi gittiniz?» diye sordu Christie, Ziggy'ye bakarak.

«Kit hiç durmadan yemek yiyor, hem öyle hızlı yürüyor ki, bir an ona ayak uyduramayacağımı sandım. Neyse ben odama huzur içinde ölmeye gidiyorum. Hoşça kaim!» Tam kapının ağzına geldiğinde durdu. «Akşam partiye gelir misin?»

Genç kadın bir an düşünceli bir edayla duraksadı. «Kim veriyor?»

«Theo Nelson.»

Christie boş gözlerle baktı.

«Eski arkadaşlarımdan biri,» diye ekledi Ziggy. «Şu rock operası 'Moonscape'in müziğini yazmıştı. Seni götürmüştüm, hatırlamıyor musun?»

«Şu seyrettikten sonra üç gün başımın ağrısının geçmemesine neden olan gösteri mi?»

«Evet!» dedi Ziggy gülerek. «Hatırlayacağından emindim.»

«Nasıl unutabilirim?»

«Doğru. Ama sen onu daha önce de gördün. Theo, şu uzun sakallı, uzun saçlı seninle birkaç kez dans eden adam. Seni çok eğlendirmiş gibiydi.»

«Oh... evet! Ben onun St. Bernard olduğunu düşünmüştüm,» dedi Christie. «Onun besteci olduğunu mu söylüyorsun? Çok akıllı bir köpek. Küçükken müzik duyduğunda havlayan bir köpeğim vardı; eminim onunkini duysa havlamaktan yeri göğü inletlrdi.»

Ziggy başını salladı. «Senin moralin bozuk gibi, ne oldü?»

Christie pencereden dışarıyı seyretmekte olan Kit'e baktı. Onun yanında babasından bahsedip, çocuğun da üzülmesini istemiyordu. Gülümseyerek omuzlarını silkti. «Şehir hayatının etkisi olmalı. İnsanın bu trafikte sakin olabilmesi için çelik gibi sinirleri olması gerek.»

«Pekâlâ, öyleyse sekizde seni alırım,» dedi Ziggy ve dışarı çıktı. Janet de Kit'i yatırmaya götürmüştü.

Ziggy akşam onu almaya geldiğinde gözleri Christie'nin altın rengi saçlarında, ipek elbisesinin içinde baştan çıkarırcasına salınan vücudunda dolaşıyordu. «Belki de seni bu partiye götürmemem çok daha iyi olurdu,» dedi çarpık bir gülümsemeyle, çenesini ovuşturarak. «Bütün erkekler çevrene üşüşecektir.»

Christie mavi gözlerini genç adamınkilerden ayırmadan güldü. «Öyle mi düşünüyorsun Ziggy?» dedi alaycı bir masumiyetle.

«Bakışlarını beğenmiyorum. Çok yaramaz bir ifadesi var.»

«Partilerden önce hep böyle olurum,» dedi genç kadın, elini Ziggy'nin koluna koyarak. «Ama sen de çok yakışıklısın.» Genç adam üzerine siyah pantolon, beyaz ipek bir gömlek giymiş ve krem rengi bir kemèr takmıştı. Arabaya doğru yürürlerken Christie, Ziggy'nin gerçekten çok yakışıklı olduğunu düşündü. Partide dile

diği kadar içebilmek için bir araba ve şoför tutmuştu. Eve yaklaştıkları sırada genç adam şoföre, kendilerini birde almasını söyledi.

«Gece geç yatmaktan nefret ettiğini biliyorum,» diye ekledi Christie'ye bakarak.

«Nefret ettiğim gece geç yatmak değil... Kit'le birlikte sabah sekizde kalkmak,» dedi genç kadın cansız bir sesle. «Uykuya ihtiyacım var. Eğer en az yedi saat uyuyamazsam gözlerimin altında halkacıklar oluşuyor ve naletleşiyo- rum.»

Ziggy güldü. «O halin pek hoşuma gitmez herhalde.»

«Evet, gitmez,» dedi Christie içini çekerek. «Kendim de o halimden hoşlanmıyorum, onun için mümkün olduğunca uyumaya çalışıyorum.»

Theo Nelson'm ev olduğunu iddia ettiği yer ambara benziyordu. Son derece büyüktü, ama içerisinde çok az eşya vardı. Yalnızca duvarlara çok renkli yağlıboya tablolar asılmıştı. Theo resimlere baktıklarını görünce, «Hepsi benim çalışmalarım,» dedi.

«Ya, sahi mi?» dedi Christie dönüp şaşkınlıkla genç adama bakarak. «Çok... çok güzel. Çok yönlü bir kişiliğin var.»

Theo'nun başında genç kadının son gördüğünden çok daha fazla saç vardı. Saçlarının arasından siyah gözleri güçlükle görünüyordu. Gece boyunca birkaç kez dans ettiler ve Theo, Christie'yi evde sardığı sigaralardan içmeye ikna etmeye çalıştı.

«Yok teşekkür ederim,» dedi genç kadın başını sallayarak. «Ben onlarsız da mutlu olabilirim.»

Theo ilk kez ilgiyle bakıyordu. «Nasıl?»
«Hayattan zevk alarak.» dedi Christie ifadesiz bir sesle. «Ş$n de denemelisin.»

Theo monoton ses tonuyla hayat görüşlerinden ve ufuklarının genişliğinden bahsetmeye başlamıştı. Christie gözleriyle Ziggy'yi arayarak esnedi. Parti çok kalabalıktı, ancak sadece birkaç çift dans ediyordu. Geri kalanı köşelerde gruplaşmış, Theo'nun hazırladığı garip yiyeceklerden yiyip içiyorlardı. Christie kendi kendine

hiçbirine ağzını sürmemeye karar verdi. Duy-

duğu şüphe içini kemirip bitiriyordu. Ayrıca Theo'nun ipek elbisesinin üzerinden vücuduna değen eli de hiç hoşuna gitmiyordu. Genç adam pek fazla konuşmamasına ragmen, konuşmaya başladığı zaman da insanı boğuyordu. Christie bazı misafirlerin sarmaş dolaş *yerlere* yatmış olduğunu gördü. Bazıları sevişiyor, bazıları da sadece uyuyordu. Theo'nun omuzlarının ardından saatine baktı. Daha on iki olmasına rağmen, genç kadın gitme zamanının çoktan gelmiş olduğunu hissediyordu.

Christie, Theo'nun artık iyiden iyiye vücudunda dolaşmaya başlayan ellerini nazikçe itip Ziggy'yi aramak için yanından uzaklaştı.

«Gidebilir miyiz?» diye seslendi genç kadın.

Ziggy elinde bardak duvara yaslanmış dağınık görüntülü bir kızla konuşuyordu. Kız Christie'ye merak dolu gözlerle baktı.

«Merhaba, en büyük hayranlarınızdan biriyim,» dedi yüzünde yalan söylediğini apaçık belli eden sahte bir gülüşle. Kızın koyu kahve-

rengi gözleri vardı, aşın makyaj yapmış ve saç-
larını umursamazca tepesine toplamıştı.

«Merhaba, tanıştığımıza çok sevindim,» dedi
Christie otomatik olarak.

«Bu Dina,» dedi Ziggy, kadehini sallayarak. «Çok sevimli değil mi?»

«Çok,» diye karşılık verdi Christie. Oysa kız, insanı delip geçen sert bakışlarıyla ancak bir baykuş kadar sevimliydi.

«Dina çok zevkli.» dedi Ziggy yılışık bir tavırla. Christie onun sarhoş olduğunu ve duvara yaslanmasa ayakta bile duramayacağını fark etmişti. «Müziğimi çok beğeniyor.» Smttı. «Öyle değil mi, Dina?»

«Evet,» dedi genç kız Christie'ye bakarak,
«İkiniz ne zaman evleniyorsunuz?»

«Her an olabilir»» diye cevap verdi Ziggy. «Öyle değil mi Christie?»

Genç kadın kolunu Ziggy'nin omzuna koydu. Dudakları sinirle gerilmişti. «Haydi bura-

dan çıkalım.»

Ziggy, Christie'ye yaslandı. Onun gibi ince yapılı birine göre şaşırtıcı derecede ağırdı. Dina genç adamın elinden bardağını alıp masaya koyduktan sonra Christie'ye dönüp, «Ben senin için yolu açarım,» dedi. Misafirleri iterek yürümeye başladı. Christie bu saatte taksi bulup bulamayacaklarım merak ederek saatine baktı. Saat yarımdı.

Soğuk havaya çıkar çıkmaz Ziggy gözlerini açmıştı.

«Kendini nasü hissediyorsun?»
Genç adam mağrur bir edayla başını kaldırdı, «Seni seviyorum,» dedi ve ardından da Christie'yi dudaklarından öptü.

Bir anda sokak aydınlanmıştı. Christie yanlarından kamerayla geçen adamdan uzaklaşmak için Ziggy'yi itti. Genç adam gülmeye başlamıştı.

«Hain fişekleri»

«Lanet olsun!» diye mırıldandı Christie kız-

gın bir ifadeyle bakarak. Böyle bir partide, yüzlerce davetli arasında gazetecilerin de olabileceğini tahmin etmeliydi. Çaresizce otoparktaki arabalara baktı. Limousine'leri daha gelmemiş miydi? Sonunda şoför, arabaların birinden inerek onlara el salladı. Christie, Ziggy'yi ona doğru yürütmeye çalışarak çaresizce fotoğrafçılardan kurtulmaya çabaladı.

Şoför, Ziggy'nin koluna girip onu büyük arabanın arkasına oturttuktan sonra Christie de diğer kapıdan bindi. Araba hızla hareket etmişti. Christie arkasına dönüp baktığında dehşetle

pina'nın biraz önceki fotoğrafçıyla konuşmakta
[olduğunu gördü.

Bu arada Ziggy de hafifçe doğrulmuş, yüzünde özür dileyen bir gülümsemeyle ona bakıyordu. «Özür dilerim... içtiğim onca cinin yü-
[zünden... özür dilérim hayatım.»

«Dina kim, Ziggy?»

Genç adam boş gözlerle baktı. Gözkapaklarını açık tutmakta güçlük çekiyordu. «Kim?»

«Dina! Az önce birlikte olduğun kız.»

Ziggy gülümsedi. «Oh Dina! Küçük hayranlarından biri... Yeni filmimizi görmüş ve çok beğenmiş. Çalıştığı gazetede benim hakkımda...»

«Gazeteci mi?» diye inledi Christie.

Ziggy endişeyle bakıyordu. «Ne?»

«Ona ne söyledin Ziggy? Yanınıza geldiğimde ne anlatıyordun? Ziggy dinle beni...»

Genç adam cevap vermedi. Uyuyakalmıştı.
I Vücudu arabanın sarsıntısına uyarak sağa sola sallanıyordu. Christie dönüp baktığında ağır [gövdesi birden üzerine devrildi. Düzenli bir şef kilde nefes alıyordu. Genç kadın içini çekerek kolunu onun omzuna attı ve yumuşak saçlarını [okşadı. Ziggy mutlulukla mırıldanıyordu. Christie'nin içinde duyduğu suçluluk duygusu onu iyice duygusallaştırmıştı. Ziggy'yi onun istediği gibi sevebilmeyi çok arzu ediyordu. Acaba Ziggy'nin istediği, ona aşkı verebilecek bir kadın mıydı? Yoksa genç adamın tek istediği Christie'nin Kit'e verdiği sıcaklığı ve güveni hisset-

mek miydi? Kadınların içgüdüsü çok güçlü oluyordu. Karşılarında kendilerine muhtaç, zayıf bir erkek gördüklerinde, onu hemen kanatlapnın altına almayı arzuluyorlardı. Ama Christie'nin içinden bir ses, ne olursa olsun bu tür bir aşkın kendisini asla mutlu edemeyeceğini ışıldıyordu. Bunu uzun zamandır hissediyordu,

ama Logan'ı gürene kadar kendi kendine itiraf etmemişti. Logan'ın sertliğinin kendisini incite» bileceğini bilmesine rağmen onun kollarında olmak istiyordu.

İlk karşılaşmalarında genç kadın kendini anlayabilecek kadar olgun değildi, sadece İçten içe Logan[1] a ayak uyduramayacağını hissediyordu. Logan ondan çok ilerideydi. Christie'nin bütün kızgınlığı ve sertliği, onun, ilişkilerini

yanlış bir yöne sürüklediğini düşünmesinden kaynaklanıyordu. Ama bunun doğru olmadığını anladığında artık çok geç kalmıştı. Kendini hırslarına ve hayallerine öylesine kaptırmıştı ki Logan'ın istediği hayatı aslında kendisinin de istediğini fark edememişti. Çok erken karşılaşmışlardı. Yıllar sonra tanışmaları gerekirdi. Artık Christie büyümüş ve kendini anlayabilecek kadar olgunlaşmıştı.

Ama gene de Logan'ın o geceki sertliğini ve vahşiliğini bağışlayanındı. Genç adam Christie'yle onu cezalandırmak istercesine sevişmiş ve genç kadını yıllarca kurtulmaya çalıştığı büyük bir karanlığın içine sürüklemişti.

Belki de en akıllıcası Ziggy'yle evlenip, ona istediği sıcaklığı ve dostluğu vermeye çalışmaktı. Belki de Ziggy bu kadarla yetinebillrdi. Böylece kendisi de bir daha kırılmamış olurdu.

Ziggy, şoför kendisini arabadan İndirmeye Ç&' lışırken uyanmıştı, özür dileyen sözcükler mırıldanarak Christie'nin ardından otele yürüdü. Genç kadın ona gülümseyerek bakıyordu, ÇoK perişan bir görüntüsü vardı.

«önemi yok, ne de olsa bir partiydi.»

Ziggy esnoyerek asansörün duvarına yaslar* dı. -Güzel bir parti miydi? Hiçbir şey hatırlı mı yorum»

«Pek değil,» diye cevap verdi Christie asan sör onların katında durduğu sırada. Ziggy yal» palayarak dışarı çıktı ve odasının anahtarını

aramaya koyuldu. Christie elinden anahtarı alıp kapıyı açtı, Ziggy içeri girmeden önce genç ka dini alnından öptü ve ardından hemen kapıyı kapattı. Kendi odasına doğru yürürken Chris« tie'nin yüzünde hüzünlü bir ifade vardı,

Odanın içi kapkaranlıktı. Kit'le Janet çoktan uyumuşlardı, Genç kadın banyoya gidip soyunup yıkandıktan sonra dikkatle makyajını te« misled i ve doğruca yatağına yöneldi.

Ertesi sabah Janet elinde bir fincan kahveyle Christie'yi uyandırdı. Perdeleri açtığında içeriye gün ışığı dolmuştu. Genç kadın esneyerek saate baktı, Janet sabah gazetelerini yatağın üzerine bırakmıştı. «Kit iyi mi?» diye sordu Christie.

«Evet, bir yandan kahvaltı edip, bir yandan da arabalarıyla oynuyor.» Janet kapının önüne kadar yürüdükten sonra durdu, «Bugün ne ya pacağınız konusunda bir programınız var mı?»

«Ev arayacağım. Ayrıca Kit'e, onu Natural Hi story Müzesi'ne götürüp dina%otiorı göstere ceğime söz verdim.»

Janet dışarı çıkar çıkmaz Christie kahvesin
mn bir yudum alıp gazeteleri karıştırmaya bas
Mı, Ünl ü gazetelerden birinin ilk sayfasında
İûrdüğü resimle bir anda uykusu dağılmıştı
pa*eteyi tutan parmaklan titremeye bağlamıştı.
Sadaklarını ısırarak altındaki yatıyı okudu.
Ştodi Ziggy'nin dûn gece o kı*a neler anlattı
Pïll biliyordu. Dina bu hikâyeyi gazetelere
biildirmektehiç zaman kaybetmemişti
Telefon çaldı. Resepıiyondan* birkaç gazeteci
kendisiyle görüşmek istediğini haber vermek
İçin aramışlardı, christie görevliye dış&rda
buğunu söylemesini söyledi. Şu anda basınla

görüşebilecek halde değildi.

Gazeteleri kenara itip yataktan kalktı ve ipek
sabahlığını giyip Janet'i aramak üzere yürüdü.
Kız, Kitle birlikteydi. Halının üzerine oturmuş,
lar, birlikte araba yarıştırıyorlardı. Kit hemen]
yerinden fırlayıp annesinin kucağına atladı ve
onu yanağından öptü. Christie farkında olma-
dan küçük çocuğa endişeyle sarılmıştı. Kit ba-
şım kaldırıp bir gariplik hissediyormuşcasma
bakınca genç kadın kendini toparlamaya çalıştı
Ne oluyordu ona böyle? Kit'i üzüyordu.

«Bugün hava çok güzel olacağa benziyor nedirde gezmeye ne dersin?» diye teklif etti.

Kit bu fikri çok sevmişti. «Oh, evet!» diye haykırdı heyecanla, zıplamaya başlayarak. Ja net sorarcasma Christie'yé bakıyordu.

«Bugün ev bakmaya gideceğinizi sanıyor
dum?»

«Bekleyebilir. Baksana güneş nasıl parlıyor Greenwich'de dolaşmak harika olacak.»

Kit hemen odasına koşup ayakkabılarını ve anorağını giymişti. «Gazeteleri görmedi,» ded Janet yavaşça. Kit henüz okuma bilmiyordu ama annesiyle sarhoş olduğu her halinden beli olan Ziggy'yi hemen tanırdı. Christie yüzünü buruşturarak içini çekti.

«Teşekkürler,» dedi genç kadın. «Bu hak sizlik... zavallı Ziggy o kadar içmemeliydi. Ama en küçük bir taşkınlığında gazetecilerin hemen saklandıkları yerlerden çıkıp fotoğrafmı çekntf leri de doğru değil. Gazetelerden nefret ediyo rum!» Banyoya doğru yürürken durdu. «Aşa gıda basın mensupları var. Arka kapıdan çık

malıyız.»

«Ben de geleyim,» dedi Janet sakince. «Eğer sizi görürlerse Kit'i hemen uzaklaştırırım.»

«Sen olmasan ne yapardım bilemiyorum,» de

di Christie kıza minnettarlıkla bakarak.

Genç kadın başına geniş kenarlı bir şapka giyip, gözüne gözlüklerini taktı. Saçlarını eşarbın altına toplamış, pardesüsünün yakalarını da kaldırmıştı. Kimse onları tanımadan dışarı çıkmayı başardılar.

Hava nehir gezisi için harikaydı; güneş insanı ısıtıyor, ama sıcaktan bunaltmıyordu. Kit teknenin güvertesine uzanmış bir yandan teknenin suları yarışını seyrederken bir yandan da nehir rehberinin işaret ettiği yerlere bakıyordu. Küçük çocuk anlatılan kahramanlık öyküleri dışında tarihle pek ilgilenmiyordu. İşaret ettikleri zaman görev kabilinden başını kaldırıp Tower Köprüsü'ne, St. Paul ve Greenwich Hastanelerine bakmıştı, ama sudaki kabarcıklar daha çok ilgisini çekmiş görünüyordu. Kanallardan ve kıyıda demirli teknelerin yanından

geçtiler. Kit teknelere büyülenmişcesine içini çekerek baktı.

Kensington'à otobüsle geldikten sonra Natural History Müzesi yakınında bir lokantada yemek yediler. Daha sonra da dinazorlan görmek üzere müzeye girdiler.

Otele döndüklerinde Ziggy'nin Christie'ye gelir gelmez kendisini aramasını söyleyen notunu buldular. Genç kadın hemen telefon etti. Ziggy ikinci kez çalmasına fırsat vermeden açmıştı. Çok üzgün olduğu belliydi. «Ne söyleyebilirim? Çok özür dilerim Chris tie.»

«Üzülme,» diye cevap verdi genç kadın. «Olan °ldu bir kere. Umarım bugün gazetecilerle ko-
Auşmamışsmdır.»

«Bütün gün aradılar, ama resepsiyona dışarı Aktığımı söylettim.»

«Çok iyi. Sanırım Kit'le birlikte bu olaylar Yatışana kadar bir müddet Londra'dan ayrüsak iyi olacak kiti ailemin yanına götürmek isitiyo

rum. Zaten Janet'in de ta *tile ihtiyacı vardı*

Ziggy, bir müddet *sessizce* durdu. «Anlıyo rum,» dedi en sonunda. *«Akıllıca bir davranış* olur. Kit'in adının *gazetelerde çıkmasında* kadar nefret ettiğini biliyorum. Ben de bi gün sonra Amerika'ya gideceğim. *Gitmeden* rüşebilecek miyiz?»

Christie kibar bir sesle, *«Sanmıyorum...»* ye söze başladı. Ama genç *adam cümlesini bitir* meşine fırsat *vermedi.* «Tamam *anlıyorum,o* kadar içip bir *gazeteciyle biı konuları konuş* mamın çılgınlık olduğunu *biliyorum Christie* Ama lütfen olanların *fikrini değiştirmesine izin* verme... sana ihtiyacım var.»

«Oh Ziggy,» diye inledi genç kadın, *kalbinin* burkulduğunu hissederek. Ne *cevap vereceğini* bilemiyordu. Ziggy'nin ona *ihtiyacı vardı, ama* acaba kendisinin ona ihtiyacı var *mıydı? Evet* iyi bir dost, candan bir *arkadaş olarak vardı-.* ama ya bir erkek *olarak? Ziggy asla onun ihti-* yaçlanna karşılık *veremezdi.*

«Seni ararım,» dedi *yalnızca.* «İyi *yolculuklar..* yakında görüşürüz.»

Telefonu kapattığında genç kadın *kendini acı-*

masız bir hain gibi hissediyordu. *Sabah odadan* çıkmadan önce *Janet bütün gazeteleri toplayıp* çöpe atmış ve odayı *temizlemeye gelen kadın* da onları götürmüştü. Yani *içerde Ziggy'nin çıl-gınlığından* artakalan bir şey *yoktu, ama Chris-tie* bu olayın bu kadar çabuk *kapanmayacağı* nin farkındaydı. *Londra'dayken gazetecilerin* eninde sonunda kendisini bulacaklarını *bildiği* için burada kalmaya cesareti *yoktu.*

Nehirde yaptıkları yolculuk boyunca *düşüfl'ı* m üş ve sonunda da *Ziggy'yle kesinlikle evle" ilemeyeceğine* karar *vermişti. Bu, her ikisi için* de gerçeklerden kaçmak olur ve en sonunda da Kit'i yaralayabilirdi. Ziggy'yi zavallı durumuna düşüren bu son olay genç kadını çok huzursuz etmişti. Logan sadece bu resmi kullanarak Zig-gy'nin Kit'e üvey babalık yapmaya uygun biri olmadığını ispat edebilirdi. O resme bakan biri yalnız Ziggy için- değil Christie için de kötü şey-ler düşünebilirdi. Her ikisi de çılgın bir parti-den çıkmış gibi görünüyorlardı. Bu olay Logan'a verilen büyük bir ödül olmuştu adeta.

Şimdi asıl sorun... Logan'ın bunu kullanıp kullanmayacağıydı.

Annesi ve babası son derece temkinli davranmışlardı. Kızlarına, Christie'nin okuduklarından emin olduğu hikâye hakkında tek bir soru bile sormadılar. Kit'i ve onu içtenlikle karşılayıp evlerini onlara açtılar. Christie ondan sonraki birkaç gününü Kit'le oynayıp annesine ev işlerinde yardım ederek geçirdi.

Christie, Kit'i annesine bırakarak birkaç kez ev aramak için Londra'ya gitti. Gördüğü evlerin hiçbirini yeterince beğenememiş ve yavaş yavaş şehir dışında oturmanın daha zevkli olacağını düşünmeye başlamıştı. Eve döndüğünde annesi mutfakta yemek pişiriyor, babasıysa piposunu içiyordu. Genç kadın bütün gün dolaşmaktan Çok yorulmuştu.

«Günün nasıl geçti canım?» diye sordu Mrs. Mottram, Christie mutfağa girerken. Genç kadın Üzüntüyle başını salladı.

«Bugün birkaç değişik komisyoncuyla görüştüm, ama gene şansım iyi gitmedi.» Biftekten bayılan iştah açıcı kokuyu içine çekti. «Harika kokuyor. Kit bahçede mi?»

«Hayır, dışarda,» diye cevap verdi annesi suç-

lu bir ifadeyle bakarak.

«Dışarda mı?» dedi Christie birden dikleşerek. «Dışarda nerede? Kiminle?»

«Endişelenme, emniyette. Logan'la birlikten
Christie bir anda buz gibi olmuştu.

«Bu sabah sen gittikten az sonra geldi ve gününü Kit'le birlikte geçirmek istediğini söy. ledi. Ne yapacağımı bilemedim, Logan onun babası ve görmeye hakkı var. Hem seni nasıl bulabileceğimi bilmiyordum... Logan yarın Amerika'ya döneceğini söyledi. Kit'i görebilecek başka zamanı yokmuş.» Mrs. Mottram özür dilercesine gülümsedi. «Logan'a altıya kadar Kit'i getirmesini söyledim, az sonra gelirler.»

Christie huzursuzca saatine baktı. «Logan'ın onu götürmesine izin vermemeliydin. Nereye gideceklerini söyledi mi?»

«Deniz kıyısına gideceklerini söyledi. Kit çok heyecanlanmıştı. Denizi ne kadar özlediğini biliyorsun.»

«Evet.» Saat altıya beş vardı. Christie pen-

cereden dışarıya baktı. Hâlâ güneş vardı, ama birkaç saate kadar her yan kapkaranlık olurdu. Logan, Kit'i nereye götürmüş olabilirdi? Genç kadın öylesine sinirli ve rahatsızdı ki, yerinde duramıyordu. Saat altı buçuğu vurdu, sonra yediyi; hava kararmaya başlamış, soğuk da çık-mıştı.

«Kit'i bunca saat dışarıda tutmakla büyük düşüncesizlik yapıyor Logan,» diye şikâyet etti Mrs. Mottram. Dönüp annesine baktığında Ch' ristie'nin yüzü bembeyazdı. Korku tüm benliğini ,etkisi altına almıştı, ama düşündüklerini keli' melere dökecek cesareti yoktu.

Telefonun çalmaya başlamasıyla üçü birde** yerlerinden sıçradılar. Christie hemén cevaP vermek için koşmuş, bu arada da dizini hızl* sandalyeye çarpmış olmasına rağmen herhanJP bir acı hissetmemişti bile.

«Alo?» diye fısıldadı genç kadın.

«Christie?»

«Logan, Tanrı aşkına neredesin? Saatin kg olduğunu biliyor musun?.. Böyle bir şeye nas

cesaret-.»

«Amerika'dayız,» dedi Logan kelimelerin üz< rine basa basa.

Genç kadının bir anda kalbi durmuştu sank Dudakları kupkuru olmuştu ve imkânı yok kc nuşamıyordu. İlk başından beri korktuğu şeyiı bu olduğunu hissederek ahizeyi sıktı. Annesin uyarmalıydı, am$_{a}$ Londra'da emniyette olacak larmı düşünmüştü. Logan'ın Amerikan pasapor tunda hâlâ Kit'in adının yazılı olduğunu unut muştu. Evet Christie'nin İngiliz pasaportunda da Kit'in adı vardı, ama Kit. Logan'ın da oğ luydu. Ve aynı zamanda da Amerikan vatan daşı sayılıyordu.

«Bunu yapamazsın, Logan,» dedi ümitsizce.

«Yaptım bile,» dedi genç adam. Sesi son derece sert çıkıyordu. «Kit artık evine geldi ve bundan böyle benimle oturacak. Sadece endişelenmene gerek olmadığını ve oğlunun emniyette olduğunu haber vermek için a^{rA}dmı. Burada o birlikte yaşadığın ayyaşla olacağından çok daha emniyette.»

Telefon kapandığında Christie boş gözlerle ahizeye bakakalmıştı. Birden telefonu elinden bırakarak hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Anne ve babası korkuyla yanma gelmişlerdi, ama genç kadın onları fark etmemişti bile. Kendini bu korkunç kâbusun içinde kaybolmuş hissediyordu.

YEDÎNCÎ BÖLÜM

Christie birkaç gün olanlara inanamayarak adeta rüyadaymışçasına dolaştı. Konuşulanları duymuyordu, yüzü bembeyazdı, mavi gözleri donuklaşmıştı ve dudakları her an ağlamaya hazır bir şekilde titriyordu. Sıkmaktan dişleri dudaklarının üzerinde derin izler bırakmıştı.

«Logan'ın böyle bir şey yaptığına inanamam! Nasıl yapar?» diyordu devamlı annesi içini çekerek.

«Biraz akılcı olun,» dedi babası. «Önce avukatla konuşalım. Bu konu ancak bôylé hallolabilir.»

Christie her ikisine de cevap vermedi. Aklında yalnızca Kit vardı. Logan'ın ona çok iyi

baktığından şüphesi yoktu. Onu korkutan bu değildi. Genç kadının korktuğu Kit'i bir daha geri alamamak ve onu sonsuza kadar kaybetmekti. Christie o gece avukatını aradı. Ama tabii evine gitmiş olduğu için otomatik telefondaki ses, sabah dokuzda aramasını söyledi. Annesi devamlı konuşup kızma ulaşmaya çalışıyordu. Tekrar ağlamaya başladığında Christie boş gözlerle ona baktı. O da çok ağlamıştı, ama artık sakindi ve Kit'i geri almak için savaşmaya hazırdı.

«Polisi arayabilirsin,» dedi babası. Bu fikir genç kadına akla uygun gelmişti. Ama yerel polis karakolunu aradığında pek yardımcı ola-mayacaklarını anlamıştı. Christie'ye karşı son derece anlayışlı davranıp avukatına danışmasını tavsiye etmişlerdi. Logaıı bir Amerikalıydı ve oğlunu İngiltere sınırlarından çıkartmıştı, artık ona ancak Amerikan mahkemeleri ve Amerikan adaleti yardım edebilirdi.

Genç kadın odasına gidip yatağına uzandı. Ancak bütün gece hiç uyumadan ormanın sesini, ağaçların arasında dolaşıp avlanan gece kuşlarınıA çığlıklarım ve kanat seslerini din

ledi.

Logan, Kit'i Los Angeles'a götürmüş olmalıydı. Acaba Kite ne söylemişti? Acaba küçük çocuk annesinin yanından kaçırıldığının farkında mıydı? Yoksa tatilde olduğunu ve yalanda annesinin de onun yanma döneceğini mi sanıyordu? Christie, Logan'ın Kit'i üzecek bir şeyler söylememiş olmasını diledi. Ama asıl korktuğu küçük çocuğun ürkmüş olabileceği düşüncesiydi. Belki şu anda o da yatağında uyumadan yatıyor ve kendisi gibi o da annesini özlüyordu.

Christie ne yapacağını bilemeden saatleri saydı. Hava yavaş yavaş aydınlanmaya, kuşlar sabah şarkılarını söylemeye başlamışlardı. Sabah olmasmı hayatında hiç bu kadar büyük bir arzuyla istediğini hatırlamıyordu. Hemen Londra'ya gidip, bürosunu açar açmaz avukatıyla görüşmeliydi.

«Seninle gelmemi ister misin?» diye sordu Delia Mottram, Christie saat sekizde evden çıkarken. Genç kadın hayır, anlamında başını salladı.

«Ben iyiyim... merak etme anne.»

«Sadece kahve içtin, kahvaltı etmedin. Dün gece de bir şey yememiştin. Yemelisin Christie, yoksa hasta olacaksın.»

«îzin ver seninle geleyim,» diye ısrar etti babası endişeyle ona bakarak. «Bu haldeyken tek başına gidemezsin.»

«İyiyim,» dedvChristie tekrar. Şu anda onunla konuşmaya çalışacak, o Kit'i düşünür ve onu geri getirmek için ne yapabileceğine karar vermeye çalışırken kendisini rahatsız edecek birine tahammül edemezdi. Anne ve babasının ilgisine ve sevgi dolu davranışlarına dayanamazdı. Onları ne kadar endişelendirip üzd,üğünü biliyor ve onları çok da seviyordu, ama şu anda genç kadını tek bir şey ilgilendiriyordu; Logan' la nasıl savaşabileceğini ve Kit'in velayetini nasıl geri alabileceğini bulmalıydı.

Christie bir saat kadar avukatını bekledikten sonra olanları anlattı. Adam her zamanki sakin ve ifadesiz haliyle onu dinlemiş ve birtakım sorular sormuştu. Dinlerken kalemini masanın üzerine vuruyordu.

«Ben Amerikan hukuku konusunda uzman değilim. Onun için bu konuda size kesin cevap veremem Mrs. Gray. Ama size tavsiyem Amerika'ya dönüp boşanma ve velayet işlemlerinizi yürüten avukatınızla görüşmeniz. İşlemleri buradan yürütmeye çalışmak hem zaman kaybma yol açar, hem de karşı tarafı ikna etmeyi zorlaştırır. Eğer oğlunuzu mümkün olduğunca çabuk geri almak istiyorsanız gitmeniz gerek. Anlayacağınız gibi... »

Adamın sesi yavaş yavaş Christie'nin kulaklarından uzaklaşıyordu. Dikkatini toparlayıp dinlemeye devam etmeye çalıştı.

«Mutlaka yapabileceğim bir şey vardır değil mi? Kit'i benim iznim olmadan ülke dışına çıkarttı!»

«Anladığım kadarıyla ziyaret etmeye hakkı vardı, değil mi? Çocuğu istediği yerde görmesini engelleyen bir şey var mı?»

«Hayır, ama Kit'i sadece ziyaret etmekle kalmayıp iznim olmadan Amerika'ya götürdü!»

«Peki, oğlunuzu İngiltere'ye getirirken siz ondan izin aldınız mı?» dedi avukat, kibar bir tonda.

Christie adama şaşkınlıkla bakakalmıştı. Dudakları iyice beyazlaşmış ve sadece sessiz bir inilti çıkmıştı. Konuşamıyordu, güçsüzce başmı hayır anlamında salladı.

«Eminim avukatları bu konuyu özellikle kurcalayacaktır... eğer oğlu Atlantik'in öbür ucunda olursa onu nasıl ziyaret edebilir? İkinci iddialarıysa sizin çocuğu izinsiz götürdüğünüz olacaktır ki bunu nasıl inkâr edebileceğinizi bilmiyorum.»

«Telefonda Kit'i yanında tutacağım söyledi,» diye fısıldadı Christie.

«Siz İngiltere'de otururken büyük bir olasılıkla Amerikan mahkemesi oğlunu Amerika'da tutup Amerikalı olarak yetiştirmesini doğal karşılayacaktır. Kit doğduğundan beri orada oturmuş ve o bir Amerikan vatandaşı. Korkarım babası çocuğun velayetini kendi üzerine geçirebilir. Özellikle gazetelerde çıkan resimlerinizi

delil olarak kullanırsa sizin çocuk bakmaya uygun biri olmadığınızı ispat edebilir.»

«Ne yapabilirim?» diye inledi Christie ümitsizce. Sanki kendisini sakince dinleyen bu adama yalvarıyor gibiydi. Dışarda onun gelmesini beklerken kendi kendini her şeyin yoluna gireceğine inandırmıştı. Avukatı mutlaka Logan'ı durdurup Kit'in geri dönmesini sağlardı. Büroya da büyük ümitlerle girmişti.

«Bu davayı üstlenebilirim Mrs. Gray. Tabu bazı hukuki işlemler de yaparım, ama benim tavsiyemi soracak olursanız eski kocanızla görüşüp anlaşmaya çalışın, derim. Sizin de söylediğiniz gibi beş sene hiç karışmadan oğlunuzun yanınızda oturmasına izin vermiş ve şü andaki davranışının tek nedeni de Kit'i izinsiz Amerika'dan çıkartmanız olmuş. Amerikan mahkemesinin Mr. Gray'e verdiği ziyaret hakkını kasıtlı olarak baltalamış oluyorsunuz.» Genç kadın itiraz etmeye çalışıhca elini kaldırarak susturdu. «Mrs. Gray, ben mahkemenin ve kocanızın avukatının çizeceği tabloyu anlatıyorum size. Tavsiyem...»

Sesi şimdi tamamiyle yok olmuştu. Christie adama boş gözlerle bakıyordu. Cümlesini bitirmesine izin vermeden ayağa kalktı. Avukat konuşmayı bırakmış, şaşkınlıkla bakıyordu.

«Hoşçakalm,» dedi genç kadın ve hemen odadan dışarı çıktı. Avukat hâlâ bir müşterisinin değerli tavsiyelerini umursamadan gitmesine inanamıyormuşöasma bakıyordu.

Christie, Epping'e döndü. Konuştuklarını anlatınca ailesi çok sarsılmıştı. «Neden başka bir avukata gitmiyorsun?» dedi babası. «Şüphesiz yapılabilecek bir şeyler vardır, değil mi? Kit mahkemede seninle kalmak... »

«Amerika'ya dönüyorum,» dedi Christie buz gibi bir sesle ve toparlanmak için odasına yürüdü. Annesi de hemen arkasından gelmişti.

«Ne yapmayı düşünüyorsun camm? Logan'ın Kit'i alıp gitmesine kanunların izin Vereceğine inanmıyorum... o avukat delirmiş!»

«Deli değil, açıksözlü bir adam,» diye düzeltti Christie. «Yapabileceği pek çok şey olduğunu, ama bunun aylar, belki de yıllar alacağını söy

ledi. Bütün bunların sonunda da Kit'i alamayabilirim. hem alsam bile beni unutmuş bile olabilir. Bu kadar bekleyemem!»

«Logan'ın onu görmene İzin vereceğine inanıyor musun?»

«Bilmiyorum, ama öğreneceğim.» Genç kadın

eşyalarını hızla valizine doldurdu. Yüzünde kızgınlığını belli eden çizgiler oluşmuştu. «Neden göstermesin? Ben ona Kit'i göstermiştim, onun reddetmesi için bir neden var mı?»

Mrs. Mottram şüpheli gözlerle baktı. «Belki CaÜfornia'ya döndüğünde Logan, Kit'in yanma I dönmesine izin verir,» dedi şefkatle. «Belki de L Kit'i ondan izin almadan yurt dışına çıkartmana kızdığı için yapmıştır bütün bunları. Bence sen de ona karşı çok katı davranmışsın Christie... ne olursa olsun Logan onun babası ve nerede olduğunu bilmeye hakkı var.»

Christie çantasmı kapattı. «Janet'i arayıp anlatmalıyım,» dedi birden hatırlamışcasma. Janet Amerikalıydı. Özel hayatından pek bahsetmemesine rağmen Christie ailesinin Los Ange-

les'da yaşadığını ve onları çok sevdiğini biliyordu. Tatillerinde sık sık ziyaretlerine giderdi. Janet'in bir zamanlar bir erkek arkadaşı vardı, ama aylar önce kavga edip ayrümışlardı. Ve o zamandan beri de hayatında bir erkek olduğundan bahsetmemişti. Pek konuşkan bir kız değildi zaten. Christie onun zaman zaman ne düşündüğünü bile anlayamıyordu.

Genç kadın telefon edip olanları anlattığında Janet çok üzüldü. «Çok üzüldüm Mrs. Gray.. çok endişeli olmalısınız, ama eminim Mr. Gray ona çok iyi bakıyordur. Kit'i çok sevdiğini biliyorsunuz. Fazla endişelenmemeye çalışın.»

«Benimle ya da arkamdan gelir misin?» diye sordu Christie. «Tabii yol paranı ödeyeceğim ve işin de seni bekliyor... Kit geri dönerse sana Sene ihtiyacım olacak.»
«Ne zaman gidiyorsunuz?»
«Bugün... Batı yakasına kalkan ilk uçakla.»
«Neredesiniz?»

«Epping'de ailemin evinde. Birkaç saat sonra

Heatrowda olacağım.» Christie kiraladığı ara bayı daha sonra havaalanında bırakacaktı.

«Sizinle geleceğim,» dedi Janet, kararlı biri sesle. «Havaalanında buluşuruz. Kaçta gidiyor. sunuz?»

«Daha rezervasyon yaptırmadım, yaptırdıktan sonra arayıp haber veririm,» dedi Christie. «Pan-Am'ın bürosunda buluşuruz, oldu mu?»

Genç kadın havaalanını arayıp iki kişilik yeri ayırttı ve sonra Janet'e haber verdi. Christiel daha önceden yalnız gitmeyi planlamış olma-, sına rağmen, uzun yolculukta yanında Janet gibi sakin ve sessiz birinin olması onu rahatlatacaktı. O da Kit'i çok seviyordu, ama Delia Mottram gibi ağlamamıştı. Annesi fazlasıyla duygusal ve heyecanlıydı. Genç kadın şu anda kendi korku ve endişeleriyle uğraşırken bir de onunla ilgilenemezdi. Christie için bütün bu duygularını kızgınlığa dönüştürmek çok daha kolay olacaktı. Böylece Amerika'ya vardığında daha enerjik ve canlı olabilirdi. Ve bütün kızgınlığı Logan üzerinde yoğunlaşmıştı. Genç adamı düşündüğü zaman bile sinirle titriyordu.

Annesi, «Seninle havaalanına gelelim,» diye teklifte bulundu. Gerald Mottram valizlerini ki

raladığı arabaya yerleştirirken.

«Gelmeseniz daha iyi olur,» dedi Christie yaşlı kadını öperek. Dışarı çıktıklarında mayıs rüzgârı Delia'nın saçlarını geriye doğru savurmuş- tu. Sanki bir anda birkaç yaş ihtiyarlamış gibi görünüyordu. Christie kendinin de aynı halde olup olmadığını düşündü.

«Seninle Amerika'ya gelmek bizi çok mutlu eder,» dedi Gerald Mottram. «Christie sana yar dim edecek birilerine ihtiyacın... »

«Kendi başıma halledebilirim. Logan'dan korkmuyorum,» dedi genç kadın babasını öpe

rek. «Her zaman yanımda olduğun için teşekkür ederim babacığım,»

Annesine döndüğünde Delia kızının yüzüne endişeyle bakıyordu, «Oh Christie, emin misin? Rengin çok soluk, senin için endişeleniyorum.»

«Göründüğümden çok daha güçlüyüm,» dedi Christie, Logan'ı terk ettikten sonra yaşadığı yalnızlığı ve hamileliğini Amerika'da yalnız başına geçirişini hatırlayarak. Daha önce de çok

zor günler geçirmiş, ama hepsinin üstesinden gelmişti. Şimdi Kit için çok daha güçlü olmalı ve tüm varlığıyla savaş malıydı. Evet sık sık evine, ailesine, annesinin yaptığı bisküvilere ve ormanda ata binmeye karşı büyük özlem duyup acı çekmişti. Anne ve babasmın desteğine ihtiyaç duymuş ve onlara koşmuştu. Ama Kit doğduğu gün büyüdüğünü anlamış ve çocuğunu koruyup büyütmesi gerektiğini anlamıştı. Artık Kit'in ona ihtiyacı vardı. Kendine güvenmeli ve ailesine sığınmaya çalışmamahydı,

Christie dikiz aynasmdan el sallayan anne ve babasına bakarak arabayı sürdü. Neden olduğunu anlayamamasına rağmen içini hafif bir hüzün kaplamıştı. Belki de onların artık eskisi gibi sorununu halledemeyeceklerini fark ettiği içindi. Artık büyümüştü ve Kit onun oğluydu, babasından ayrılmaları onun genç kadın için değerini daha da artırmıştı. Onun saçının tek teli için tüm dünyayı feda edebilirdi.

Christie terminale girdiğinde Janet'i valizinin üzerine oturmuş gelip geçen yolculara bakarken buldu. Genç kız onu görünce gülümseyerek elini salladı. Christie yanına geldiğinde elinin dokunuşu son derece içten ve nazikti.

«Bu kadar endişeyle bakmayın. Yalanda Los Angeles'da oluruz ve Kit'i görürsünüz. Biletleri bana verin de valizleri yerleştirmelerini sağlayayım... siz oturun, çok bitkin görünüyorsunuz. Yüzünüz bembeyaz.»

Uçak, Los Aangeles'a indiğinde şehrin üzeri sarı bir dumanla kaplı gibi görünüyordu. Christie, havaalanından taksi bulnianin ne kadar zor olduğunu: bildiği için araba kiralamaya karar vermişti. Ama gümrükten çıktıklarında Ziggy' yi kendilerini bekler buldu.

«Uçakta olduğumuzu nereden bildin?» diye sordu genç kadın şaşkınlıkla.

«Evini aradım ve annen söyledi,» dedi Ziggy kolunu Christie'nin omzuna atarak. Yüzünde üzgün bir ifade vardı. «Özür dilerim canım, benim hatam yüzünden oldu değil mi? Eğer ben olmasam Logan, Kit'i almaya kalkışmazdı.»

Genç kadın konuşamayacak kadar halsizdi. Yolculuk çok uzun ve yorucu geçmişti. Koltuğunu yatırıp Janet'in endişelenmesini önlemek için uyuyormuş gibi görünmüş, ama bir saniye

bile uyumamıştı.

«Kendini suçlama Ziggy,» dedi otomatik olarak, ama dönüp genç adama bakmamıştı. Logan'ın Kit'i almasına onun neden olduğunu bilmesine rağmen Ziggy'yi bir an bile suçlamamıştı. Ziggy iyi bir arkadaş ve dosttu, ama biraz zayıftı. Onu içki içmeye ve saçmalıklar yapmaya iten arkadaşları vardı. Ziggy çok tatlı bir adam olmasına rağmen birtakım şeylere karşı koyacak gücü ve gelişmiş bir şahsiyeti yoktu. Belki de bütün bunları kendi de biliyordu.

«Otelde yerini ayırttın mı?» dedi genç adam Christie'yi arabasına bindirip valizlerini yerleştirdikten sonra.

«Henüz değil, önce Kit'i görmek istiyorum.» Kit'in mutlu olduğundan emin olana kadar başka bir şey düşünemezdi.

•Annen de ayırmadığını tahmin ediyordu...

ben de sana ve Janet'e Beverly Hills'de yer ayırttım.»

Christie hafifçe gülümsedi. «Teşekkürler Zig-

gy, çok düşüncelisin.» Kendisi olsa asla ünlüler ve sinemacılarla dolu o otelde yer ayırmazdı. Daha sakin ve gözden uzak bir yer olmasını yeğlerdi. Ama Ziggy'nin bunu iyi niyetle yaptığını biliyordu. Bu yüzden düşündüklerini söylemeden, sadece gülümsedi.

Janet de arabaya, Christie'nin yanma biner binmez Ziggy haraket etmişti. Sis öylesine yoğundu ki, genç adam öndeki arabanın farlarını takip ederek yavaş yavaş ilerliyordu. «Erken uçakla geldiğiniz için çok şanslısınız,» dedi Ziggy her zamanki iyimser haliyle. «Sis yüzünden az önce bütün uçuşlar iptal edildi.»

«Ama sanırım yavaş yavaş dağılıyor,» dedi Janet. «Havaalanından ayrıldığımızda önümüzdeki arabayı bile güçlükle görüyordum, şimdi iki araba ötesini görebiliyorum.»

Haklıydı. Otele vardıklarında sarı bir dumanı andıran sis tamamiyle kaybolmuş ve yerini güneşli, pırıl pırıl bir havaya bırakmıştı. Şu anda az önce sis olduğuna inanmak bile çok güçtü. Ziggy, Christie ve Janet yukan çıkarlarken onlarla gelip, birlikte birer bardak içki içmelerinde ısrar etti. öylesine anlayışlı ve kibardı ki Chris-

tie hayır diyemedi. Suçluluk duyduğu her halinden belli oluyordu. Janet belli etmeden onları yalnız bırakmıştı. Ziggy genç kadının yanma oturup elini tuttu.

«Seni evlenmeye zorlamakla büyük bir bencillik yaptım Christie. Başına büyük sorunîar açtım değil mi? Böyle bir şey olmasını hiç istemezdim, bunu biliyorsun, keşke elimden bir şey gelse... yapabileceğim bir sey varsa...»

«Biliyorum Ziggy. teşekkür ederim.» Christie genç adama bakıp gülümsedi. Yüzünde yorgunluk izleri belirmişti. «Kusura bakma, bugün kendimi hiç iyi hissetmiyorum. Uzun bir yolculuktu, banyo yapıp uyumaya ihtiyacım var.»

«Tabii,» dedi Ziggy ayağa kalkarak. «Ben gideyim... ihtiyacın olursa nerede olacağımı biliyorsun. Eğer bir yararı olacaksa eski kocanla konuşup olanları açıklar ve benim için endişelenmesine gerek olmadığmı anlatırım. Ben ortaya çıkana kadar Kit'in seninle olmasmdan mutluluk duyuyordu... eğer ben tekrar hayatından çıkarsam Kit de geri dönebilir.»

«Çok tatlısın Ziggy, ama Logan'la benim ko-

nuşmam gerek,» dedi Christie ve genç adam buruk bir edayla başını sallayarak gitti.

Genç kadın kendini banyoya atıp uzun süre sıoak suyun içinde kaldı. Yorgunluktan her adalesi ayrı ayrı ağrıyordu. Bornozunu giyip yatağın kenarına oturdu ve Logan'ın evini aradı. Telefon uzun uzun çaldı, ama kimse cevap vermedi. Christie yavaşça ahizeyi yerine bırakıp kollarını başının altına koyarak sırtüstü yattı. Logan evinde değilse nerede olabilirdi? Kit neredeydi? Dışarı mı çıkmışlardı? Daha geç mi döneceklerdi? Yoksa Kit'i başka bir yere mi götürmüştü? Genç kadın kendini Logan'ın yerine koymaya çalıştı. Ne yapmış olabilirdi?

Esnedi, gözleri kapanıyordu. Başı öylesine ağrıyordu ki, düşünemiyordu bile. Günlerdir ne yemek yemiş ne de uyumuştu. Kendini birden çok hafif hissetti...

Janet parmaklarının ucunda içeri girip genç kadının üzerini örttüğünde Christie kıpırdamamıştı bile.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Christie, altı saat kadar uyuduktan sonra

uyanmıştı. Etraf karanlıktı. Bir süre nerede olduğunu bile hatırlayamadan şaşkınlıkla etrafına bakındı. Hatırlar hatırlamaz da yataktan fırlayıp ışığı yaktı ve Logan'ın numarasını tekrar çevirdi. Telefon kısa bir süre sonra açılıp genç adamın sesini duyduğunda kalbinin duracağını sanmıştı.

«Alo?» '

Christie telefonu kapattı. Logan evdeydi ve bu, Kit'in de orada olduğu anlamına gelirdi. Banyoya gidip duş yaptıktan sonra blucinini giyip konuşmak üzere Janet'in yanma gitti.

«Yarın buradan ayrılıyorum,» dedi. «Bir araba kiralayıp Logan'ın evinin yakınında sakin bir motele yerleşeceğim. Neden birkaç günlüğüne evine gidip ailenle kalmıyorsun Janet? Ne yapacağıma karar verince seni ararım. Söz veriyorum sana ihtiyacım olup olmadığını en kısa zamanda bildireceğim. Her şey...» Sesi titredi. Düşüncelerini kelimelere dökemiyordu.

«Biliyorum,» dedi Janet yavaşça. «Haberinizi bekleyeceğim. Ben şimdiden kendime bir araba kiralamıştım. Los Angeles'da ihtiyacımız olaca-

ğını biliyordum. Eğer bu gece gidip Kit'i görmek isterseniz alabilirsiniz.»

«Oh, sağol Janet, çok tatlısın,» dedi Christie, içtenlikle. «Eğer Ziggy ararsa...»

«Onu az önce gördüm. Ben havuza indiğim

sırada geldi, uyuduğunuzu ve rahatsız edilemeyeceğinizi söyledim. Bana inandığını sanmıyorum, ama bunu göstermeyecek kadar iyi ve kibar bir insan. Sevgilerini iletmemi istedi.»

Christie içini çekti. «Zavallı Ziggy!»

Janet ifadesiz bir şekilde baktı. «Onun için endişelenmeyin çok iyi görünüyordu. Ben havuzdan çıkarken küçük bikinili bir kızla oturmuş gülerek konuşuyordu. Hiç de bunalımın eşiğinde gibi bir hali yoktu.»

Genç kadın Janet'in bu kesin yargısı karşısında gülmeye başlamıştı. Ama haklı olabilirdi. Ziggy iyi olabilirdi. Neden onun için bu kadar önemli olacağını düşünmüştü ki? Erkekler asla aşktan ölmezlerdi. Aşk ancak onlara baş ya da kalp ağrısı verirdi. Öldürücü olamazdı. Ama Kit* in ona ihtiyacı vardı, küçük bir çocuk yalnız kalamazdı. Ziggy koca adamdı, kendi kendine

bakabilirdi.

«Kamım acıktı,» dedi Christie. «Odaya bir şeyler isteyelim sonra ben gideceğim.»

«Yalnız mı?» Janet huzursuzca kaşlarını çatmıştı.

«Eski kocamı görmeye gidiyorum,» diye açıkladı genç kadın. «Sanırım Kit'in uyumasını beklemek çok daha akıllıca olacak. Beni babasının kafasına bir şeyler geçirirken görmesi iyi olmaz.»

«Bence de,» dedi Janet gülümseyerek. «Bu, onun ihtiyacı olan güven duygusu için hiç iyi olmaz.» Telefonu açıp oda servisini aradı. «Ne istersiniz?»

Christie mayonezli, tavuklu sandviç, salata, meyve ve kahve istedi. Uyuduktan sonra aklını biraz toplamış, kendini daha sakin ve güvenli hissetmeye başlamıştı. İştahının açılmasıyla ümitsizliği ve çaresizliği kaybolmuştu. Kendini gözyaşlarına hâkim olarak Logan'la konuşacak

kadar iyi hissediyordu. Kit'i kaçırdığını anla-

dığı anda duyduğu panik, yerini öfke ve kızgınlığa bırakmıştı şimdi. Yemek yemeyip, uyumayıp kendini harap ederek büyük enerji harcamıştı. Şimdi o haldeyken Logan'la karşılaşmadığı için seviniyordu. O durumda genç adamın onu ezip geçmesi işten bile olmazdı. Eğer Logan'ı, tatsız hukuki savaşlara girmeden Kit'i geri yollamak konusunda ikna etmeye çalışacaksa çok kontrollü olmalıydı. Ona sakince bu tür bir yola sapmak zorunda kalmalarının Kit için ne kadar acı verici olacağını anlatmalıydı. Kit'in ikisinin arasındaki amansız bir savaşın ortasında kalması hiç de hoş bir durum değildi. Ve şu anda önemli olan tek kişi de oydu.

«Araban nerede?» diye sordu Janet'e kaşmir kazağını giyerken.

«İşte anahtarları. Sizinle gelmemi istemediğinizden emin misiniz? Arabada bekleyebilirim,» dedi Janet.

«Teşekkür ederim, ama yalnız gitmem gerek.» Genç kadın yapacakları konuşmanın sadece ikisi arasında kalmasını yeğlerdi. Şu anda bir tanığa ihtiyacı yoktu.

Janet, Christie'yle birlikte, aşağıya inip arabayı gösterdi. Araba uzaklaşırken genç kız arkasından bakıyordu. Christie işlerin onun düşündüğü kadar endişe verici boyutlara ulaşmamasını diledi. Ama kendini hiç de heyecanlı ve endişeli hissetmiyordu. Bir ölü kadar sakindi. Hayatında olabileceğini düşündüğü en kötü şey başına gelmişti. Kit'i kaybetmişti. İlk başta çaresiz, güçsüz ve ümitsiz bir halde çırpımrken şimdi tüm enerjisini toplamıştı. Logan'ı Kit'i geri vermeye ikna etmeye gidiyordu. İçinde Lo- gan'a karşı yanan büyük bir kızgınlık ateşi vardı, ama ne olursa olsun Kit'in iyiliği için kendine hâkim olacaktı.

Logan, Los Angeles'm en sakin köşelerinden biri olan Pasadena'da oturuyordu. Evi beyaz boyalıydı ve önünde büyük bir teras vardı. Araba yolu boyunca etrafa yayılmış olan çilek ağaçlarının kokulan duyuluyordu. Çevrede kimsecikler yoktu, bazı pencerelerden dışarıya ışık süzülüyor ve televizyon sesleri duyuluyordu.

Christie arabasını Logan'ın bahçe kapısının önüne park etti. Demir kapı her zamanki gibi gıcırdayarak açılmıştı. Genç kadın çabucak eve doğru baktı. Hiç ışık görünmüyordu, ama Logan

genellikle arka taraftaki terasa bakan odada oturrurdu. Stereo müzik aletlerini, plaklarını ve kasetlerini oraya yerleştirmişti. Ya müzik dinler ya da televizyon seyrederdi.

Christie bahçedeki çiçeklerin kokusunu içine çekerek yürüdü. Logan burayı evliliklerinin ilk yılında almış, ama genç kadın burasını körfezdeki daireleri kadar sevmemişti. Orası şehir içinde olduğu için çok daha gürültülü ve tozluydu, ama Christie orasını daha samimi ve rahat buluyordu. Bu pahalı, kibar ve büyük evin kendisine uygun olmadığını hissetmişti. Logan burasımn geniş bir aile için harika bir yuva olacağını söylemişti. Şüphesiz bu söz bile genç kadının ürküp kaçmasına yetmişti. Daha henüz oturup mutlu aile rolünü oynamaya hazır değildi.

Christie eve varır varmaz kapı açılmıştı. Genç kadın Logan'ın geldiğini fark ettiğini düşünerek donakalmıştı. Ama hemen sonra, eski kocasının yanında başka bir kadının durduğunu gördü.

Genç kadın çabucak evin yanındaki çalılıkların arkasına gizlendi. Kadının kahkaha sesleri duyuluyordu.

«Sen çılgınsın Logan!» Christie gölgelere giz-

lenip yaprakların arasından baktı. İkisi yan- yana konuşarak yürüyorlardı. Christie'nin durmakta olduğu yöne bakmadılar. Kadın ince uzun, siyah saçlı ve son derece kibar görünüşlüydü. üzerinde ipek bir elbise vardı. Rüzgârın esme- siyle hafifçe titredi. Logan kolunu Qnun omzuna atmıştı.

«Üşüyor musun? Benim kazağımı giy, yarın geri verirsin.» Genç adam siyah kazağını çıkartıp gülümseyerek kadına verdi. Christie içini kıskançlık dolu bir öfkenin sardığını hissetti bir an. Kendi kendine bunun çok saçma olduğunu söyledi... ama duygularını değiştiremiy ordu. Logan serbest bir erkekti, neden başka kadınlarla ilişkiye girmeyecekti ki? Üstelik son derece çekici bir erkekti de... Christie kendi kendine burada durup onu seyrederek kızma- sının anlamsız olduğunu düşündü.

«Çok yakıştı Bel,» dedi Logan gülerek. İnce yapılı kadın Logan'ın kazağının içinde kaybolmuş gibi duruyordu.

«Sahi mi?» dedi kadın onun gülüşüne karşılık vererek. Christie bir anda ondan hoşlanmadığını hissetmişti. Kadının son derece düzgün bir cildi ve doğal bir güzelliği vardı. Ama Christie onu sevmemişti.

«Benim üzerimde durduğundan çok daha güzel durdu,» dedi Lôgan sırıtarak. Haklıydı. Kazak kadının üzerinde son derece seksi duruyordu. «Bu gece geldiğin için çok teşekkür ederim,» diye devam etti. Kadın parmağını Logan'ın dudaklarının üzerinde dolaştırarak başını salladı.

«Bana teşekkür etme... harika vakit geçirdim, her anı ayrı bir güzellikteydi.»

Bahçe kapısına doğru yürümeye başlamışlardı. «Emin misin?» dedi Logan araştırırcasına. «Yarm tekrar yapabilecek misin?»

«Hiçbir şey beni durduramaz,» dedi kadın, îyice uzaklaşmış oldukları için Christie seslerini güçlükle duyabiliyordu, Genç kadm sinirle arkalarından baktıktan sonra yerinden kalkıp eve doğru yürüdü, Koridorda durdu, ama et

rafta tek bir çıtırtı bile duyulmuyordu. Soldaki odalardan birinin ışığı yanıyordu. Logan burasını oturma odası olarak kullanıyor olmalıydı. Birlikte oturup müzik dinlemiş olmalıydılar. Seviştikten sonra mı? Genç kadın yere atılmış yastıkları görünce iyice endişelenmişti. Küçük oğlu masumca yukarıda uyurken Logan burada hanım arkadaşıyla sevişmiş miydi?

Christie yüzünün ateş gibi yandığını hissederek üst kata koştu ve hızla oda kapılarım açmaya başladı. Kit'i üçüncü odada bulmuştu. Nefes alışlarını dinleyerek kapının önünde durdu. Küçük çocuk çarşafı kafasına kadar çekmiş, uyuyordu. Christie bir an gözlerinin dolduğunu hissetti. Yavaşça başucuna gidip uyandırmama- ya dikkat ederek şefkatle saçlarını okşadı.

Şu anda Logan, o kadınla vedalaşmakla meşgulken Kit'i uyandırıp buradan götürmesi çok kolaydı. Ama bu çocuğu ürkütebilirdi. Gece yansı babasının evinden kaçınlmak ilerde tamir edilemeyecek psikolojik sorunlara yol açabilirdi. Hem ya Logan onlan yakalarsa? Şüphesiz çok kötü bir sahne olurdu ve Christie, Kit'in böyle bir şeyi yaşamasını istemiyordu.

Genç kadın oğlunun kıpkırmızı yüzüne bak-
tı. Mutlu bir hali vardı. Eğilip bir kez daha öp-
tükten sonra parmaklannm ucunda dışan çık-
tı. Ama çıkmasıyla Logan'la karşılaşması da bir
olmuştu.

İkisi de donakalmıştı. Logan öfkenin koyul aş*
tırdığı gri gözleriyle bakıyordu ona. Çabucak

Kit'iıı odasına bir göz attı.

Christie hemen merdivenlere doğru yürüme-
ye başladı. Logan da kalın halının üzerinde ses
çıkartmadan arkasından koşmuştu. Genç kadın
merdivenin başına geldiğinde kendini toparla-
mış, korkusu geçmişti. Buraya Logan'la konuş-
maya gelmemiş miydi? Öyleyse neden kaçıyor-
du? Genç adam hızla kolundan yakaladığında
durup ona doğru dönmek üzereydi.

«Oh, hayır!» Logan genç kadının yüzünü ken-
disininkine doğru çevirdi. Christie dengesini
kaybetmiş, düşmemek için ellerini ona doğru
uzatmıştı. Bu büyük bir hataydı. Elleri Logan*
ın çıplak göğsüne değdiğinde ateşe değmiş gibi
hızla geriye çekti. Titriyordu.

Genç adamın gözleri kısılmış Christie'nin kıp-kırmızı olmuş yüzüne bakıyordu. Aralarında garip bir sessizlik vardı.

«Buraya nasıl girdin?» dedi Logan en sonunda. «Hırsızlığa ne zaman başladın?»

Genç kadın omuzlarım silkti. Logan'ın gözlerine bakmıyordu. «Kapı açıktı içeri girdim.»

Logan'ın sesinde düşünceli bir eda belirmişti. «Bel'i arabasına götürürken olmalı.»

Christie gözlerini kaldırdı. Elleri ona vurmak arzusuyla titriyordu. «Evet, sen hanım arkadaşını öperken,» dedi. «Ziggy'yi hiç utanmadan eleştirmene rağmen kendin Kit yukarıda uyurken bir kadınla birlikte olabiliyorsun! Sana göre kurallar kadınlar ve erkekler için değişebilir, değil mi?»

Logan genç kadına yüzünde tuhaf bir ifadeyle, cevap vermeden baktı. Sonra merdivenlere bakarak alçak sesle, «Onu uyandırmaya mı çalışıyorsun? Eğer bağıracaksan buraya gel,» dedi. Christie'yi elinden tutup daha önce gördüğü odaya götürdü. Genç kadın kaşlarını ça-

tarak yumuşak koltuklardan birine oturmuştu.

«Çok eğleniyorsun herhalde,» dedi Christie tiksinircesine.

Logan kapıyı kapatıp arkasına yaslanmıştı.) Christie bir kez daha genç adamın çıplak göğsüne baktıktan sonra, «Kazağını üzerine giymenin bir mahzuru var mı?»

Genç adam elindeki kazağı sandalyenin üzerine fırlattı. «Seni rahatsız mı ediyor?» Lambanın ışığı yanık teninde yansıyordu. Christie başını çevirdi. Geniş omuzlarını, güçlü kaslarını, görüp üzerinde yarattığı fiziksel çekimi hissetmek istemiyordu. Buraya onu Kit'i geri vermek konusunda ikna etmeye gelmişti. Aklının özellikle burada kendinden önce de bir kadın olduğunu bilirken, böylesine bir arzuyla karışmasını istemiyordu. O kadına karşı hissettiği kıskançlıktan dolayı kendinden nefret ediyordu.

Logan oturduğu koltuğun karşısında bacaklarını açıp ellerini kalçalarına koymuş bakıyordu. «Gecenin bu saatinde burada ne yapıyorsun?» diye sordu oldukça yumuşak bir sesle.

Sonra cevabını beklemeden devam etti. «İzin ver tahmin edeyim... Kit'i geri almaya geldin. Eğer seni yakalamasaydım, onu kaçıracaktın. Erkek arkadaşın aşağıda arabada mı bekliyor?» Kızgınlıkla genç kadının yüzüne baktı. «Hayır mı? Tek başına yapmaya mı karar verdin?»

«Onu kaçırmaya niyetli değildim,» diye itiraz etti Christie sinirle. «Onu uykusundan kaldırıp hızla giydirdikten sonra sana yakalanıp yapacağımız tartışmayı Kit'in de duymasına izin vereceğimi mi sanıyorsun?» Sert bir ifadeyle Logan'a baktı. «Belki seni ilgilendirmiyor, ama ben onun üzülmesini istemem!»

«öyleyse neden buraya geldin?»

«Kit'i görmek istedim. Onu uyandırmamaya

çalıştım, İyi olup olmadığını görmem gerekiyordu.» Sesi hafifçe titremeye başlamış, gözleri dolu dolu olmuştu. Logan eski karısına baktıktan sonra odanın diğer ucuna yürüdü. Bir şişe brandi çıkarıp iki bardağa doldurdu. Sonra birini Christie'ye uzattı.

«İç şunu.»

«İstemiyorum... »

«İhtiyacın var, iç.» Christie onun emirlerine itaat etmekten nefret ediyordu, ama gözyaşlarının akmak üzere olduğunu hissederek bardağı dudaklarına götürdü.

«Onu nasıl böyle götürebilirsin?» dedi Christie, birden dayanamıyormuşçasına. «Bana ne yaptığının farkında değil misin? Kit'in birden ortadan kaybolması ve ürkmüş olabileceğini düşünmek korkunç bir kâbus...»

«Neden benden korksun?» diye sözünü kesti Logan sertçe. «Seninle olduğunu bilirken endişelenmenin sebebi ne? Ben onun babasıyım... bunu unuttun mu?»

«Böyle bir şey yapmaya hakkın yok!»

«Senin bir ayyaşla evlenip Londra'da oturacağını öğrendikten sonra her şeye hakkım var! Kit'i kaçıran asıl sensin. Onu görmemi engellemeye çalıştın!»

«Hayır!»

«Oh, evet Christie! Ben dünyanın bir ucunda Kit ise diğer uçundayken onu yılda bir iki kez- den fazla nasıl görebilirdim? Bu durumda ba- ka-oğul ilişkimiz nasıl bir şey olurdu? İki yabancı haline gelirdik ve buna da izin veremezdim. Eğer Kit'i kaçırdıysam bu, beni zorladığın için oldu.»

Christie sinirden çıldınyordu, ama haykırmak istediği sözleri yuttu. Kendini kontrol etmeye Çalışarak Logan'a baktı. Logan'la anlaşmak zo-

randaydı, yoksa Kit'i sonu gelmez bir savaşa sokacaklardı.

Uzun bir sessizlikten sonra, «Kit biliyor mu?» dedi.

«Onu kaçırdığımı mı? Tabii ki hayır, beni deli mi sanıyorsun?»

Christie bakışlarıyla evet dercesine baktı, ama bir şey söylemedi. Logan'ın dudakları kıvnl- mıştı. «Kit benimle tatil yaptığını sanıyor,» dedi kuru bir sesle. «Onun üzûlmemesiıııi isteyen tek kişi sen değilsin.»

Genç kadın rahatlamışcasma içiııi çekti. «Bu da bir şeydir,» diye mırıldandı ve bardağmdaki İçkiyi bir dikişte bitirdi. Sonra etrafına bakındı. Ev, en son gördüğünden beri yeniden dekore edilmişti. Duvarlara kütüphane yapılmış, Logan ın değerli müzik seti raflardan birine konmuş-tu.

Logan yastıkları yerden kaldırıp sandalyele-rin ve Christie'nin oturmakta olduğu kanapenin yanına fırlattı. Genç kadın soğuk gözlerle onu izliyordu.

«Kim o kadın?»

Logan koyu renk kirpiklerinin arasından gü-lümseyerek Christie'yle eğleniyormuşcasına bak-tı. Yüzünün ifadesi genç kadının hiç de hoşuna gitmemişti. «Bel mi?» dedi. «Arkadaşlarımdan biri.»

«Onu fark ettim... çok özel oyunlar oynadığın arkadaşlarından biri olmalı,» diye parladı. Lo-geai kahkahalarla gülmeye başlamıştı.

«Neden ona karşı bu kadar kızgınsın? Onu

kıskanmıyorsun değil mi?»

Christie sinirden kıpkırmızı olmuştu. «Hayır» tabii ki kıskanmıyorum!»

«Ama ondan her bahsedişinde vahşi bir kectf gibi tırnaklarını çıkartıyorsun.»
«Ne aradığımı sanıyorsun? Herhalde Kıt i seninle bırakacağımı düşünmedin değil mi? Geri dönmesini istiyorum Mahkemeye başvurup velayet haklarımı çiğnediğini söyleyebilirim, ama Kit'in uzun, hukuki bir savaşın ortasında kalfasını istemem. İlk velayet davasında sadece küçük bir bebekti, ama şimdi her şeyi anlayacak yaşta.»

«Bu yüzden onu senin ellerine bırakmaya niyetli değilim,» dedi Logan kararlı bir sesle. <Oğlumun nasıl yetişeceği konusunda benim de söz

«Kuralların kişilere göre değişmesi hoşuma gitmiyor. Benim Kite zararlı olabileceği için rahibe gibi yaşamamı istiyorsun, ama kendin o kadım Kit yukardayken eve getiriyorsun. Bana onun buraya sırf edebiyattan konuşmak için geldiğini söyleme, çünkü inanmam.»

«Bu tür bir şey söyleyecek cjeğilim,» dedi Logan ve genç kadının yanına oturdu. Christie bir anda dikleşmişti. Onun böylesine yakınında olduğunu hissetmek hoşuna gitmiyordu.

«Bahçede nerede saklanıyordun?» diye sordu genç adam hiç merak etmiyormuşçasına.

«Çalıların arkasında,» diye cevap verdi Christie asi bir tavırla. Onun bu hali Logan'ı tekrar güldürmüştü.

«Kimse seni görüp polis çağırmadığı için çok şanslısın. Bu yörede polis en küçük bir gölge bile görse şüphelenir. Son yıllarda hırsızlık vakaları çok arttı. O parmaklıkların arkasında son derece aptal bir görüntün olurdu ve yerel gazetelere de gün doğardı.» Göz ucuyla genç kadına baktı. Bakışları alaycı bir ifadeyle parlıyordu. «Ben de senin kefaletini ödemezdim.»

«Bundan eminim,» diye mırıldandı Christie.

«Öyleyse burada ne arıyorsun?» diye tekrarladı gülümseyerek.

hakkım olmalı. Birlikte yaşadığın adam bir sar

hoş ve diğer arkadaşların da son derece tuhaf kişiler. Ve onlarrn Kit'i etkilemesini istemiyorum.»

«Ziggy'yle yaşamıyorum!»

«Bana yalan söyleme, onunla evlenmeyi planlıyorsun!»

«Hayır!» dedi Christie, dik dik bakarak. «Ziggy'yle ne şimdi ne de daha sonra evlenecek değilim. Bu seni tatmin etti mi?»

«Yeterince değil,» dedi genç adam soğuk bir sesle bakışlarını Christie'den ayırmadan. «Onunla sadece yaşıyor olabilirsin. Bunun yasal olup olmaması beni ilgilendirmez. O adam son derece ahlak dışı bir yaşam tarzı içinde.»

Christie sinirle titriyordu. Parmaklarını sıkmıştı. «Onunla yaşamıyorum! Bundan sonra onu göreceğimden bile şüpheliyim. Evet evlilik konusunu tartıştığımızı kabul ediyorum... ama sen bunu imkânsız kıldın.» Genç adama bakıp acı bir ifadeyle gülümsedi. «Umarım bu, kendinle gurur duymana yeter.»

Logan cevap vermedi, susup sadece bakmakla yetindi. Christie dudaklarını ısınyordu. «Kit'i geri almak için mahkemelere düşmemize izin verme Logan, lütfen... »

«Molyneaux'a âşık miydin?» dedi Logan sorusuna cevap vermeden.

Christie 'hayır* anlamında başım sallayınca çarpık bir şekilde gülümsedi.

«Olmadığını tahmin etmiştim. Sadece körü körüne karşındaki adamı tanımadan ilişkiye girdin ve körü körüne evlenecektin. Mesleğin konusunda çok akıllı ve yeteneklisin, ama erkekler konusunda bir posta kartını dolduracak kadar şey bile bilmiyorsun.»

«Senin hakkında bilmem gereken her şeyi biliyorum!» diye tısladı Christie.

«Öyle mi?» dedi Logan yumuşak bir sesle. Bakışları Christie'yi iyice huzursuz etmeye başlamıştı. Genç adam alayla gülümsedi. «Neyin var Christie? Korku içinde küçük bir kız gibisin.» İyice yaklaştı. Genç kadının kalp atışları

hızlanmıştı. Geri çekilmeye çalıştı. «Kaçmaya çalışma,» dedi Logan tembel bir ifadeyle. «Madem beni o kadar iyi tanıyorsun, şu anda ne düşündüğümü şöyle.»

Gözleri buluştuğunda genç kadın, onun ne düşündüğünü çok iyi biliyordu. Ve bu duygularla tüm vücudu gerilmişti. Korkuyordu. Eskiden işe yaramamıştı ve bir kez daha deneyip kendini tehlikeye atmak istemiyordu. Aralarında hâlâ büyük bir cinsel çekim olduğunu inkâr edemezdi, ama değişen hiçbir şey de yoktu. Christie hâlâ mesleğinde çalışmak istiyor, Logan ise hâlâ mesleğinin yerine kendisini seçmesini istiyordu.

Genç kadın kendini zorlayarak gülmeye çalıştı. «Sana Kit'i görüp göremeyeceğimi sormaya gelmiştim. Yarın onunla birlikte olmama isin verir misin?»

Logan'ın elleri iki yanına düşmüş, yüz ifadesi gerginleşmişti. «Yalnız mı? Hayatta olmaz.,» dedi.

«Ama bu haksızlık... onu görmeye hakkım var! Beni reddemezsin.»

«Eğer Kit'i görmek istiyorsan ben olduğum zaman görürsün. Onu buradan götürmeni istemem,».

«Senin yaptığın gibi yani!» diye patladı Christie ve Logan soğukça onayladı.

«Kesinlikle. Yarın ikide Kit'i ziyaret edebilirsin. İstediğin kadar kal, öğleden sonra çalışmayacağım.»
Christie ayağa kalktı. «Sen burada yokken Kit'e kim bakıyor?»

Logan gülümsedi. «Bel.»

Christie'nin gözleri şüpheyle kısılmıştı. «Oh, öyle mi?»

«Bel'in çocuklarla arası çok iyidir.»

«Ne güzel! Eminim yemekleri de rüya gibidir değil mi?»

«Evet, pastaları ağızda eriyor.»

«Bir kadının sahip olması gereken tüm özel-

likler... senin adına çok sevindim.»

«Bu gece kalmayacağından emin misin?» Bakışları baştan çıkarırcasına vücudunda dolaşıyordu. Christie kanının damarlarından fışkıracakmış gibi akmaya başladığını hissetti. Arkasını dönüp kapıya yürüdü ve kaçarcasma dışarı çıktı. Genç kadın ona karşı koyamamaktan korkuyordu ve Logan da bunun farkındaydı.

«Yarın ikide geleceğim.»

«Burada olacağım.» Logan'ın sesindeki imalı ton, Christie'yi telaşlandırmıştı. Los Angeles'ın yoğun trafiğinde arabayı otele doğru sürürken genç kadın bedeninin kendisine ihanet ettiğini hissediyordu. Kalbi deli gibi çarpıyor, tüm oksijeni ciğerlerine çekmek istercesine hızla nefes alıyordu. Her hücresi ayrı ayn kadın olduğunu hissettiriyordu. Logan ne zaman yakınında olsa böyle olurdu zaten. Birbirlerine geceyle gündüz, siyahla beyaz kadar benzemiyorlardı... ama biî-ileştiklerinde bir bütün olduklarını hissediyorlardı.

Christie korkmuştu. Kit'i görmek istediğinde binlerce kilometre uzağında olmak istediği Lo-

gan'ı da görmek zorundaydı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Ertesi sabah Janet bir hafta Palm Springs'
deki ablasında kalmak üzere erkenden otelden ayrıldı. Christie de sabahını Beverly Hills'in pahalı moda merkezlerinin bulunduğu Rodeo Drive'da alışveriş ederek geçirdi. Yolda pek çok tanıdığıyla karşılaşmış ve hayal mey al hatırladıklarına bile gülümseyerek selam vermişti. Büyük mağazaların birinde Ziggy'yle karşılaştı ve genç adam ona yeni aldığı deri ceketi göstermekte ısrar etti. «Hakiki deri hayatım,» dedi genç adam ve Christie çaresizce gülümsedi.

«Budala!»

«Gerçekten değerli bir şey olmalı... fiyatını görmelisin! Haydi gel bir şeyler içelim.»

«Bu saatte mi?»

«Öyleyse kahveye ne dersin?» diye yalvardı Ziggy, yüzünde komik bir ifadeyle. Birlikte mağazanın dördüncü katındaki kafeteryaya girdiler. İçerisi son derece kalabalıktı. Çevredeki

insanlar dönüp ikisine baktılar. Ama şansları vardı ki son zamanlarda ünlüler buraya fazlasıyla uğruyordu ve herkes alışmıştı. Rahatsız edilmemek için köşedeki masalardan birine oturdular.

«Hâlâ tiyatroyu sinemaya yeğliyor musun?» diye sordu Ziggy, Christie bu akşamüzeri Kit'i [A]Örmeye gideceğini anlattıktan sonra. Genç kadın 'evet* anlamında başını salladı. Artık kahrını vermişti.

«Eğer eski kocan velayet için seninle savaşmaya

kalkarsa ne yapacaksın?» ... «Ben de

savaşacağım.»

«Peki ya bir daha Kit'i Amerika dışına çı. kartmana izin vermezse? Londra'da çalışamaz, sm o zaman.»

«Dünyanın her yerinde tiyatro var... burada Los Angeles'da bile. Londra'da çalışmak isteme, min nedeni evimin ve dünyanın en iyi tiyatro- larmın orada olmasıydı. Ama iyi tiyatrolar bir tek Londra'da değil. Her yerde çalışıp Kit'i yanımda tutabilirim.»

Ziggy genç kadının yüzündeki kendinden emin ve sakin hali fark etmişti. «Eminim yaparsın!»

İki kadın onlara bakıp fısıldaşarak masalarının yanından geçti. Christie onlara aldırmadan yakınlarındaki masalardan birinde oturan aktöre baktı. Adam gülümseyerek selam verdi. Ziggy de dönüp gülümsedi. Yıllar önce birlikte film çevirmişler, ama Christie o günden beri onu görmemişti. Adam başka film çevirmek için İtalya'ya gitmişti. Film boyunca birkaç hafta içinde çok iyi dost olmuşlar, birlikte yemek yiyip, sohbet edip, kâğıt oynamışlardı. Ve ondan sonra da vedalaşmışlardı. Christie şu anda onun soyadını bile hatırlamıyordu. Yalnızca adı Bill' di ve o da Christie gibi adeta bir hayal dünyasında yaşıyordu.

Genç kadın, saatine baktı. «Gitmem gerek Ziggy.»

«Benim de,» diye cevap verdi Ziggy. «Alışveriş yapmam gerek... yarın yeni bir film için New York dışına gideceğim. Orada bazı bölümlerini yazacak bir yazarla tanışacağım. Tanrı

yardımcımız olsun. Hangi akıllının bu İşi düşündüğünü bilmiyorum, ama umarım o adamın gırtlağını sıkmam.»

Birlikte mağazadan çıktılar ve Christie yemek yiyip valizlerini toplamak için otele döndü. Kendine bir araba kiralamıştı ve Kit'i görmeye gitmeden önce motele yerleşmek istiyordu. Ancak yemekte birkaç eski arkadaşıyla karşılaştı ve onlardan kurtulamadı. Saat ikiyi biraz geçe Logan'ın evi önüne park etmişti. Arabadan çıkar çıkmaz Kit koşarak yanma geldi. Kendini annesinin kollarının arasına attı ve genç kadın da onu kucağına alarak öptü. Logan da arkasından gelmişti. Christie. Kit'in başının üzerinden ona baktı. Bakışlarında beğeni dolu bir ifade vardı. Genç kadın kalbinin tekrar atmaya başladığını hissetti. Onu ne zaman görse böyle oluyordu. 'Bir daha olmasına izin vermeyeceğim' diye söz verdi kendi kendine. Neden böyle oluyor? Neden o da, dünyadaki diğer erkekler değil? Eğer Ziggy'ye ya da kendi dünyasındaki başka birine âşık olsa her şey daha kolay ve basit olurdu. Onlar Christie'nin meslek aşkını ve hırslarını anlayabilirlerdi.

Kit annesinin omzunun üzerinden arabanın

içine baktı. «Oh, valizlerini getirmişsin. Babamla ve benimle kalacaksın,» dedi nefes nefese. «Baba, annem kalıyor! Hep birlikte burada yaşayacağız.» Kollarını sıkıca annesinin boynuna doladı. Bu arada Christie de çaresizce yardım isteyerek Logan'a bakıyordu. Genç adam buruk bir şekilde gülümsedi, ama bir şey söylemedi. Onu Kit'in yanlış anlamalarıyla baş başa bıraktı. Christie, Kit'i kırmadan Logan'la kalmaya niyeti olmadığını nasıl söyleyeceğini düşünüyordu. Logan'la kalmak? Bir anda yüreği sıkışmıştı. Böyle bir şey asla olamazdı)..

«Kit, bak canım...» diye söze başladı tatlı bir Sesle. Kit kollarını gevşetmiş ümitle annesinin yüzüne bakıyordu. Genç kadın bir an gözlerinin dolduğunu hissetti. «Şu anda babanla küçük bir tatildesin ve... »

«Ve sen de geliyorsun,» diye atıldı küçük çc. cuk. «Ben valizlerden birini alıyorum baba.» Kit hemen kucağından inmeye çalıştı. Christie dönüp bir şeyler yapması için yalvarırcasına Logan'a baktı. Ama Logan bu durumdan çok eğir-;- niyormuşcasına gülünisüyordu. Kit küçük valizlerden birini sürüklercesine arabadan indirdi. Genç kadın elinden almak için eğildiğinde * Ha

yır Kit, anlamıyorsun,» diye tekrar söze'başladı.

«Ben taşıyabilirim anneciğim, taşıyabilir*m!» Küçük çocuk genç kadının elini itip valizi çekiştirmeye devam etti. Ama tam Christie'nin ayağının üzerine düşürmüştü. Logan valizi yerden kaldırıp Kit'e uzattı. Eve doğru yürükken küçük çocuğun vücudu ağırlıktan ezilmiş gibi görünüyordu. Christie, Logan'a bakarak ayağını ovuşturdu.

«Senin de bir şeyler söylemen lazım,» diye mırıldandı alçak sesle.

Genç adam arabadan diğer valizi indirdi.

«Neden?»

«Burada kalamayacağımı sen de biliyorsun!»

«Çok oda var.» Logan iki eline birer valiz alıp küçük çantayı da koltuğunun altına sıkıştırarak yürümeye başladı. Christie de sinirden titreyerek ardından gidiyordu.

«Geceyi seninle aynı çatı altında geçireceğime inanıyor musun? Böyle bir şeye hiç niyetim

yok!»

Logan durup baktı. Yüz ifadesi birden sertleşmişti. «Bunu Kit'e anlat. Ne kadar heyecanlandığını gördün... hayatında ilk kez aynı anda anne ve babası olacağını düşünüyor. Eğer ona hata yaptığını söylemek istiyorsan hiç durma* Ama benden yardım bekleme, çünkü onun hayallerini yıkamam.» Elinde valizler, yürümeye devam etti. Christie öylece durmuş dudaklarını ısırarak ona bakıyordu.

Hava çok güzeldi. Gökyüzü elle boyanmış gibi masmaviydi. Christie bahçede yürümeye başladı. Kit çoktan gözden kaybolmuştu. Christie, Logan'la Kit'in üst kata çıktıklarını duydu. Oğlunun hayallerini yıkmak istemiyordu, p,ma Logan'a bu kadar yakınken de uyuyamazdı.

Kit koşarak yanına geldi ve tekrar kollarının arasına atlayıp öptü onu. «Benim yanımdaki odada kalacaksın. Janet de geliyor mu?»

«Hayır, bir hafta Palm Springs'de ablasının yanında kalacak.» Christie küçük çocuğun alnına düşen siyah saçlarını geriye itti. «Babanla birlikte iyi vakit geçirdin mi?»

«Evet, Los Alamitos'a yarışlara gittik. Para bile kazandım. Benim atım siyahtı, adı da Blue Lightming. O paraya içine kum koyabileceğim bir kamyon aldım.»

«Çok güzel,» dedi Christie gülümseyerek.

«Sonra San Pedro'ya balık avlamaya gittik. Ben bir şey tutamadım, ama babama yakaladığı balığı çekmek için yardım ettim... çok büyüktü!» Kit kollarını açabildiği kadar büyük açtı. Logan da yanlarına geldiğinde Christie dönüp sertçe baktı genç adama.

«Baban ne kadar akıllı değil mi?»

Logan'ın gözleri alayla parlamaya başlamıştı, ama Kit bir şey fark etmedi. «Haydi gel, sana kamyonumu göstereyim. Terasta. Babam evin içine kum dökmemi istemiyor.»

Genç kadın oğlunun arkasından terasa çıktı. Bir köşesinde büyük bir kum yığını vardı. Kit hemen oraya koşup kendini sarı oyuncak kamyonunun yanına yere attı. Christie de Logan'm bakışlarını üzerinde hissederek çömelmişti.

Genç adamın tahta iskemleye oturduğunu duy. du. Kit kamyonu boşaltmış ve çabucak tekrar doldurmaya başlamıştı.

Christie, küçük çocuk yorulup sıkılana kadar yarım saat onu seyredip oynadı. Sonunda Kit biraz da çimenlerde oynamalarını teklif etti, «Baba gel, sen de bizimle oyna!» diye seslendi, «Babam bana beyzbol topunu tutmayı öğreti-yor,» dedi yan gözle Logan'a bakıp başını sal-lamakta olan Christie'ye.

«Sen de beyzbol oynar mısın?» diye sordu Logan. genç kadının hiç bilmediğini bilerek.

«Öğrenebilirim,» diye cevap verdi Christie, sıkılı dişlerinin arasından. Hava çok ısınmıştı. Hele bir İngiliz için fazlasıyla sıcaktı. Yarım saat sonra Christie'nin ince bluzu sırılsıklam ol muştu ve nefes alıp verişleri sıklaşmıştı. Öne arkaya koşmaktan bacakları ağrımaya başlamıştı. Ama Kit de Logan da topu uzaklara atmaktan çok mutlu görünüyorlardı. Genç kadın topla birlikte geriye döndüğünde yüzü ateş gibi [A]yanıyordu. Logan düşünceli bir edayla baktı.

«Annen yorgunluktan bayılmadan bıraksak

iyi olur,» dedi, ama Kit itiraz etti.

«Oh, daha değil anne, ne güzel eğleniyoruz-beyzbolu sevmiyor musun?» Bu bir soru değildi. Kit inanılmaz bir şeymiş gibi söylemişti bunu. Logan gülmeye başlayınca Christie dişlerini göstererek ona baktı.

Kit dünyada çimenlerin üzerinde koşup yuvarlanmaktan büyük bir eğlence olabileceğini düşünemiyordu. Christie eve doğru yürümey[6] başlayınca Logan da oğullarını bahçede bira- i karak ardından yürüdü.

«Banyo sağdan ilk kapı. Kit' in odasının ya*" nında,» dedi ve sonra şefkatle. «Yardıma ihti' yacm var mı?» diye ekledi.

Genç kadın küçük, çocuğun, konuşmaların t duyamayacak kadar uzakta olduğunu kontrol ettikten sonra döndü. Sinirden titriyordu. «Bu kadarı yeter! Kendini kız arkadaşına sakla. Eğer onunla bu gece burada buluşacaksan başka bir yere götürmeni rica edeceğim. Ben buradayken çevremde dolaşmasını istemiyorum.»

«Sen buradayken ona ihtiyacım yok,» dedi

Logan. Genç adamın imaları karşısında Christie kıpkırmızı olmuştu. Nefret dolu gözlerle bir süre süzdü onu.

«Oh, hayır... eğer onun yerini alacağımı sanıyorsan çok yanılıyorsun.» Logan'ın kendisini sıradan bir yatak arkadaşı olarak görmesi düşüncesi midesini bulandırmıştı. «Beni hasta ediyorsun ! » diye parladı. «Böyle bir şeye izin vereceğimi sanıyor musun?., ölürüm daha iyi! Onun adına üzgünüm. Hakkında düşündüklerimi bilse... »

«Çok iyi anlardı,» diye sözünü kesti Logan. Christie şaşkınlıkla bakıyordu.

«Buna inanamazsın! Ciddi olamazsın? Eğer doğruysa, nasıl bir kadın bu?»

«Çocuklarının ikisi yatılı okulda okuduğu için evlat hasreti çeken ve ben yokken Kit'e bakmaktan mutluluk duyan bir kadın,» dedi Logan kuru bir sesle.

Christie öylece bakakalmıştı. Konuşamayacak kadar sarsılmıştı.

Logan dikkatle yüzüne baktı. «Bel'in kocası yanımda çalışıyor. İkisi de çok iyi arkadaşımdır. Bel'i arayıp sen burada olacağın için bu gece gelmesine gerek olmadığını haber verdim.» Gülümsedi. «Dün gece kocasıyla birlikte burada yemekte oldukları için kalmıştı. Bob arabası fazla hararet yaptığı için daha erken çıkıp tamirciye gitmişti. Bel'i dışarıda bekliyordu. Kapının

önünde büyük bir araba görmedin mi?»

Christie yavaşça başını salladı. «Kimseyi fark etmedim.» Ama Kit ve Logan'ın tepkileri konusunda öylesine endişeliydi ki fark etmemiş olması çok doğaldı. Genç adama eleştirircesine baktı. «Ama öyle düşünmeme izin verdin... neden bütün bunları dün gece anlatmadın?»

«Neden anlatacaktım ki? Onunla yaşadığıma kendini çoktan inandırmıştın bile.»

Christie dönüp merdivenleri çıkmaya başladı. Logan onun başka bir kadını kıskandığını görmekten büyük zevk almış olmalıydı. Böyle bir saçmalık yaptığı için şimdi kendi kendinden nefret ediyordu. Ama Logan haklıydı, kendi hatasıydı. Duygularım gizlemeliydi, ama dün gece

içinde çığ gibi büyüyen kıskançlık ateşini kontrol edememişti.

Genç kadın odasını buldu. Valizleri ipek örtülü yatağın yanına, pembe halının üzerine bırakılmıştı. Yatağın üzerinde dört küçük poster ve pencerelerde krem rengi perdeler vardı. Eşyalarını boşalttıktan sonra banyoya girip duş yaptı, öylesine terlemişti ki soğuk suya şu anda nefes almak kadar ihtiyacı vardı. Gözlerini yumup buz gibi suyun altında durdu. Ama kalbinin deli gibi atışı bir türlü yavaşlamıyordu. Burada Logan'la aynı evde kalarak büyük bir çılgınlık yamyordu. Bile bile büyük bir belaya giriyordu.

Duşun altından çıkıp bornozunu giydi ve belinden sıkıca bağladı. Islak saçları omuzlarından aşağıya dökülüyordu. Duvardaki boy ayna- Bina bakarak saçlarını taradı.

Christie aynadaki aksinden kendisine bakan o irileşmiş, heyecan dolu gözleri tam yamıyordu Dudakları huzursuzca kıvnlmıştı, yanakları hâlâ kıpkırmızıydı ve titriyordu. Genç kadın kendine bakarak sakinleşmeye çalıştı. Şu anda burayı terk etmesi gerekiyordu, yoksa çok geç

olacaktı. Logan onu büyük bir oyuna getirmiş ye Christie de bunu kabullenerek büyük bir hata yapmıştı.

Odasına girip kapıyı kilitledikten sonra üzerine blucin beyaz bir tişört giydi. Hâlâ kendi kendiyle kavga ediyordu. Beyni çılgın gibi, «Mümkün olduğunca çabuk buradan kaç,» diye haykırıyor, ama duygulan bir türlü buna uymayı kabul etmiyordu.

Aşağıya indiğinde Kit yanına koşup kollarım ona doladı. «Bana çay yapar mısın? Karaim aç. Sandviçle dondurma yiyebilir miyim?»

Logan sırıtarak yanından geçti. «Ben duş yapmaya gidiyorum. Senin sıran,» dedi. «Çok değişik bir yemek zevki var. Sanırım en sevdiği şey tereyağlı hamburger. Bence doğru bir beslenme şekli değil.»

Christie genç adamın sözlerine aldırmadan, Kit'i olağanüstü büyük mutfağa doğru götürdü. Annesi, küçük sandviçler hazırlayıp süt doldururken küçük çocuk pencerenin önündeki masaya tırmanıp oturdu. Yemeğini yerken Christie onu oturma odasma götürmüş ve çizgi filmi

seyretmesi için televizyonu açmıştı. Logan altıya çeyrek kala başını kapıdan uzattı.

«Birkaç saatliğine dışarı çıkmam gerek. Kit'i sen yatırır mısın? Buzdolabında yeteri kadar yiyecek var. Rahatına bak.»

Kit babasının yanına koşup iyi geceler dileyerek öptü. Christie nereye gittiğini merak ederek arkasından bakıyordu. Üzerinde son derece şık, lacivert bir takım vardı, ama genç kadın iş toplantısına gittiğine inanmıyordu. Şüphesiz bir randevuya gidiyordu. Acaba dün gece gördüğü koyu renk saçlı kadın hakkında

yalan mı söylemişti? Kadın onu başka bir yerde mi bekliyordu?

Logan. Kit'i öptükten sonra doğruldu. «Beni bekleme,» dedi alay dolu bir sesle. Christie kızgınlıkla dikleşmişti.

«Öyle bir niyetim yoktu zaten,» dedi asice. Şüphesiz bir kadınla buluşmaya gidiyordu. Yoksa böyle giyinip geç saatlere kadar nerede kalacaktı?

Genç adam gittikten sonra Christie, Kit'i yatırıp uyuyana kadar masal okudu. Ev çok sessizdi. Genç kadın düşünmeyi bırakmak için evin sessizliğini dinlemeye çalıştı. Rüzgâr hafif hafif eserek bahçedeki akasyaların dallarını sallıyordu. Kendini aptal gibi hissediyordu. Hep Lo- gan'a karşı arzularını bastırmaya çalışmış ve Kit yattıktan sonra onunla yalnız kalmasının tehlikeli olacağını düşünmüştü. Ama Logan başka bir kadınla buluşmaya gitmişti. Nasıl bu kadar aptal olabilmişti?

Erkenden odasına çıkıp Logan'ın böyle bir şey denemeyeceğini bilmesine ragmen kapısını sıkıca kilitledi. İlgisinin başka bir kadın üzerinde olduğu belliydi. Kendisiyle flört ediyordu, ama ciddi bir niyeti yoktu. Sadece huzursuz olduğunu görmek hoşuna gidiyordu. Genç kadın karanlıkta uyumaya çalışarak yattı. Ama Logan'ın arabasının sesini duymaya çalışmaktan kendini alamıyordu. Saat on bire gelmişti. Yatağın içinde döndü. Uyumalıydı. Logan'ı aklından silme- liydi. Boşanalı dört yıl olmuştu ve şimdi onun nerede ve kiminle olduğunu merak etmenin sırası değildi. Ne yapıyordu? İşini, Kit'i, Ziggy'yi düşünmeye çalıştı, ama uyuyamıyordu.

Son kez saate baktığında yarımı geçmişti ve Logan hâlâ dönmemişti. Kısa bir süre sonra uyumuş olmalıydı. Gözlerini açtığında güno?

doğmuştu ve Kit kapısını vuruyordu.

«Anneciğim, anneciğim kahvaltı edebilir m.-yiz?»

Christie esneyerek yataktan kalktı. «Bir dakika sonra yanında olurum Kit,» diye Sö3îendi perdeleri açarak. Dışarıda pırıl pırıl bıı güneş vardı... neden sanki bir anda yağmur oasarınıyordu? Nedenini bilmemesine rağmen kendini çok hüzünlü hissediyordu. Kahvaltıda Kit her zamankinden daha canlı ve konuşkandı. Christie de onunla birlikte neşelenmeye çalıştı. Logan hâlâ uyuyor olmalıydı. Şüphesiz bugün işe gidemeyecek kadar yorgun olacaktı.

Ama genç adam beş dakika sonra gri elbisesi ve koyu renk tişörtüyle yanlarına gelmişti. Christie kızgınlıkla ona baktı. Onunla birlikte kahvaltı etmeye hiç niyeti yoktu. Kahvaltısını geceyi birlikte geçirdiği hanım arkadaşıyla etmesi daha iyi olurdu.

«Geç kaldım,» dedi Logan. «Bir bardak kahve içip gideceğim.»

«Kahve soğuk,» dedi Christie içinde büyük bir sevinç duyarak.

Logan omuzlarını silkip kapıya yürüdü. «Büroda içerim.»

Christie, Logan'ın arabasının kapısınm kapandığını duyar duymaz refleks olarak kendi de hızla bulaşık makinesinin kapağını çarpmıştı.

«Bardakları kırdın,» dedi Kit suçlarcasına.

«Aman Tanrım,» dedi genç kadın şaşkınlıkla. Ama sonra kendini toparlayıp, «Bugün ne yapalım?» diye sordu.

«Disneyland'e gidebilir miyiz?» diye sordu Kit çabucak. Küçük çocuk orayı çok seviyordu ve buradan sadece bir saat uzaktaydı. Christie başını salladı.

«Neden olmasın?» Hiç değilse böylece kendi

de Mickey Mouse'a gülüp Logan'ı ve sorunla-

rım düşünmekten kurtulurdu. Öylesine büyük bir tereddüt içindeydi ki, buna kendi bile şaşın, yordu. Evde Kit yattıktan sonra Logan'la yalnız kalmaktan korkuyor, ama o geceleyin dışarı çıktığı zaman da kızıyor ve kıskanıyordu. Logan'la birlikte olduklan zaman yaptıklan tek şey kavga etmekti; genç adam evde olmadığı zaman Christie'nin mutlu olması gerekti.

Akşamüzeri Kit'le birlikte geri döndüklerinde Logan evdeydi. Arabasını garajda görür görmez Kit bağırarak koşmaya başlamıştı. «Babacığım! Biz geldik!»

Christie kaşlanm çatarak kendi arabasını kilitledi. Kit'in konuşma tarzı hoşuna gitmiyordu. Küçük çocuğun burada devamlı kalacaklarını sandığı belliydi. Kit'in, geleceğiyle ilgili bu tür hayaller kurmasını istemiyor, ama onu kırmadan babasıyla yaşayamayacaklanm da söyleyemiyordu.

Logan ve Kit oturma odasında televizyon seyrediyorlardı. Kit babasının kucağına oturmuş, Logan da onu kollannin arasına almıştı. Christie kapının önünde durup kendini gereksiz ve üzüntülü hissederek onlara baktı. Logan dönüp,

delip geçecekmiş gibi bakan gri gözleriyle onu süzdü. Genç kadın, eski kocasının, duygulannı okumasını istemiyordu. Çabucak arkasını dönüp Kit'e çay hazırlamak için mutfağa yürüdü.

Mutfaktan Kit'in Logan'a Disneyland'de • ne kadar güzel vakit geçirdiklerini anlattığını du* yuyordu. Logan zaman zaman boğuk gür sesiyle kahkaha atıyor ve oğluyla büyük bir şefkatle konuşuyordu. Christie otomatik hareketlerle Kit'in sandviçlerini hazırlayıp portakal suyunu doldurdu.

Küçük çocuk sandviçlerini yedikten sonra tekrar babasının yanma koşmuştu. Genç kadın üzerini değiştirjnek için odasına çıktı. Blucini çimenden yemyeşil olmuştu, tişörtünün üzerin de de dondurma lekeleri vardı. Genç kadın akşam yemeği için biftek pişirmeyi düşünüyordu. Eve dönmeden Önce almıştı. Logan'a yemeğe kalıp kalmadığını sormadığı için ne olursa olsun iki kişilik yemek hazırlayacaktı. Ev içinde rahatça giyilebllecek şık, ama pembe ipek elbisesini çıkarttı. Aynadan kendine baktığında yü- zünde son derece gergin ve heyecanlı bir ifade olduğunu fark etti, Kaşlarını çatarak aynaya baktı. «Oh, aptal gibi davranma!» diye mırıl

dandı kendi kendine ve sonra da Kic'i yatmaya hazırlamak için kararlı bir edayla dışarı çıktı.

Logan televizyonda haberleri izliyordu. Kit'i öpüp daha sonra odasına gelip masal okuyacağına dair ona söz verdi. Christie'ye bakmamıştı bile.

Genç kadın Kit'i yatırdıktan sonra oğlunun kendisini beklediğini haber vermek için aşağıya indi. «Bu gece dışarı çıkacak mısın?» diye sordu, Logan ayağa kalktığı sırada.

«Hayır,» dedi genç adam sakin bir sesle. Christie yemeği hazırlamak için mutfağa girdiğinde kendini ilkokul çocuğu gibi heyecanlı ve huzursuz hissediyordu. Birden tabaklardan birini elinden düşürüp kırdı.

Logan merdivenlerde durup kuru bir sesle, «Eğleniyor musun?» diye seslendi.

«Oh! Cehenneme kadar yolun var,» diye mırıldandı Christie, yere dökülen parçaları top larken. Ellerini yıkadıktan sonra biftekleri hazırlamaya başlamıştı. Logan aşağıya inmiş, kapmm ağzında onu izliyordu.

«öyle durma,» dedi genç kadın huzursuzca. «Ya gelip yardım et, ya da içeri git. Biftekle salata yapıyorum, ama sevmiyorsan . »

«Severim» dedi Logan ve içeri girdi. «Tabak-larımdan birkaç tanesini daha kırdın mı? Kit bugün bardakların kırıldığını söyledi. Ev işleri senin için çok zor olmalı.»

Christie hızla döndü. Gözleri öfkeden ateş sa-çıyordu. «Ev işlerinde çok başanlıyımdır. Ayrıca çok iyi yemek de pişirebilirim.»

«Ne zaman öğrendin? Evlendiğimizde yumurta pişirmeyi bile biliniyordun.»

«O, yıllar önceydi,» dedi genç kadın yumuşak bir sesle. «O zamandan beri çok şey öğrendim.»

Logan'ın kaşları kalkmıştı. «Ne kadar etkileyici! Bu yeni becerilerini bana göstermek ister misin?»

Christie bu imalı sözler karşısında kıpkırmızı olmuştu, ama tartışmayı daha fazla uzatmak istemedi. Salatayı hazırladıktan sonra biftekleri

ateşe koydu. Logan gözlerini bir an bile ayırmadan onu seyrediyordu.

«Sofrayı şöminenin önüne hazırlayayım mı?» diye sordu genç kadın huzursuzca. Yemek odası birbirlerini kaybedecekleri kadar büyük ve fazlasıyla şıktı. Orası büyük partiler için uygun olabilirdi, ama iki kişinin yemek yemesi için değil. «Yoksa yemek odasında mı istersin?»

«Burada.» diye mırıldandı Logan. «Çok daha samimi olur.»

Christie titreyerek tabaklan almak için eğildi, ama Logan onu omuzlanndan yakalayıp kendine doğru çevirmişti. Genç kadının elinde tutmakta olduğu çatal ve bıçaklar hızla yere düştü Christie korkuyla yerinden sıçramıştı. •Yeter artık Christie!»

«Ne yeter?» diye sordu genç kadın, sakin gö-rünmeye çalışarak, ama seti titriyordu. «Büyük bir felâketin ortasın d ay m işsin gibi

durma,» dedi Logan. «Her yanma gelişimde tit-remeyi bırak. Neden korkuyorsun?»

«Hiçbir şeyden korkmuyorum,» dedi Christie yalan söylediğini bilerek. Logan'ın dudakları sabırsızca kıvrılmıştı.

«Oh, evet... korkuyorsun! Seni neyin korkuttuğunu söyleyeyim mi? Erkeklerin ancak uzaktan bakacağı güzel bir oyuncak bebek olmaktansa, canlı, hayat dolu bir kadın olmaktan korkuyorsun. Böylece filmlerinde daha başarılı oluyorsun. Filmlerdeki hayal ürünü aşk masallarına kendin de inanıyorsun, değil mi? Gerçek aşkın ne olduğunu -bilmiyorsun sen. Rol yapmak, hissetmekten daha kolay değil mi?»

Christie bir anda bembeyaz olmuştu. Başını çılgınca sallayarak ona baktı. «Yalan bu... ne kadar iğrenç bir laf. Doğru değil!»

«Sahi mi?» Logan, genç kadının omuzlarını bırakmış, ama parmaklarını saçlarının arasından çıkartmamıştı. «Göster öyleyse,» dedi boğuk bir sesle. Dudakları Christie'ıinkileri bulduğunda genç kadın kendini bırakmasını haykırarak çırpınmaya bağlamıştı.

Christie vücuduna söz geçirebilmek için tüm gücünü sarfediyordu. Ama bedeni Logan'ın gü

cü altında zayıflamaya başlamıştı bile. Genç adamın dudakları Christie'ninkileri aralanmaya zorladı.. Genç kadın kendini öylesine güçsüz hissediyordu ki Logan'ın vücuduna yaslandı. Kendini çok yorgun hissediyor ve ağlamak istiyordu. Kendi kendine hiçbir şeyin değişmediğini, kendisi için hâlâ mesleğinin Cok önemli olduğunu telkin etmeye çalıştı. Logan da eski Lo- gan'dı. Eğer şimdi onun olursa kısa bir süre sonra eskisi gibi kavga etmeye başlamaları işten bile değildi Artık askın bırakacağı yaraları anlayacak kadar büyümüştü. Logan onu karşüaşa

bileceği herhangi bir erkekten çok daha kötü yaralayabilirdi. Neden ona bu şansı tanıyacaktı ki?

Genç adamın elleri, vücudunda dolaşırken titriyor, dudakları arzuyla yanıyordu. Aklı karmakarışıktı. Logan elbisesinin fermuarını açıp ellerini çıplak teninde gezdirdi. Pembe elbisesi aşağıya düşmüş ve Logan'ın dudakları boynunda ve çıplak omuzlarında dolaşmaya başlamıştı. Genç kadının başı hafifçe arkaya kaydı. Logan arzuyla göğüslerini öperken parmaklan genç adamın siyah saçlarının arasında dolaşmaya başlamıştı. Birden kaşlannı çattı.

«Oh, biftekler!» diye fısıldadı. «Biftekler yanıyor.»

Logan hafifçe başını kaldırdı. Yüzü kıpkırmızıydı, nefes alışlan hızlanmıştı. «Boş ver biftekleri,» diye mınldandı. Kolunu uzatıp ocağı söndürdü. Christie tekrar onun kollannın arasındaydı.

«Seninle birlikte yatağa gitmeyeceğim, Logan!» diye mınldandı genç kadın başını çevirip. onun arzu dolu dudaklanndan kurtulmaya çalışarak.

«Oh, evet geleceksin Christie. Bu gece benim- sin. Seni buzdan bir bebek gibi uzaktan seyretmekten bıktım. Bu gece yatağımda canlı bir kadın istiyorum ve sana sahip olacağım.» Onu kucağına alıp yürümeye başlamıştı. Bu arada Christie de onu iterek kollarının arasından kurtulmaya çalışıyordu. «Eğer böyle sallanmaya devam edersen seni düşürebilirim,» diye tehdit etti Logan. «Merdivenlerden aşağıya!»

Christie dediğini yapabileceğini düşünerek sessizce durdu. Kalbi korku ve arzudan deli gibi

çarpıyordu. 'Neden olmasın?' diye düşündü. Onu istiyordu, onunla sevisme arzusu, içini büyük

bir ateş gibi yakıyordu, neden bunu engellemeye çalışıyordu? Bu gece onunla birlikte yatağa girip, yarın da elveda diyebilirdi... kim onu durduracaktı? Bundan önce terk ettiğinde onu durdurmaya çalışmamıştı ki Logan.

Evet, onu sabahleyin terk edebilirdi, ama hâlâ korkuyordu. Çünkü içinde eski kocasına karşı duyduğu özlem gitmesini güçleştirebilirdi. Bir kez kollarının arasında olup o mutluluğu tattıktan sonra tekrar unutmaya çalışması çok zor olacaktı. Genç kadının tüm vücudu arzuyla kıvranıyor ve bu da ona acı veriyordu.

Logan genç kadını yatak odasına taşıyıp kapıyı arkalarından ayağıyla kapattı. Yatağın üzerine bıraktığında Christie bir kenara kaçmış ve kollarını kendini korumaya çalışan küçük bir kız çocuğu gibi kaldırmıştı.

«Logan, dinle beni... hiçbir zaman dinlemedin. Şimdi dinle. Lütfen!»

«Bu gece yeterince konuştun,» diye mırıldan-

dı genç adam boğuk bir sesle ve tişörtünü çıkartmaya koyuldu. Christie onunla sakin sakin konuşamayacaklarını anlamıştı. Genç adam tişörtünü ve ceketini sandalyenin üzerine bırakırken hızla yerinden fırlayıp odadan çıktı, kendi odasına girip kapıyı ardından kilitledi.

ONUNCU BÖLÜM

«Aç kapıyı Christie!» diye bağırdı Logan. Çılgına dönmüş gibiydi. «Eğer kırmamı istemiyorsan aÇ şunu!»

«Kit'i uyandıracaksın!» diye fısıldadı genç kadın.

Logan'ın küfrettiğini duydu. «Ömür boyu burada duramam,» dedi sesini alçaltarak. «Kendimi kaybetmeden dışarı çık.»

«Ben yatıyorum,» dedi Christie ve kapının önünden uzaklaştı. Genç adamın tekrar küfredeceğini, ama Kit'i uyandırmaktan korktuğu için kapıyı kırmaya çalışmayacağını tahmin ediyordu. Logan kapının önünden uzaklaştığında Christie yatağın üzerine oturdu. Birden bacaklarının kendisini taşıyamayacak kadar güçsüz-

leştiğini hissetmişti. Logan'la boğuşurlarken pembe ipek elbisesi yırtılmıştı. Üzerinden çıkartıp bir kenara attı.

Dışarıdan hiç ses duyulmuyordu. Logan aşağıya inmiş olmalıydı. Biftekler yandığına göre sadece salata yiyor olmalıydı. Birden gözlerinin yaşlarla dolduğunu fark etti. Hayatta gerçekten istediği tek erkek neden bu kadar uzlaşılması zor biriydi? Hıçkırarak başını yastığa bastırdı.

Karşılaştıklarından beri kendi kendine inkâr etmeye çalışıyordu, ama onu hâlâ seviyordu, ondan başkasını düşünemiyordu. Logan'ın tek bir bakışı bile erimesine yetiyordu. Şu anda onun yatağında olabilmek için pek çok şeyi feda edebilirdi.

Ama bunun karşılığı çok büyük olabilirdi. Logan onun sadece bedenini değil, ruhunu da istiyordu. Ama Christie ona tüm benliğiyle teslim olmak istemiyordu. Genç adama on sekiz yaşında gördüğü anda tutulmuş, ama daha sonra kendi arzulan ve kararlannı da yürütmesi gerektiğini hissetmişti. Logan bütün kararlan verecek kişinin kendisi olmasını istiyordu. Kurallan o koyar ve o idare ederdi. Onun erkeklik içgüdüleri ne kadar ısrar ederse etsin, genç ka din da tüm dişiliğiyle karşı koymaya çalışıyor-

du. Şu anda da bundan vazgeçmeyecekti.

Oda karanlık ve çok sessizdi. Christie'nin vücudu arzuyla yanıyordu. Çarşaflar ve yastık birden çok ısınmıştı. Yataktan kalkıp pencereleri sonuna kadar açtı.

Birden odanın içinde bir gürültüyle yerinden sıçradı, içeride iri bir gövde vardı. Christie korkuyla çığlık attı. Genç adam iri gövdesiyle üzerine abanmış ve eliyle de ağzını kapatmıştı. Gri gözlerini ayırmadan bakarak, «Kit'i uyandırmak istemediğini sanıyordum,» diye fısıldadı.

Genç adamın sesindeki alay, Christie'yi çok sinirlendirmiş olmasına rağmen gelenin Logan olduğunu fark etmek rahatlatmıştı. «Nasıl?..» diye mırıldandı kollannı boş bir çabayla itmeye çalışarak. Vücudu terden smlsıklam olmuştu.

«Kendi balkonumdan seninkine tırmandım... pencerelerin ardına kadar açıktı. Geceleri pen- cerelerini açık bırakmamalısın. Eğer ısındıysan havalandırmayı kullan.» Alaycı bir edayla baktı. «Çok mu ısındın, Christie?»

Genç kadın Logan'ın ince geceliğinin üze-

rinde dolaşan parmaklarının altında titremeye başlamıştı. Genç adamın üzerinde sadece bornozu vardı. Yanına uzandığında güçlü kasları belli oluyordu. Elini Christie'nin dudaklanndan kaldırdığında genç kadın konuşamıyordu. Arzu dolu dudaklarıyla öpmeye başladı. Elini ince geceliğinin altına sokmuş, genç kadının ateş gibi yanan teninde dolaştırıyordu. Christie arzularına daha fazla karşı koyamayacağını fark ederek kollarını genç adamın boynuna dolamıştı. Ne söyleyeceğini bilemiyor, sadece dudaklarıyla karşılık veriyordu.

Logan hafifçe kaldırıp geceliğini çıkarttı. Bu kez Christie karşı koymaya çalışmamıştı. Genç adam gri gözlerini bir an bile ayırmadan çıplak vücuduna bakıyordu. Christie hafifçe inleyerek kollarına sarıldı,

«Ne düşünüyorsun?» diye fısıldadı Logan, ona sıkı sıkı sarılarak. Genç kadın boğuk bir sesle, «Seni istiyorum,» dedi.

«Başka?» dedi Logan dilini Christie'nin dudaklarında gezdirerek.

«Seni seviyorum,» diye fısıldadı genç kadın

kollarını Logan'ın sırtına bastırıp altında hafifçe kımıldayarak.

Birbirlerinin olduklarında, Christie, arzuyla titriyor ve aralık dudaklarının arasından kesik kesik inliyordu. İçinde duyduğu büyük güç ve mutluluk onu kendinden geçirmişti. Ne yaptığını fark etmeden tırnaklarını genç adamın sırtına bastırdı. Logan da inlemeye başlamıştı. Dudakları genç kadının göğüslerinde dolaşıyordu. Christie artık kendine hâkim olamayıp çılgın gibi inlemeye başlamıştı. Logan hafifçe güldü, «Şişşt... unuttun mu Kit!» dedi, sonra tüm ağırlığını vererek üzerine abandı. Onun da vücudu arzuyla titriyordu.

Genç kadın onun sahiplenen gücü karşısında tüm bedeninin acıdığını hissediyordu. Logan yavaşça yanına kaydı. Başım Christie'nin göğüslerine yaslamış yatıyordu. Genç kadın da

siyah, gür saçlarını okşuyordu onun... Yavaşça uykuya daldılar...

Christie uyandığında bir an nerede olduğunu hatırlayamadı. Ama kendini canlı ve mutlu hissediyordu. Logan'ın kolu üzerine atılı duruyor-

du. Genç kadın duygularını hatırlayarak kıpırdandı, Logan da gözlerini açmış ona bakıyordu.

«Günaydın,» dedi genç adam şefkat dolu bir sesle. «Uyurken seni seyrediyordum, kirpiklerin çok güzel. İlk başta takma olduklarını sandım.»

Christie konuşamayacak kadar heyecanlıydı. Pencereden dışarıya baktı. Güneş daha doğmamıştı.

«Bu ilişki yürümez,» diye fısıldadı açık renk perdelere bakarak. «Mesleğimden vazgeçemem Logan. Benim için çok önemli.»

«Vazgeçmeni istemiyorum ki,» dedi genç adam gözlerinin içine bakarak. Christie çok şaşırmıştı.

«İstemiyor musun? Ama daima işimi bırakmamı istedin.»

«Yanılmıştım,» dedi Logan. Genç kadın kulaklarına inanamıyordu. Logan çarpık bir gülümseyişle baktı. «Pek kolay fikir değiştiren bir insan olmadığımı biliyorum... ama burada yatıp seni seyrederken değiştirdim. Seni seviyorum

Christie. Seni Londra'da görür görmez sevdim. Evet çok gençtin, seninle evlenmeyi düşünmeden Önce daha akılcı davranmalıydım. Ama davra- namadım. Senden başka hiçbir kadını düşünemiyordum. Senden çok büyük olduğumun far- kmdaydım, ama seni bu sorunları düşünemeyecek kadar çok seviyordum. Bütün sorunları bir kenara atıp zamanı gelince düşünmeye karar vermiştim. Son derece bencilce davrandığımı biliyorum... Sonradan kendimi çok suçla-

«Hayır,» dedi Christie içini çekerek. «Suçlanacak tek kişi sen değilsin. Ben de düşünmeden atıldım. Hem seni, hem de sahneyi istiyordum... ama ilk başta ikinizin curasında kalacağımı düşünmemiştim.»

«Ne kadar genç olduğunun farkmdaydım,» dedi Logan, yüzünü buruşturarak. Dirseğinin üzerinde doğrulup Christie'ye baktı. «Sana koca olmak yerine baba olmaya çalıştım.»

Genç kadının gözleri parlamıştı. «Bana baba gibi davrandığını hiç hatırlamıyorum.»

Logan boğuk bir sesle güldü. «Yatak odasında olmayabilir. Ama hayatını senin adına yü

rütmeye çalışmadım mı? Her tartışmamızdan sonra daha da kızıyordun. Benden uzakta olman fc&ıü deli ediyor ve kendimi kaybediyordum. Seni istediğim yöne yöneltmek istiyordum.» Gözleri hüzünlü bir ifadeyle koyulaşmış- tı. «özür dilerim Christie. Daha sonra kendimden çok nefret ettim, ama iş işten geçmişti. Sen gitmiştin ve Kit doğduktan sonra da beni görmeyi reddettin.»

«Kırılmıştım...» dedi Christie titrek bir sesle «Sanki...»

«İğfal edilmiş gibiydin,» diye tamamladı genç adam kendinden emin bir sesle. «Haydi... doğru olduğunu söyle. O olaydan sonra nasü yaşadığımı bilmiyordum. Kendimi yıkılmış gibi hisse- diyordum. Sonunda senin istediğin gibi boşanıp senin ve Kit'in hayatından çıkmaya karar verdim. Senden ve kendimden ancak bu şekilde özür dileyebilirdim. Ama gazetede resmini ve o adamı görünce gene kendimi kaybedip seni bulmaya geldim. Kit'le ilgili görünmeme rağmen, seni çok kıskanıyordum.»

Christie elini uzatıp sevdiği adamın gür saçlarının

i

fark etmiştim!» Sonra içten bir kahkaha attı. «Bütün bunlar çok saçma... o adamı tanımıyordum bile. Ziggy de karakterine hiç uymamasına rağmen kendini kaybetmişti. O herif bana saldırmaya çalıştı, tek hatırladığım Ziggy' nin koşup yüzüne yumruğu indirişiydi... gerçekten Çok komikti.»

«Bana öyle gelmedi ama,» dedi Logan. «Moly-neaux'yu Kit'ten duydum. Daima yanında olduğunu biliyordum. Ve resmini gördüğüm an ondan nefret ettim. Oğlumun onun yanında yetişmesini istemiyordum, ama tabii başka nedenlerim de vardı.» Eğilip yavaşça öptü genç kadını. «Onunla ciddi bir ilişkiye girmemene sevindim. Beni çok endişelendirmişti.»

«Kimse Ziggy'yi fazla ciddiye almaz... belki onun sorunu da bu. Çok tatlı, neşeli, yakışıldı bir adamdır ama*. •» Sustu, omuzlarım silk ti. «Onda neyin eksik olduğunu söylemek çok zor ama...»

«Onun hakkında küçük bir araştırma yaptım,» dedi Logan. «Nasıl bir adam olduğunu an

lamak için biraz soruşturdum... ama pek etkilenmedim... Arkadaşları ve yaşam tarzı hoşuma gitmedi. Sadece seni kıskandığım için değil, ama... Kit'e iyi bir üvey baba olamazdı.»

«Evet,» diye onayladı genç kadın. «Sonunda ben de anladım. Ziggy'ye hiçbir zaman âşık olmadım, onu arkadaşça seviyordum ve Kit'in de sevdiğini sanıyordum, eğer evlenirsek anlaşacaklarını düşünüyordum. Sonra yürümeyeceğini anladım. Ziggy'yi kıracağımı biliyordum ve bunu istemiyordum, ama evlenmemiz akıllıca olmazdı. Hele bir kez kötü bir tecrübe...» Susup

Logan'a baktı, genç adamın yüzü buruşmuştu.

«Bir kez kötü bir evlilik geçirdikten sonra mı? öyle diyecektin değil mi? Evet kötüydü. ikimiz için de, ama gene öyle olması gerekmez Christie. Seninle evliliğin ne demek olduğunu anlamadan evlenmiştim. Bildiğimi sanıyordum. Nasıl bir evlilik istediğimden ve nasıl olması gerektiğinden hiç şüphem yoktu... genç olman beni mutlu ediyordu, istediğim gibi bir eş olacaktın bana. Sana öğretecektim. Belki de seni eğitilmesi gereken küçük bir eş olarak görüyordum.» Christie'ye acıyla baktı. «Tanrım, benim

de öğrenmem gereken o kadar çok şey vardı ki... Sana öğreteceğimi sanmama rağmen kendim hiçbir şey bilmiyordum. Ve seni kaybedene kadar sana ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmedim.» Başım genç kadının göğsüne yaslayıp derin bir nefes aldı. «Eğer bana dönersen bu kez her şey bambaşka olacak. Söz veriyorum Christie. Beni gene terk etme.»

«Sahneye çıkmak istiyorum. Eğer kabul ederlerse yerel tiyatroda çalışabilirim... ya da sahildeki küçük tiyatrolardan birini deneyebilirim. İlkin başrole çıkıp çıkmamak umurumda değil. Çok geç olmadan tiyatro sanatçısı olmayı öğrenmek istiyorum.»

Logan bir şey söylemeye hazırlandı, ama daha cümlesine başlamadan kapı vurulmuştu. Genç adam şaşkınlıkla durup baktı. «Kim?..»

Christie güldü. «Kit,» dedi «Erken kalkar ve kahvaltısını ister.» Tembel bir gülümseyişle gerindi. «Dün ben hazırladım... bugün senin sıran.»

Kit kapıyı daha hızlı vurmaya başlamıştı. «Kendi kurallarım uygulamaya başladığını

hissediyorum,» dedi Logan düşünceli bir edayla bakarak. «Böyle mi olacaktı? Her şey sırayla mı olacak yani?»

«Yarı yarıya,» dedi Christie yavaşça, fakat ciddi olduğunu hissettirerek «Kit olsun, alış*

veriş olsun, yemek olsun, her konuda. Tabii Janet'e de ihtiyacımız olacak. Kitle birbirlerini seviyorlar. Çalışırken Janet burada olursa endişelenmemize gerek kalmaz.»

«Anneciğim!» diye seslendi küçük çocuk kapının ardından. «Anne, babam odasında yok, elbiseleri de yerlere atılmış!»

«Çok dikkatli,» dedi Logan inleyerek. Yataktan kalkıp bornozunu yerden aldı. «Geliyorum Kit,» diye seslendi. «Sen hemen banyoya gidip yıkan, ben de kahvaltıyı hazırlayacağım.»

Kısa bir sessizlik oldu. Kit'in uzaklaşan ayak seslerini duydular. Logan kemerini bağlayıp Christie'nin çıplak vücuduna arzuyla baktı.

«Seni sevdiğimi söyledim mi?»

«Evet,» dedi genç kadın boğuk bir sesle. «Ben de seni seviyorum.» Bir an sustu, dudakları hafif bir gülümsemeyle kıvnlmıştı. «Benimle evlenir misiniz Mr. Gray?»

«Çok ani oldu,» dedi Logan gülerek. «Bu teklifi düşünecek zamanım var mı?»

«Beni uzun süre şüphede bırakma,> dedi Christie alay dolu tatlı bir gülümsemeyle. «Belki de önünde diz çökmemi istiyorsundur?»

Logan eğilip genç kadının dudaklarına bir öpücük kondurdu. «Harika bir fikir... bu modern evlilik hoşuma gidecek... sürprizlerle dolu!»

Kit tekrar kapıyı vurdu. «Baba!»

«Geliyorum Kit.» Logan kapıyı açtı. «Haydi annenin yatağına kahvaltısını götüreceğiz. Ben tostla kahve yaparken sen de portakalları sıkabilirsin.»

Christie neşeyle yatağa uzandı. Odanîn içine dans edercesine giren güneş ışığına baktığında gülümsüyordu.SON ....İZİNSİZ ALINTI